

graduation **2005**

49
27
05

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5500 CC Eindhoven
(040) 239 39 39

NIET UITLEENBAAR

graduation **2005**

7-4106

HOLLANDS GLORIE

De Hollandse vormgeving treedt buiten zijn oevers; naar het beeld van Nijntje, Nederlands meest internationale icoon, bestormen jonge generaties vormgevers de wereld. Een krachtig beeld van ingehouden karakter, genereuze vorm en minimale expressie. Zo vertelde Dick Bruna mij eens dat hij om verdriet uit te drukken, er zes weken over gedaan heeft om van twee tranen één traan te kunnen maken. Deze éénzame traan beschreef uiteindelijk het absolute verdriet van ons favoriete konijn.

Deze ingreep is kenmerkend voor wat inmiddels dutch design is gedoopt. Het vormgeven van essentie, het blootleggen van de functie en het toevoegen van karakter met sterke wortels in de nationale aarde. Deze zeer specifieke manier van kijken en ontwerpen heeft op dit moment een groot effect op de wereld van vormgeving en is perfect in staat de huidige tijd te verbeelden.

Zo hebben ook de eindexamenstudenten van Design Academy Eindhoven laten zien dat ze in staat zijn om op deze eigen wijze vorm te bepalen en met hun visie bestaande normen en vormen te kunnen bevragen. Opgegroeid met de klare beeldtaal van modernist Bruna lijkt het alsof ze als het ware vorm met de paplepel hebben binnen gekregen. Het pictogram heeft hun wereldbeeld bepaald en leidt tot heldere definities van een heel eigen interesse in vormgeving. Moeiteloos is het idee van functie opnieuw opgepakt en lijkt ingebed in een bijna evidente vorm.

Het welzijn van de mens van de wieg tot aan het graf staat nu centraal. Huis, tuin maar vooral ook de keuken staat op dit moment in de belangstelling bij onze graduates met ingenieuze oplossingen voor oude problemen. Textiel maakt een opzienbarende comeback met nieuwe technologische patronen, oude en handvaardige technieken en sculpturale vormen van kleding. Het is echter ook een moment van bezinning en reflectie, van nadenken over leven, dood en vergankelijkheid; over gebruiken om volop te leven en rituelen om uit te varen en te rouwen.

Een nieuwe tijd breekt aan waar poëzie en technologie morfen, waar elektronisch en esthetisch versmelten, waar filosofie en economie elkaar raken, waar romantiek en functionaliteit met elkaar flirten en waar narratieve en abstracte ideeën elkaar kruisbestuiven. Het tijdperk van de hybriden is aangebroken. Het lijkt er dan ook op dat eindelijk onze twee hersenhelften zich met elkaar gaan verenigen. Hierdoor zal de 21ste eeuw een totaal nieuw karakter krijgen.

Lidewij Edelkoort
Voorzitter College van Bestuur

Nijntje is jarig en poseert incognito voor onze Graduation Show en catalogus. Wij wensen ons konijn nog vele jaren om ons stevig te kunnen knuffelen.

Kiki van Eijk, You cake what you desert, Fotografie: Marjan Holmer

7451749: 391.27 GRAD '05

Dutch design is bursting its banks. Treading in the footsteps of Miffy, the most international of our icons, young generations of designers are conquering the world. A powerful image of restrained character, generous form and minimal expression. Dick Bruna once told me that to express sadness it took him six weeks to go from two tears to one. This one, single tear became the representation of the utter sadness of our favourite rabbit.

This intervention is typical of what has by now been baptized dutch design. Designing essence, exposing function and adding character which is strongly rooted in the national soil. This very specific way of thinking and designing has at the moment a great impact on the world of design and is perfectly capable of expressing our current era.

In the same way, the graduates of Design Academy Eindhoven have proved to be capable of applying this very individual approach to define form and of questioning existing norms and forms on the basis of their own views. Grown up with the clear pictorial syntax of modernist Bruna, they have virtually ingested the true form since childhood. The pictogram has determined their world view and led to strong definitions of a very individual interest in design. The concept of function has been effortlessly reinstated and embedded in an almost evident form.

The well-being of mankind from the cradle to the grave is now the central issue. Focussed on the home, the garden and particularly the kitchen, our graduates have come up with ingenious solutions to long-standing problems. Textile has made a conspicuous comeback with new technological patterns, old crafts revisited and sculpturally shaped garments. It is, however, also a time to contemplate and reflect, to think about life, death and transitoriness; about traditions to live life to the full and rituals to lay someone to rest and to mourn.

Now is the dawn of a new age in which poetry will morph with technology, electronic will fuse with aesthetic, philosophy will touch economy, romance will flirt with functionality and narrative and abstract ideas will cross-fertilize. The age of hybrids has come. At last, the left and right hemisphere of our brain will unite. The character of the 21st century will therefore be completely different.

THE PRIDE OF HOLLAND

Lidewij Edelkoort
Chairwoman Executive Board

On the occasion of her birthday, Miffy poses incognito for our Graduation Show and the catalogue. We wish our rabbit many happy returns of the day so that she may give us lots of hugs and cuddles.

A smart essential for kids and senior citizens!
The concept of the old-fashioned, checkered water pump towel translated into a multifunctional dish towel with a woven-in relief of non-slip material. To dry the dishes, open jars and grip pots and pans.

Ontwerp een smart-essential voor kinderen en senioren, was de opdracht van Van Kempen en Begeer, producent van keukenaccessoires. Wendy de Pina werd geïnspireerd door de ouderwets geblokte katoenen pompdoeken en spreekwoorden. Deze vertaalde ze naar een ingeweven reliëfbeeld gemaakt van antislipmateriaal. Hiermee springt

ze in op de zwakke handmotoriek van zowel kinderen als senioren. Zij kunnen voorwerpen moeilijk (langdurig) klemmen. De multifunctionele pompdoek is niet alleen geschikt om mee af te drogen, maar ook om potten te openen en pannen vast te houden.

Eike stap in het ontwerpproces van de Kydex keuken stond in het teken van voedselbereiding. 'Het project was een soort herdefiniëring van het begrip keuken. Het bereiden van verse ingrediënten en de toevoer van water en vuur vormden de voorwaarden voor mijn ontwerp, waarin de functie wordt gettaleerd in plaats van weggestopt,' zegt Kalkwijk. Vier vormdelen zijn zonder bevestigingsmaterialen in elkaar te zetten, gas, water en afvoer kunnen door middel van snelkoppelingen direct worden aangesloten. De keuken

is gemaakt uit vrij vorm te geven lichtgewicht MDF, dat vervolgens wordt bekleed met Kydex: een recent ontwikkelde, hoogwaardige thermoplast. Het Kydex wordt als plaatmateriaal in één handeling gevormd en verlijmd door middel van een zogenaamde membraanpers. Voor dit project gebeurde dat in een experimentele proefopstelling. 'Het resultaat is een waterdicht, hygiënisch, slagvast, chemicaliënbestendig product, met talloze mogelijkheden wat betreft afmeting, vorm, kleur en textuur.'

A redefinition of the kitchen concept: function made visible instead of hidden away. Four MDF kitchen elements, coated with a high performance thermoplastic sheet called Kydex, can be assembled without fixings. Gas, water and drain pipes can be connected with couplers in less than no time.

Vier modules met een eigen functie, die apart of samen gebruikt kunnen worden. In de vorm van de producten die erin horen. Ideaal voor wie klein woont of van aparte keukens houdt. Dijkstra vindt zijn kitchenette geschikt voor iedereen. "Ik hoop op interesse van keukenfabrikanten."

Zijn fascinatie voor metaaldraad kon hij kwijt in een keuken. Jan Dijkstra ontdekte de zinnvolle combinatie tussen materiaal en functie. Hij bracht de keuken terug tot de essentie: een gootsteen (met kraan), een werkblad of aanrecht, een fornuis of kookplaat en (loop) ruimte.

A kitchenette made of metal wire: a workable partnership between material and function. Four independently functioning modules, to be used separately or in combination: a sink, a worktop, a cooker and some (walking) space.

A Tic-Tac-Toe placemat and matching cups painted with an X and an O in colour-to-colourless thermochromic ink. Played during coffee and tea breaks, the game will stimulate the interaction between colleagues and decide when time is up.

spel wordt gespeeld met kopjes waar Hirsch met thermochromische inkt (inkt die van kleur verandert wanneer blootgesteld aan warmte) een X en O heeft geschilderd. De inkt zorgt ervoor dat het spel ten einde is wanneer de koffie of thee op zijn. Zo is het spel gekoppeld aan de lengte van de pauze.

Ronen Hirsch vindt het jammer dat de meeste mensen tijdens hun break niets meer doen dan koffie of thee drinken. Om de pauze echt spannend te maken en de interactie tussen collega's en vrienden te stimuleren, bedacht hij een Tic-Tac-Toe - boter, kaas en eieren - placemat. Het

Kasner hebben de functionele eigenschappen van een pan, maar na gebruik op een warmtebron staan ze vooral in dienst van de presentatie en het nuttigen van de maaltijd. De serie dekschalen ontplooit zich op de eettafel, maar ontloopt de keuken niet.

Keuken, eettafel en opbergkast. Dat zijn volgens Ivan Kasner de drie locaties waartussen een pan wordt bewogen. Door de traditionele richting van de pan, van keuken naar tafel, te veranderen, is een nieuw product ontstaan. De dekschalen van Ivan

A pan is normally moved from kitchen to dining table to cupboard. However, endowed with the functional requirements of a pan and a fascinating appearance, Ivan Kasner's covered dishes do credit to any dining table.

Een nieuw merk, een nieuw keuken-product, was het verzoek van keukenproducent Van Kempen en Begeer aan Franke Elshout. Het resultaat is een oneindig uit te breiden en vorm te geven ophangstelsel waar al het keukengeredschap aan kan worden opgehangen, of het nou om een haak, roeg of rail vraagt. Flexibel, functioneel maar vooral sierlijk en decoratief.

*Stijlvolle, praktische design
 die verbinden: ophangstelsel
 flexibel, functioneel maar ook
 een eye for a sophisticated and
 decorative.*

Een kookboek voor mannen. Mannen die zich niet generen in een keukenschort en bovendien dol zijn op aandacht. Want met dit boek zorgen ze behalve voor een goed bord eten ook voor actie en dus toeschouwers tijdens de bereiding. Het maakt niet meer

uit wat ze koken, maar hoe ze het klaar gaan maken. Met het menu "kracht" kunnen mannen hun spierballen laten rollen, "verteiding" is uitermate geschikt voor mannen in een romantische bui en wie niet zo handig is in de keuken, kan het beste kiezen voor "water."

A cook book for men. The menu 'power' gives men the chance to flex their muscles; 'seduction' is for men in the mood for romance and clumsy cooks can best stick to the menu 'water'.

modellen: Mander Liefing, Dennis Paassen, Pleun Bertrams, Maarten Lockefeer, V-tje, Josef Biersch, Dries van Wagenberg

geliefd bij mensen uit alle rangen en standen. Lara de Greef wilde keramiek decoreren met afbeeldingen die meer herkenning oproepen, alledaagse handelingen zoals het aan- en uittrekken van kleding of schoenen, het vegen van de vloer of het beoefenen van sport. In haar ontwerpen wordt deze animatie gedragen door de decoratie.

No solemn images from Greek antiquity on these ceramic products, but familiar everyday activities such as getting dressed or undressed, sweeping the floor or practicing sports, depicted in three-dimensional decorations.

In de Griekse oudheid werden belangrijke gebeurtenissen afgebeeld op keramiek. De gebeurtenis, van geboorte tot gouden bruiloft, werden op tragische, verheven wijze gepresenteerd. Tegenwoordig wordt deze manier van presenteren nog steeds gebruikt, bijvoorbeeld door het chique Wedgwood servies. Deze elegante, verfijnde, driedimensionale decoraties zijn

maatbeker waar precies tachtig gram pasta of rijst in past en een kookwekker voor aan de muur. 'Door het uittrekken van een strip bepaal je de kooktijd, bij elke minuut geeft de strip een beetje weerstand. Als de kooktijd is verlopen, gaat de wekker af.' De keukenproducten zijn voorzien van cijfers zodat niet-blinde ze ook kunnen gebruiken. 'Ik vind het belangrijk dat je als blinde niet helemaal naar een speciale winkel moet voor dit soort producten, maar ze gewoon bij de Bijenkorf kunt kopen.'

De meeste hulpmiddelen voor blinde mensen zien er niet uit, vindt Linda Bos, wiens moeder niet kan zien. 'Vaak hebben ze een fluorescerende kleur of zijn ze lelijk vorm gegeven. Blijkbaar denken fabrikanten dat als je blind bent, het niet uitmaakt hoe dingen eruit zien.' Bos ontwikkelde drie producten die visueel gehandicapten helpen bij het koken van rijst en pasta, voor hen redelijk gevaarlijke bezigheden. Een 'fluitketelpan' die fluit als het water kookt en de ingrediënten erin kunnen, een

Three nifty, attractive products to help the visually impaired fulfil fairly hazardous tasks such as cooking rice and pasta.

The overall concept of the interior (bar, tables and crockery), the food (aphrodisiac snacks, the companions) and the drinks (cocktails) acknowledges the fact that in the catering industry it's also about seducing the guests. On the menu: lobster spring rolls and supreme little fried eggs.

Annelies Hermesen ontwierp een totaalconcept waarin interieur (een bar, sta-tafels en serviesgoed), eten (lustopwekkende hapjes, de companions) en drinken (cocktails) nauw met elkaar zijn verweven. Annelies Hermesen, dochter van topkok Toine Hermesen, heeft zich van kinds af aan thuis gevoeld in de wereld van eten en drinken. 'Mijn voorliefde voor koken en de respectvolle omgang met voeding heb ik weten te verbinden met mijn opleiding als ontwerper.' Omdat het in de horeca ook gaat om het verleiden van gasten, zijn haar companions samengesteld uit lustopwekkende ingrediënten. Zo staan op de menukaart onder andere lobster, loempia en ultieme uitsmijtertjes.

FOOD FOR THOUGHT

'Food for Thought'. Dat was de veelzeggende titel van een drietal evenementen, als nieuwe start van het zogenaamde White Lady's-programma, het 'studium generale' van Design Academy Eindhoven. Het thema in het voorjaar van 2005 was 'Food for thought'. Maar minstens zo belangrijk was het dat de titel de gedachte verwoordde achter het White Lady's-programma: reflectie en debat over de culturele en maatschappelijke betekenis van design. Het Kompas. Het White Lady's-programma nieuwe stijl is een product van Het Kompas, onderdeel van het studieprogramma dat afgelopen jaar werd geïntroduceerd. Binnen Het Kompas verdiepen studenten zich - naast hun afstudeerrichtingen - in de basis van design vanuit respectievelijk ambachtelijke, economische, technologische en culturele perspectieven. Dat gebeurt binnen de vier richtingen van Het Kompas: Atelier, Markt, Lab en Forum. Met verschillende accenten en oriëntaties vormen ze een basis van kennis en kunde, een voedingsbodem van waaruit de toekomstige ontwerper zijn of haar talenten kan ontwikkelen. De vier Kompasrichtingen zijn brede invalshoeken die de ruimte bieden voor autonomie, praktische uitvoering, onderzoek en reflectie - ieder vanuit een ander perspectief op design en de rol van de ontwerper in de maatschappij. Ook in het White Lady's-programma komen deze perspectieven in velerlei gedaantes terug. White Lady's - de naam verwijst naar het gebouw 'De Witte Dame', waar Design Academy is gevestigd - presenteert ieder kwartaal een serie thematische lezingen, discussies en films. Dan verkennen denkers en doeners, van binnen en buiten design, hoe vormgeving en vormgevers zich tot de wereld verhouden, en ze maken zichtbaar hoe die wereld van invloed is op wat kunstenaars en ontwerpers maken en doen. 'Food for Thought' leverde niet alleen voedsel tot nadenken op, maar etaleerde 'eten' en 'voedsel' in woord en beeld, in natura en in ideeën, met steeds andere verbindingen naar het design. Neem de presentatie van Gulpener Bierbrouwerij, die illustreerde hoe de productie van 'food', - drank in dit geval - ontworpen kan worden vanuit een filosofie van ambachtelijkheid, milieuvriendelijkheid en lokale agrarische cultuur. Hier was een ontwerpbenadering, om in termen van de Kompas-richtingen te spreken, die bestond uit een huwelijk tussen een 'Markt'-perspectief en een 'Atelier'-perspectief, maar die tevens was ontstaan door oog te hebben

voor het experiment (Lab) en de betekenis van culturele waarden (Forum). Hoe anders is het met voedsel dat vanuit de technologie wordt vormgegeven. Dat was te zien bij de ontwikkeling van een nieuw tussendoortje, een nieuwe snack, die in het White Lady's-programma onderwerp was van een Engelse televisiedocumentaire. Vertoning van deze film, getiteld 'Now Eat This' leidde tot een stevige discussie onder de studenten, onder meer over de Kompasrichting 'Lab', die immers de relatie tussen technologie en de mens als invalshoek heeft. Hetzelfde onderwerp figureerde enige weken later in een tweede editie van 'Food for Thought', toen een vooraanstaande biotechnoloog zijn visie op de toekomst van ons eten ontvouwde. Hij schetste hoe de ontwerper als intermediair nieuwe rollen krijgt toebedeeld - in dit geval temidden van veranderende eetgewoontes, machtige supermarkten, de toekomstdromen van (voedsel)technologen en de eisen die de moderne consument stelt aan de inhoud, de vorm en het uiterlijk van wat ze op hun bord wensen. Nadenkend over design en voedsel kwamen steeds meer culturele vragen naar boven. Welke betekenis en waarde geven we aan ons eten (even aangenomen dat we genoeg hebben om te overleven)? Hoe en waar wordt ons voedsel vormgegeven? Op straat of aan een stokje, in het laboratorium of in de supermarkt, in een restaurant of in een vliegtuigbakje? En smaakt het verschillend wanneer het er anders uit ziet, of wanneer het anders is opgediend? 'Food for Thought' verkende deze en soortgelijke vragen onder andere met een Indiase ontwerper, tevens antropoloog, die de vorm en context van eten in beeld bracht; met een chefkok, tevens voedselstylist, die zijn culinaire fotografie toonde; en met een kunstenaar tevens culinair onderzoeker, die voedsel als visueel en kunstzinnig materiaal beschouwt. Zij toonden allen op hun manier hoe achter de 'vormgeving' van eten verschillen in cultuur en omgeving liggen. Perspectieven. 'Food for Thought' maakte zo op bijzondere manieren zichtbaar hoe het thema 'Food' vanuit verschillende perspectieven verbonden is met vormgeving, breed en smal. Design met verschillende smaken, zou je kunnen zeggen. En daarmee stond het model voor 'Het Kompas', dat met zijn vier richtingen op Design Academy Eindhoven gezamenlijk ruimte geeft aan verschillende benaderingen van vormgeving. **Michiel Schwarz** hoofd Forum

het atelier hoofd **Bernadine Walrecht**
Bij het Atelier ligt de nadruk op het praktische en handmatige. Het 'met de handen' denken als bron van inspiratie en innovatie. Training van de ambachtelijke aspecten van het design. Materialen als bron voor vernieuwende concepten. Culturele en historische beschouwing.

atelier head **Bernadine Walrecht**
Atelier emphasizes practical and manual work. Thinking with one's hands as a source of inspiration and innovation. Training craftsmanship in design. Materials as source for innovative concepts. Cultural and historical reflection.

het forum hoofd **Michiel Schwarz**
De culturele benadering van design. Cultuur als context en reflectiepunt. De oorsprong van vormgeving in beeldende kunst en architectuur. De culturele en sociologische betekenis van het product. De mediacultuur. Theoretisch en beschouwend, maar ook actueel en uitvoerend. De ontwerper als curator van tentoonstellingen en producties.

forum head **Michiel Schwarz**
The cultural perspective on design. Culture as context and as a focus for reflection. The origins of design in art and architecture. The cultural and sociological meanings of products. The media culture. Theoretical and reflexive, but also contemporary and applied. The designer as curator of exhibitions and productions.

het lab hoofd **Jurriënne Ossewold**
Technologie maar wel in een maatschappelijke context. De creatieve benadering van technologie als een belangrijk maatschappelijk fenomeen voor nu en voor de toekomst. De verbinding van de linker en rechter hersenhelft. De ontwerper als kenner, artdirector en strateeg.

lab head **Jurriënne Ossewold**
Technology within a cultural and social context. The creative approach of technology as an important social phenomenon for now and the future. The link between the left and right half of the brain. The designer as expert, art director and strategist.

de markt hoofd **Dingeman Kuilman**
The rise of the creative class. De ontwerper als vormgever van strategieën en diensten ten behoeve van het bedrijfsleven en in groter verband van de hele maatschappij. Kennis van economische achtergronden. Het opzetten van een eigen bedrijf maar ook het inzetten van creativiteit bij humanitaire problemen.

market head **Dingeman Kuilman**
The rise of the creative class. The designer of strategies and services for trade and industry and on a larger scale for the whole society. Knowledge of economic backgrounds. Setting up one's own business but also applying one's creativity to solve humanitarian problems.

reflectie en debat in het Kompas reflection and debate in the Compass

'Food for Thought'. That was the meaningful title of the three events which marked the start of the restyled White Lady's series, Design Academy Eindhoven's programme of extracurricular lectures. The 2005 Spring theme was 'Food for Thought'. The title 'Food for Thought' was equally significant as it expressed the idea behind the White Lady's programme: to reflect and debate the cultural and social meanings of design. The Compass. The new White Lady's series is a product of The Compass, an innovation in Design Academy Eindhoven's curriculum, introduced during the last academic year. The Compass provides a context for studying design in terms of its crafts, economic, technological and cultural dimensions. This is translated into various subjects within the four directions of The Compass: Atelier, Market, Lab and Forum. Each has different orientations and accents, furnishing a framework for knowledge and know-how, and a basis for developing different design talents and qualities. The four directions of The Compass are broad points-of-view, creating spaces for autonomy, practical execution, research and reflection - each with its distinctive perspective on design and its potential role for the designer in society. Equally these perspectives can be seen in a variety of forms in the White Lady's programme. White Lady's - the name of the programme refers to the 'Witte Dame' building which houses Design Academy - presents a quarterly series of thematic lectures, discussions and films. It brings together thinkers and practitioners, within and without design. These explore how design and designers relate to the world; and they make visible how that world affects what designers do and make. 'Food for Thought' did not only bring exactly that, it set out to display 'food' in word and image, in form and ideas, and to make visible the varied connections with the world of design. Take the presentation by Gulpener Beer Brewery, which illustrated how the production of 'food' - in this case a beverage - could be designed through a philosophy of craftsmanship, environmental concern and local farmers' culture. Here was a design approach, to speak in terms of the different directions of The Compass, characterised by a marriage between a 'Market' perspective and an Atelier perspective, yet developed with an eye for both experimentation ('Lab') and the meaning of local cultural values ('Forum').

Is it any different with foods designed through the logic of technology? That could be seen in the development of a novel in-between snack, which was the topic of an English television documentary, screened as part of the White Lady's programme. The film, entitled 'Now Eat This!' triggered a lively debate among the design students, in particular about the Compass perspective of 'Lab', being informed as it is by the relationship between technology and man. In the second edition of 'Food for Thought', this topic returned to the discussion table, as a leading biotechnologist revealed his vision on the food of the future. He outlined how in the decade ahead the designer would come to acquire new roles as an intermediary - having to design a path amidst changing eating habits, powerful supermarkets, the images of the future as seen by food technologists, and the wants of the modern consumer regarding the content, the form and the appearance of what we put on our plates. Reflecting in this way upon design increasingly brought cultural questions to the fore. What actually is the significance and the value of the food we eat (assuming for the moment that we have enough of it to survive)? How and where is food designed, shaped and presented? On the street or on a skewer, in the lab or in the supermarket, in a restaurant or on an airplane tray? And does it taste different when it has a different look, or is served in a different way? 'Food for Thought' explored these and similar questions with, among others, an Indian designer/anthropologist who pictured the shape and context of food; a chef/culinary stylist, who presented his culinary photography; and an artist/culinary researcher, who treated food as a visual and artistic ingredient. Each in their own way, they made visible how behind the 'design' of food lie differences in context and differences in culture. Perspectives. 'Food for Thought' thus exposed in unusual ways how each particular perspective on the theme of 'Food' connected to various modes of design. Different flavours of design, one could rightly say. With that, it serves as a model for the philosophy of The Compass, as its four distinctive perspectives jointly give space for different approaches to design at Design Academy Eindhoven. **Michiel Schwarz** head Forum

Franklinhotmail.com
Frank Schotsborg

modellen: Zeida Beauchampel,
Tomas Gabzdil, Daan Dirven, Ralph Nauta

fotografer: Sabine Pigalle
locatie: Deutscher Imbiss, Eindhoven
man and well-being

19

waarop zij die dragen of gebruiken. Frank Schotsborg werd hierdoor geïnspireerd en ontwierp T-shirts die door een toevoeging op verschillende manieren gedragen kunnen worden. 'Je kunt bijvoorbeeld de bovenste laag over je hoofd dragen als een soort capuchon.'

Hip-hoppers know it: simple actions can change your image. These T-shirts can be worn in various ways. For instance, when you pull the upper part over your head, you've got a hood.

Door je pet achterstevoren op je hoofd te zetten, zie je er ineens heel anders uit. De pet blijft hetzelfde, maar deze simpele handeling verandert je imago. Hiphoppers veranderen de oorspronkelijke functie van kleding en producten constant door de manier

bij skateboarden en hutten bouwen. Deze twee activiteiten heb ik gecombineerd.' Nauta wilde hutten bouwen met zo'n stoer imago geven als skateboarden en ontwierp een hutkoffer die qua vormgeving en ergonomie is afgeleid van een skateboard. In de flashy uitziende koffer gemaakt van lichte, sterke materialen, vind je alle benodigdheden voor het bouwen van een hut: een klauwhamer, zaag, touw en spijkers.

Dankzij computer en televisie komen kinderen steeds minder buiten. Sociale contacten met leeftijdsgenoten gaan vaker via email en chatten. Ralph Nauta is van mening dat kinderen zich daardoor sociaal en creatief minder goed ontwikkelen en de samenleving uiteindelijk asociaal en oppervlakkig wordt. 'Ik ben gaan kijken waar kinderen nog wel buiten met leeftijdsgenootjes bezig zijn en kwam uit

Nowadays, the outdoor activities of children seem to be restricted to skateboarding and cabin building. This flashy cabin trunk is based on the design and ergonomics of the skateboard and contains a claw hammer, saw, ropes and nails.

fotografer: Sabine Pigalle
locatie: Deutscher Imbiss, Eindhoven
man and leisure

U.Wood.C

www.frank3d.com
ralphnauta@gmail.com
Ralph Nauta

18

A collection of carrier straps, stickers and mud flaps with a sporty, glammy girly-look, to decorate the boring Dutch bicycles with. Fashionable accessories that can be sold in clothes stores.

Waarom hebben we in Nederland 'fietsland' zulke saale fietsen, vroeg Yvonne Bovee zich af toen ze tijdens haar stage in India werd gegrepen door kleurige tweewielers vol aparte accessoires. Ze ontwierp een collectie snelbinders, handvotten,

stickers en spatlappen met een sportieve, glammy meisjes-look waar fietsen mee versierd kunnen worden. 'Al deze accessoires kunnen meegaan met de mode van dat seizoen en dus worden verkocht in kledingwinkels.'

Yvonne Bovee
ybovee83@yahoo.com

accessories

fotografie: Sabine Pigalle
locatie: Deutscher Imbiss, Eindhoven
man and identity

Bij aggressive inline skaten breekt en slijt het materiaal snel. Vooral het frame waar de wielen in zitten, is kwetsbaar. Ralph Nauta, zelf al veertien jaar actief als inline skater, ontwierp een frame bestaand uit een aluminium brug waar een kunststof gedeelte in gemanteerd kan worden. 'Door deze twee materialen te combineren ontstaat er een frame met de constructieve eigenschappen van aluminium en de glij-eigen-

schappen van kunststof,' legt Nauta uit. Het kunststof gedeelte kan snel worden vervangen waardoor de skater makkelijk en snel van set-up kan veranderen: belangrijk want de verschillende obstakels bij aggressive inline skaten vereisen steeds andere vormen van kunststof. 'Framed is geen concept maar een merk dat wereldwijd de markt op gaat om het inline skaten verder te professionaliseren.'

Aggressive inline skating material is liable to breakage and wear. The properties of aluminium and the flexibility of synthetics are combined to perfection in this top-shelf frame, making changing the set-up sweet and easy.

www.framed3d.com
ralphnauta@gmail.com
Ralph Nauta

framed

fotografie: Sabine Pigalle
locatie: Deutscher Imbiss, Eindhoven
man and leisure

Slechts één wiel, maar tóch een slang en stuur. De Taraju is een kruising tussen een mountainbike en een eenwieler: een nieuwe sportieve uitdaging voor 'thrill seekers' met gevoel voor evenwicht. Oron Markus wilde naast een stuur ook remmen en schokdemping op zijn eenwieler. Daarom verving hij de standaard spaken door vijf bladveren van glasfiber en nylon die het wiel met de naaf verbinden. Fiets of spring je over obstakels, dan trekken de veren samen of rekken ze uit, waardoor de naaf zich verplaatst en de schok wordt opgevangen. De mate van stijfheid van de veren kan aangepast worden aan het terrein waarop gefietst wordt. De Taraju is uitgerust met hydraulische schijfremmen; handig om de wielen mee te blokkeren bij het opstappen of tijdens een sprong, maar de geoevende fietser met de juiste balans kan er ook gewoon mee remmen voor het stoplicht zonder voorover te kantelen. **With only one wheel, a crossbar and handlebars, the Taraju is a hybrid of a mountain bike and a one-wheeler. The standard spokes are replaced by five leaf springs of glass fibre and nylon, which connect the wheel to the wheel hub and the disk brake. Bloodcurdling jumps, rough biking and an easy ride through the city: get on your bike!**

Omheinen is populair. Het Nederlandse landschap wordt steeds meer gedomineerd door hekwerken met identieke, afschrikwekkende prikkels en punten. Dat kan best wat vriendelijker, dacht Carmela Bogman. Ze verdiepte zich in de functie van een hek: het tegenhouden van kwaadwilligen, niet van diegenen die wel op dat omheinde terrein mogen komen. Zij moeten zich juist welkom voelen. Haar hek ziet er daarom uit als een aantrekkelijk sieraad, maar roterende kralen zorgen ervoor dat eroverheen klimmen erg moeilijk is. **A fence, attractive like an exquisite piece of jewellery. However, rotating beads make it very hard for transgressors to climb over.**

Vers van de pers. Als een onbeschreven blad. Zal de onschuld afnemen. Zijn persoonlijkheid wordt laag voor laag gevormd of gemanipuleerd. Totdat zijn substantie vergaat en er één ding overblijft. Zijn hart. Identity matters is een project over het creëren van een eigen identiteit. Hoewel we er tegenwoordig zo lang mogelijk jong en fris uit willen zien, wordt onze identiteit pas zichtbaar en in haar schoonheid benadrukt naarmate we ouder worden. 'Ouder worden staat gelijk aan slijtage. Dit proces heb ik willen visualiseren,' zegt Zeida Beauchampet. Maar teddybeer kan door gebruik en manipulatie veranderen. Elke laag textiel heeft een symbolische betekenis en laat verschillende identiteiten van het materiaal naar voren komen. Het leven zal de beer steeds meer persoonlijkheid en karakter geven.

Info@zidaanl
zeida
Beauchampet

worden opeens takken.' Verder bekeek ze de 'eenvoud' van woorden. 'Wie de betekenis van basketbal vergeet, zou kunnen bedenken dat een basketbal een bal in een mandje is. Dat heb ik gefotografeerd.' Voor 'schoonheid' ging ze op zoek naar de schoonheid van het onvolmaakte. Zo vertrapte ze bloemen en zaagde ze een pop open. Op die manier ontstond een nieuw wezen.

Nederland kent teveel regels en kant-en-klaar-maaltijden. Dat is prettig, maar dodelijk voor de creativiteit. Hendrikse bedacht daarom allerlei manieren om creativiteit terug te halen en bundelde die in een boek. 'Ik wil graag het kind in de volwassene terughalen.' Zo groef ze voor haar thema 'ontdekken' planten uit om ze vervolgens op z'n kop te fotograferen. 'De wortels

A book to bring wonder and creativity back in our lives. A photographic exploration of themes like discovery (an upside down plant, roots turning into branches), the simplicity of words (basket ball/ball in a basket), the beauty of imperfection (crushed flowers).

I.M. Amputated is missing a limb and I.M. Radiated is wearing a wig to hide the baldness caused by radiotherapy. They're dolls to help children in hospital to cope with their afflictions.

Poppen vormen een referentiekader voor kinderen. Ze zien ze als een verlengstuk van zichzelf, als een vriend door dik en dun. Kinderen in het ziekenhuis die door een moeilijke tijd gaan, kunnen hun aandoening volgens Honkie Chan beter verwerken als ze een pop

hebben die in dezelfde situatie zit. Bijvoorbeeld I.M. Amputated, een pop met een geamputeerd ledemaat en I.M. Radiated, die door bestraling kaal is geworden en een pruik moet dragen.

In een indianendorp is de totempaal een heilige ontmoetingsplek. Ook het dorpscafé, de waterpomp, kerk en het standbeeld dat je tegenkomt op een markt- plaats hebben die functie. Voor Frederik Molenschot vormden deze elementen de inspiratie voor vier ontmoetingsplekken op kantoor. 'Dankzij de digitale revolutie zijn werknemers niet meer gebonden aan één vaste werkplek. Om het contact met collega's niet

te verliezen, heb ik vaste plekken ontworpen waar zij elkaar kunnen ontmoeten,' zegt Molenschot. De koffiep- paal, de rookafzuigkap, de jukebox en de verrekijker staan volgens hem synoniem voor de primaire behoeftes in elk bedrijf: koffie drinken, roken, muziek luisteren en contact met de buitenwereld. 'Door in vorm, mate- riaal en gebruik zo primitief mogelijk te zijn, bied ik tegenwicht aan de digitalisering.'

Since time immemorial, people have felt the need for gathering places. Workers in flexible workstations can now meet at the coffee pole, the smoke extractor hood, the jukebox and the binoculars. Extremely primitive shapes, materials and usability counterbalance the advance of digitization.

A doll on a chair: permanent company
in the living room. Chair and doll match
each other in fabric and dimension,
so every chair or settee can have its
own, custom-made doll.

De nooit-meer-alleen-zit-stoel. Altijd zit de
pop naast je. Annechien van Litsenburg wilde
een pop maken die een eigen plek in het
interieur inneemt, een vaste bewoner van de
huiskamer wordt. Zo heeft de stoel een vaste
bezitter, en de pop zijn eigen stoel. Stoel en
pop zijn op elkaar afgestemd en gemaakt van
dezelfde stof. Voor elke stoel of bank kan een
pop op maat worden gemaakt zodat de poppen-
collectie eindeloos kan worden uitgebreid.

vanlitsenburg@gmail.com

annechien
vanLitsenburg

erkenning voor de René Smeetsprijs/Melkwegprijs 2005
pop en stoel

fotografie: Hans Ober
locatie: Stagerij Joz van Stratum, Eindhoven
man and leisure

Everything is a bag, the little girl thinks when she finds her way through The Land of Bags. This comical analysis forms the basis for an entirely new way of looking at handbags: catchweed bag, silk-worm bag and many more.

om op een andere manier naar tassen te kijken. Deze humoristische analyse ligt ten grondslag aan de tassen die Broekhuijse heeft uitgewerkt. De kleefkruidtas bijvoorbeeld, gebaseerd op de kleverige blaadjes die aan je kleren blijven plakken na een wandeling door dicht struikgewas. En de zijderupstas, die zijn inspiratie vindt in de cocon die zijderupsen voor zichzelf weven.

Alles is een tas, ontdekt het kleine meisje tijdens haar avonturen op weg naar Tasjesland. Ze komt mensen tegen die in tassen wonen, ziet vrouwen met een jurk gemaakt van tasje en ze neemt een kijkje in de Boodschappentas van God. Alle avonturen inspireren haar en dagen haar uit om zelf tasjes te gaan maken. Eva Broekhuijse heeft het sprookje 'tasjesland' bedacht

gebracht. Haar zie-raden zijn gemaakt van polyurethaan (een rubber soort) en alleen zichtbaar onder strakke kleding. Maartje Mol ontwierp vijf verschillende vormen: een ketting, strik, kraag, hirtloge en schouderstuk.

Lichaamsversieringen als tatoeages en scarificatie (het aanbrengen van littekens op de huid) kunnen als ze eenmaal zijn aangebracht, niet meer worden verwijderd. Maartje Mol ontwikkelde een vorm van versiering die los op de huid wordt aan-

Tattoos and scarification marks cannot be removed, so what we need are removable, polyurethane skin decorations. A necklace, bow, collar, wrist watch and shoulder piece reveal their shape only when worn under tight garments.

Hoe verandert materiaal als je er iets in stopt? Het gegeven dat een stuk platte stof door gebruik zijn vorm vindt, is de basis voor de fill-a-form tassen. 'Ik heb van tevoren geen ontwerpen gemaakt, de tassen zijn ontstaan door experimenten,' vertelt Dieuwert ten Braak. Elk exemplaar is uniek en persoonlijk, vorm en formaat blijven veranderen.

The fill-a-form bags are based on the idea that a flat piece of fabric will derive its shape from the way it's used. Every bag is unique and personal; shape and format, however, are constantly changing.

Een opvallende jurk voor een speciale happening heb je vaak maar een paar keer aan. Het liefst koop je voor elke bruiloft of dance party een nieuwe outfit, ook al hangt er genoeg in de kast. Yvonne van Mol vond een oplossing voor de vergankelijkheid van feestkleding en ontwierp een 'one night dress': een flamboyante feestjurk van Chinees rijstepapier. Zo vergankelijk dat hij in de loop van de avond van model verandert. De korte, wijd uitstaande tutu met honingraatstructuur zakkt in het feestgedruis langzaam uit tot een langer ballroom-model. Talloze stiksels geven de one night dress genoeg stevigheid om toch goed te blijven zitten. En paniek om gemerste rode wijn is er niet bij, je steelt er één avond de show mee en daarna gooi je hem in de prullenmand. Of je hangt hem aan de muur als kunstzinnig relikwie van een avondje uit. **The 'one night dress' is a flamboyant party dress of Chinese rice paper. A once-only show-stopper with a shirt tutu which in the course of the evening becomes longer and longer. Over's pen-countless stitchings make the dress strong enough to last the evening.**

Een zwangerschapsjurk waar je slabbetjes van kunt maken, een rok waar je een knuffel van overhoudt. Grappig, maar een beetje te gewoon, vond Monique Horstmann. 'Het was te commercieel en makkelijk uitvoerbaar. Ik wilde een statement neer zetten dat producten te hergebruiken zijn. Veel te vaak worden voorwerpen slechts eenmaal gebruikt. Vooral kleding. Mensen gooien kleding al weg voordat ze uit de mode zijn.' Dus ontwierp Horstmann een jurk die te verbouwen is tot een ware speeltent. Bij aankoop van de jurk krijg je er een pakketje stokken bij. Als mama de jurk niet draagt, heeft haar kind een tent om in te spelen.

A statement about the reusability of things: a dress that comes with a bundle of sticks. When mummy isn't wearing the dress, her child can use it as a tent to play in.

De vele berichten over bommeldingen en verdachte pakketjes zorgen voor een gevoel van angst bij veel mensen. Angst voor een ondefinieerbaar gevaar, versterkt door films en media. Angst krijgt vorm. Maar is het niet vooral perceptie? Waar ligt de grens? Maakt de tas de drager verdacht of de drager de tas? Alleen de waarnemer kan dit vanuit zijn eigen referentiekader beoordelen.

Is it the bag that makes the person suspect or the person the bag? The observer will make the judgment based on his own frame of reference.

Chester Griët begon zijn studie bij Man and Identity en studeerde af bij Man and Communication. Zijn werk kenmerkt zich door een combinatie van deze twee richtingen. In New York maakte hij kennis met het digitaal weven - een techniek waarmee gecompliceerde patronen geweven kunnen worden - en besloot daar zijn portfolio van te maken. 'Met een portfolio presenteer je jezelf aan klanten of investeerders. Het zegt veel over hoe je werkt en wat je kunt. Ik laat op deze manier niet alleen zien wat ik kan, maar ook dat er andere manieren zijn om projecten aan te pakken.' In de keuze voor een jurk waar illustraties en typografie op zijn geweven, komen beide afstudeerrichtingen terug. 'Van communicatie naar identiteit, oftewel van grafisch naar mode.' **The disciplines Man and Identity and Man and Communication are meeting up in a dress made of digitally woven fabric incorporating illustrations as well as typography. From communication to identity, from graphic to fashion.**

Designers seem to forget that people need amusement, fun and entertainment. These two bizarre interior objects, based on fairground attractions, offer a spectacular mix of cartoon-like shapes, soft/hard materials, enticing music and mechanical animations. Throw in one Euro and have the time of your life.

interieurobjecten. Door de combinatie van een cartooneske vormtaal, zoet-zacht tegenover industriële materialen, een sprookjesachtige muziek en machinaal aangedreven animaties komt een circusachtige wereld tot leven. Activeer de objecten en laat je entertainen door de inworp van een euro!

Minimalisme, eenvoud, strakke vormen, goed doordachte concepten en de kleur wil voeren de boventoon in de designwereld. Saai en eentonig, vindt Chester Griët. 'Ontwerpers vergeten dat mensen behoefte hebben aan vermaak, fun en spektakel.' Geïnspireerd door kermisattracties, ontwierp hij twee bizarre en spectaculaire

De symbolische wereld van Siriane Hunia vormde de inspiratie voor haar zinnebeeldig stalenboek. "Ik heb tafels, stoelen, letters en cijfers een identiteit gegeven en een hoofdrol laten spelen in mijn verhaal." Deze patronen en beelden drukte ze met verschillende soorten inkt op stof. Onder invloed van UV-licht of warmte veranderen deze van kleur of transparantie. Zo is er op verschillende tijdstippen van de dag een ander beeld zichtbaar.

Tables, chairs and numbers representing a private world of symbols. Printed on fabric in various inks; the colour and transparency of the patterns and images change under the influence of UV light or warmth.

The attempt to reduce the duration of a natural process of petrification to a functional and controllable length of time resulted in multifarm ceramic objects and products made of various natural materials.

functionele en controleerbare tijdsduur. In samenwerking met het Fraunhofer Instituut Dresden heeft Kasner keramische voorwerpen en producten ontwikkeld die zijn ontstaan vanuit verschillende natuurlijke materialen en vormen.

Het versteende woud dat zich in de Verenigde Staten bevindt, vormde de inspiratiebron voor Ivan Kasner. Hij zocht naar een methode om dit natuurlijke proces plaats te laten vinden op industrieel niveau. Een tijdspanne van miljoenen jaren, waarin materiaal en eigenschap veranderen, terugbrengen naar een

vandaan wordt gehaald. 'Wolstof bezit weerhaakjes waardoor het te viltten is. Dat heb ik gedaan door de stof in textiele lappen te rollen en twee keer het langste programma op negentig graden te draaien. Een nietig productieproces.' Piscaer gebruikte de leftovers van dat proces (de afgesneden randen) om een tweede tapijt mee te maken. In de toekomst gaat ze kijken of ze ook andere nietige overblijfselen nieuwe waarde kan geven.

De schoonheid van het nietige. Annemarie Piscaer wilde waarde geven aan het meest nikserige materiaal dat je je kunt voorstellen: stof dat vrijkomt bij een industrieel productieproces. Het lijkt waarde-loos, te klein en nietig om er iets mee aan te vangen, maar voor Piscaer heeft het een enorme schoonheid. In de Tesselse wolfabriek waar onder andere dekbedden worden gemaakt, nam ze het stof mee dat door het afzuigstelsel tussen de machines

Why not turn wool fluff and other insignificant waste of industrial production processes into things of beauty? Wool fluff can be felted by rolling it in pieces of fabric and washing it twice at the highest temperature. The strips that are cut off during the process are used to make another carpet.

BLOEI!

The first generation of Turkish women migrated to the Netherlands in the late seventies and early eighties. Nowadays, the number of Turkish women in the Netherlands has increased to around 90.000 women. In the Dutch society, 80 to 85% of these women have to live in an underprivileged position; 80% of them have had no or only primary education and 81% has no income or relies on social security. The Turkish women brought their traditional crafts with them to the Netherlands and while they are still practicing these crafts to create their dowries, their activities have taken on the function of relaxation. If these crafts could be innovated and applied in new and contemporary products, they would certainly be marketable, which means that these crafts could be the bridge between the Turkish women and the Dutch society. A Dutch society that would acknowledge the quality of the crafts would be a boost to the women's self-esteem and make them feel more comfortable to play an active role in the Dutch society.

In a series of workshops I analyzed together with 10 first-generation Turkish women the products, techniques, materials, colours and shapes of Turkish crafts. The Oya, a decorative edge along the veils which the women still wear, appeared to be the most interesting technique to work with. In order to retain this characteristic feature in the new products, we have developed new decorations for (Dutch) women to wear around the head and neck. This way design can make a difference.

www.lottevanlaatum.nl/bloei

Meer dan 80% van de 90.000 Turkse vrouwen in Nederland leeft in economisch zwakke omstandigheden. Velen van hen hebben weinig of geen onderwijs genoten, hebben geen inkomen of leven van een uitkering. Ze beoefenen echter nog steeds het traditionele Turkse handwerk. De innovatie van dit handwerk tot eigentijdse producten vormt een brug tussen de vrouwen en de Nederlandse maatschappij. Hierdoor groeit hun zelfvertrouwen en kunnen zij een actievere rol spelen in onze samenleving.

In een reeks workshops heb ik samen met 10 Turkse vrouwen van de eerste generatie de producten, technieken, materialen, kleuren en vormen van het traditionele Turkse handwerk geanalyseerd. Geïnspireerd door de Oya, een decoratieve strook langs de hoofddoek, hebben we innovatieve, sierlijke hoofd- en halsbedekkingen voor (Nederlandse) vrouwen gecreëerd.

www.lottevanlaatum.nl/bloei

Lotte van Laatum, Bloei!
Masters Man and Humanity
info@lottevanlaatum.nl
www.lottevanlaatum.nl

linkerpagina
fotografie: Marlous Eckhardt
model: Kim van Leuken
rechterpagina
fotografie: Marlous Eckhardt
en Peggy de Korver
model: Kevser

Gebruiksvoorwerpen zijn méér dan levenloze dingen. Dat inzicht is al vaak verbeeld door kunstenaars en verwoord door schrijvers. Zo kruipt de dichter Francis Ponge (Le parti pris des choses - Namens de dingen) als het ware in de dingen en zoekt naar woorden om hun bijna menselijk karakter te omschrijven. Marcel Proust (A la recherche du temps perdu - Op zoek naar de verloren tijd) doet iets soortgelijks als hij beschrijft hoe de meest triviale gebruiksvoorwerpen ons plotseling kunnen herinneren aan dierbare gevoelens, sferen en geuren uit een ver verleden. Idealiter zijn de dingen betrouwbaar in hun functionaliteit terwijl ze daarnaast diepere betekenissen dragen. Ze absorberen gevoelens en herinneringen, ze vertellen over ons leven. Dat zowel Ponge als Proust hun ode aan de dingen vele tientallen jaren geleden schreef, is echter veelzeggend. Nu de westerse wereld overspoeld is met méér producten dan we mogelijkwijze nodig hebben lijkt hun waarde te devalueren. We verwachten van de meeste gebruiksvoorwerpen al lang niet meer een lang en memorabel leven. Niet zelden duurt de fascinatie zelfs niet langer dan het moment van aankoop. Bij thuiskomst slingeren de dingen nog een tijdlang in het zicht en verdwijnen tenslotte in diepe lades en grote kasten.

Designers hebben natuurlijk baat gehad bij de consumptiedrang van de laatste jaren. Maar zij zien ook beter dan geen ander hoe er langzaam een verzadigingspunt bereikt wordt. De Griekse Sotiria Kornaropoulou besloot daarom haar Masters opleiding (IM) op Design Academy Eindhoven af te sluiten met een onderzoek naar de waarden van de dingen in relatie tot de context waarin we ze zien. Als visualisatie bouwde ze een gigantische berg van meubilair dat een kwijnend bestaan leidt op zolder, stapels linnengoed, kleren voor dagelijks gebruik, kleren die nauwelijks worden gedragen maar nog wel ledere opruimwoede overleven, het dagelijkse servies, het pronkservies, de tassen, boeken, papieren, mappen, fotoboeken, toiletspullen, schoonmaakmiddelen, keukenmachines, souvenirs en cadeaus. De dingen die op gebruik wachten en de dingen die nog niet weg mogen. Daarnaast berekende ze van een willekeurig woonhuis de maten van alle opbergruimtes en kasten. Vervolgens maakte ze er schaalmodellen van, gebruikte die als bouwelementen voor een gigantisch bouwwerk dat ze centraal terug in het huis plaatste. De berg, de kastenstapeling ('het huis in het huis'), zijn confronterend omdat ze tonen hoezeer we de dingen hebben toegestaan onze leefruimtes te veroveren.

Kornaropoulou was niet de enige die zich bewust toonde van de gevolgen van consumptiedrang. De jongste generatie Masters-studenten heeft zich vooral verdiept in de context waarin producten en diensten functioneren. Onder de afstudeerprojecten vielen dus opmerkelijk weinig producten te vinden, wel veel voorstellen waarin de inventiviteit van gebruikers wordt geprikkeld. De Japanse Kenji Wada maakte een overzicht van de ingenieuze oplossingen die mensen zelf bedenken. De Schot Iain Aitchison onderzocht de invloed van digitale media op onze analoge, fysieke wereld en bedacht een open-source, zelfregulerend ontwerpsysteem. De Oostenrijkse Eva Reber onderzocht alle facetten die een rol spelen in het ontwerpproces en bedacht een strategie om immateriële waarden nadrukkelijk op de kaart te zetten. Zowel haar onderzoek als de subtiele visualisaties geven een intrigerende nieuwe visie op designers, producten en gebruikers.

Het tijdperk van de ongeremde aanwas van nieuwe designproducten lijkt voorbij; kopen omwille van het kopen hoort bij het verleden. Zowel gebruikers als ontwerpers maken bewuster keuzes en daarmee is de rol van design aan een herdefiniering toe. Designtheoreticus John Thackara verwoordt het aldus: 'We're filling up the world with technology and devices, but we've lost sight of an important question: What is this stuff for? What value does it add to our lives?..... We need to design from the edge, to learn from the world, and to stop designing for, but instead design with.' Tenslotte: 'If we can design our way into difficulty, we can design our way out.....' (In the Bubble, 2005)

Louise Schouwenberg augustus 2005

**FEWER PRODUCTS,
MORE CONTEXT**
de examenprojecten
van de Masters tonen
opvallend weinig producten

Consumer goods are more than inanimate objects, a viewpoint expressed by many an artist and writer. The poet Francis Ponge (Le parti pris des choses - The Nature of Things) for instance, virtually delves into the very being of things, looking for words to describe their almost human character. Marcel Proust (A la recherche du temps perdu - In Search of Lost Time) does something similar when he describes how the most trivial consumer goods can bring back precious emotions, atmospheres and smells from times long-past. Ideally, things are reliable in their functionality while carrying deeper meanings. They absorb emotions and memories; they are the story-tellers of our lives. However, it is significant that Ponge and Proust both wrote their odes to the things many, many years ago. As the Western world gets swamped with more products than we could possibly need, the quality of these products seems to deteriorate. We no longer expect products to have long and memorable lives. Fascination often doesn't even outlast the moment of purchasing. At home, the objects are lying about for some time and then disappear from sight in deep drawers and large cupboards.

Designers have undoubtedly reaped the benefits of consumerism. But they also know better than anyone that the saturation point is approaching. That's why Sotiria Kornaropoulou from Greece decided to complete her master's programme (IM) at Design Academy Eindhoven with a research into the value of objects in relation to the context in which we perceive them. To visualize her findings, she built a gigantic mountain of furniture gathering dust in the attic, stacks of linen, everyday clothes, hardly ever worn clothes which barely escaped a tidying mania, the everyday dinnerware, the Sunday-best dinnerware, the bags, books, documents, files, books of photos, toiletries, cleaning products, kitchen machines, souvenirs and gifts. The things waiting to be used and the things looking forward to a longer lease of life. She also measured the dimensions of all the storage rooms and cupboards in a randomly chosen house and made scale models of these spaces. She used the scale models as the construction elements for a gigantic edifice which was put back in a central place in the house. The mountain, the stack of cupboards and wardrobes ('the house inside the house'), confront us with the degree to which we have allowed the objects to take over our living spaces.

Kornaropoulou was not the only one to show an awareness of the ramifications of consumerism. The latest generation of Master students has mostly investigated the context within which products and services function. It was only understandable therefore that there were remarkably few products among the graduation projects and many

Sotiria Kornaropoulou
in the heart of the home
Masters IM
sotikor@hotmail.com

fotografie: Ruy Teixeira

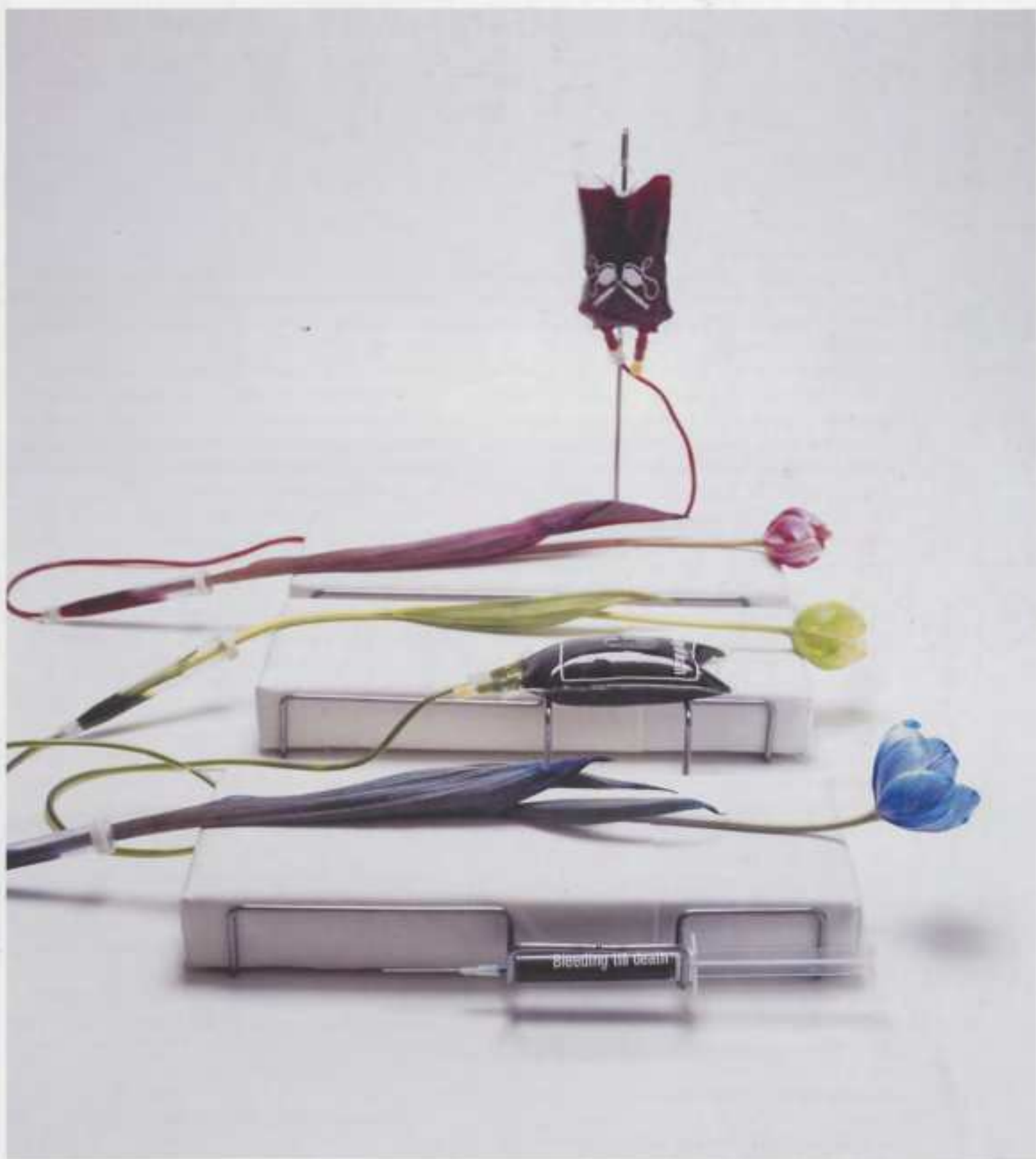
**FEWER PRODUCTS,
MORE CONTEXT**
the graduation projects
of the Masters contain
remarkably few products

proposals to stimulate the resourcefulness of the users. Kenji Wada from Japan categorized ingenious user solutions. Iain Aitchison from Scotland investigated the influence of digital media on our analogue, physical world and devised an open source, self-regulating design system. Eva Reber from Austria researched all aspects of the design process and devised a strategy to prominently map out immaterial values. Her research and subtle visualizations provide an intriguing, new view on designers, products and users. It seems that the era of the unrestrained supply of new design products has come to an end. Buying for the sake of buying is a thing from the past. Users and designers are making more conscious choices, which means that the role of design is up for a redefinition. Design theorist John Thackara expresses it aptly when he states: 'We're filling up the world with technology and devices, but we've lost sight of an important question: What is this stuff for? What value does it add to our lives?..... We need to design from the edge, to learn from the world, and to stop designing for, but instead design with.' Finally: 'If we can design our way into difficulty, we can design our way out.....' (In the Bubble, 2005)

Louise Schouwenberg August 2005

een bloem zien, als een zuster die een patiënt op zijn sterfbed verzorgt. Door middel van de gekleurde vloeistof die de bloem opneemt, zie je hoe hij naar adem snakt. Zo geef je een bloem de kans om waardig te sterven in de positie die elke bloem uiteindelijk aanneemt: horizontaal.

Flowers start dying the moment they are cut. An ironic translation of a series of vases shows how the flower, gasping for breath while sucking up the coloured water, enters its terminal phase.

Bloemen beginnen met sterven op het moment dat ze zijn afgesneden. Met water, voeding en zonlicht proberen we ze nog zo lang mogelijk in leven te houden, maar uiteindelijk zijn ze verlept en gooien we ze weg. Hilde Koenders laat door middel van een ironische vertaling van een serie vazen de laatste dagen van

Kantoorgebouwen krijgen buiten werktijd ook een functie waarbij de gevel gebruikt wordt als ontmoetingsvlak tussen realiteit en illusie. Het pand wordt het decor van een samenspel tussen schaduw en animatie. Textielabriek Schellens in Eindhoven diende als inspiratie voor Lonneke Gordijn. 'Achter de muur van die fabriek is een hoop bedrijvigheid, je hoort machines ratelen, maar kunt niets zien. Van mijn fantasie over wat er achter die muren gebeurt, heb ik een animatie gemaakt die over de hele gevel van het pand wordt geprojecteerd.' Wie er 's avonds langs loopt, ziet in eerste instantie niets. 'In schaduw vormt de toegang tot deze gedachtewereld, je wordt uitgedaagd tot bewegen en interactie.'

Outside working hours, reality and illusion play their elusive games in an animation projected on the facade of office buildings. Challenged to move and interact, the passer-by sees his shadow as a key to enter this realm of thought.

in memoriam

tessa vanDam 25-5-1981 * 21-2-2005

het glittermeisje

In 1998 startte Tessa als 17-jarige haar studie aan Design Academy Eindhoven. Eén van de belangrijkste argumenten om naar onze academie te komen was de wens om later een beroep te mogen uitoefenen waar je plezier in kon hebben.

Al snel leerden we haar allemaal kennen. Tessa ging namelijk nooit onopgemerkt aan je voorbij. Niet alleen vanwege haar telkens wisselende prachtige verschijning, maar ook vanwege haar uitgesproken ideeën die zij nooit onder stoelen of banken stak. De discussie was een doel op zich. Niet verwonderlijk dus dat zij na het behalen van haar propedeuse aanmonsterde bij Anthon Beeke op de afdeling Man and Communication. Daar kwam het plezier. Als een zwartgekleed prinsesje met glitterkroontje zat ze de eerste dag aan de tafel op de afdeling tussen de andere studenten. Al snel verwierf zij haar eigen plek op de afdeling en in de harten van docenten en studenten. We kenden haar als het glittermeisje, net als Tessa Dee een alias van haar. Naar aanleiding van een tekenopdracht waarbij oude medische handboeken als inspiratiebron fungeerden, kwam ze een tekening tegen die bij haar een vermoeden deed rijzen. Na twee dagen kwam ze terug op de academie. De diagnose was gesteld. Tessa had de ziekte van Hodgkin. Een klap in ieders gezicht. Vanaf dat moment volgden er allerlei onderzoeken, chemokuren en beenmergtransplantaties. Periodes van angst, hoop en wanhoop wisselden elkaar af. Tessa had het er liever niet over. Het ziek-zijn paste haar niet en zo moesten we haar dus ook vooral niet gaan zien. Misschien wel om alle gebeurtenissen te verwerken hield zij op geheel eigen wijze een CV bij van haar ziekteverloop. In de vorm van tekeningen ontstond er in de loop der tijd een beeldverhaal. Dit vormde de basis voor het afstudeerproject waarmee zij op 14 december 2004 cum laude afstudeerde: het moment waarop we Tessa's doorzettingsvermogen, moed en talent mochten belonen met een diploma. De 33 tekeningen waarmee zij haar ziekteverloop verbeeld had, vormden toen nog een verhaal met een open eind.

Tessa overleed op 21 februari 2005 op 23-jarige leeftijd.

Tessa, we zijn er trots op dat je je kostbare momenten bij ons hebt doorgebracht.

Voor het gehele oeuvre van Tessa verwijzen we u graag naar www.tessadee.nl

the glitter girl

In 1998, when she was seventeen, Tessa started her studies at Design Academy Eindhoven. One of the most important reasons for her to come to our academy was the wish to train for a profession that would be fun to do.

It didn't take long before we all knew Tessa, since she wasn't the type of girl to go unnoticed. Not only because of her dazzling, ever-changing appearance but also because of her outspokenness. To her, discussion was an aim in itself. So it wasn't at all surprising that after her propaedeutic, she joined Anthon Beeke in the department Man and Communication. That was where the fun began.

There she was, on the very first day, a little princess dressed in black, a glittering crown on her head, sitting at the table among the other students. She soon got her own special place in the department and in the hearts of students and teachers. We knew Tessa as the glitter girl, like Tessa Dee another of her aliases. One day, when carrying out a drawing assignment based on the research of old medical handbooks, she came across a drawing which made her feel uneasy about her health. Two days later, she returned to the academy. Tessa was diagnosed with Hodgkin's disease. The news hit us like a thunderbolt.

From that moment on, she had to undergo all kinds of medical examinations, chemotherapy and bone marrow transplantations. Periods of fear and despair alternated with moments of hope. Tessa didn't like talking about it. Being ill didn't suit her personality, so we shouldn't see her as a sick person. Perhaps as a means to come to terms with what was happening to her, she registered the progress of her disease in a very individual CV. In the course of time, her drawings developed into a pictorial story. It was this pictorial story that formed the basis for the graduation project with which she graduated cum laude on December 14, 2004: the day we could honour Tessa's perseverance, courage and talent with a diploma. At the time, the 33 drawings in which she had depicted the progress of her disease were still telling an open-ended story.

Tessa died on February 21, 2005, at the age of 23.

Tessa, we are proud that you spent your precious moments with us.

Tessa's oeuvre can be viewed on www.tessadee.nl

en cirkels achterlaat.' Van de kalk die na het cremen overblijft, kan krijt worden gemaakt. Door het gewicht van zo'n 2,5 kilo ervaar je volgens Van Tellingen dat je met een persoon schrijft. De naald van een platenspeler ten slotte, heeft een kop van diamant, een materiaal dat ook uit as geperst kan worden. Niet een beetje luguber? 'Ik wil de vraag wat er na het overlijden met een lichaam gebeurt wat lichter en meer onbevangen benaderen. Vaak schikken mensen in eerste instantie van het onderwerp, maar zodra ik het uitleg, raken ze gefascineerd.'

uit koolstof en kalk. Ik ben op zoek gegaan naar manieren om deze stoffen te hergebruiken.' Ze bedacht drie gebruiksproducten: schrijvende tollèn, een platenspeler en krijt. 'Door te tekenen, te schrijven of geluid te produceren, start je weer iets op en krijgt een overledene een tweede leven.' De schrijvende tol is gemaakt van grafiet, een zacht materiaal dat ook in potloden wordt verwerkt. 'Een potlood bestaat uit een grafietstaafje omhuld door hout. Wanneer je dit hout laat groeien, wordt een potlood een tol die na het starten een spoor van krullen

De dood is een natuurlijk onderdeel van het leven en hoeft niet angstvallig te worden weggestopt, bijvoorbeeld door een overledene onder de grond te stoppen, vindt Merel van Tellingen. 'Iemand na zijn dood begraven is helemaal niet meer natuurlijk. Het menselijke lichaam is veranderd, prothesen, siliconen en pacemakers zijn niet afbreekbaar en komen in de aarde terecht.' Cremen is een veel schoner alternatief. Kunststoffen verbranden, metalen worden gerecycled, er blijft alleen 2,5 tot 3,5 kilogram as over. 'Deze as bestaat

Burying a deceased person means that non-biodegradable products such as prostheses, silicones and pacemakers end up in the earth. After a cremation, no more than 2.5 to 3.5 kilos of ashes remain; mostly carbon and calcium. These substances are used to create three functional products which subtly give the deceased a new life: a toy top that can write, a diamond needle for a record-player and a piece of chalk.

Finishing touch wants to be an inspirational source for people who wish to lend a funeral a personal touch. By means of a lot of photos and just a little bit of text, the book offers alternative solutions for death announcements, means of transport, coffins and condolences.

Na een overlijden moeten de meeste mensen vaak een keuze maken uit het aanbod van de uitvaartonderneming. Jammer, vindt Joyce van Saane, want behalve de houten kist en de traditionele koffietafel kan en mag er zoveel meer. Toen vijf jaar geleden haar broer overleed, besloot Van Saane met dit onderwerp aan de slag te gaan. Het resultaat is een

Het geheel is een soort vruchtbare compost, wat ervoor zorgt dat de plek waar iemand is begraven, heel geschikt is om een boom op te laten groeien. In plaats van kille begraafplaatsen creëer je met vriesdrogen mooie natuurgebieden," zegt Harmsen. Daarom ontwierp zij haar cocoon in de vorm van een plantenzaadje, een symbool voor een nieuw begin. "Je geeft jezelf met dit proces terug aan de natuur."

Nast begraven of cremieren, kan men vanaf 2006 in Zweden nog voor een derde vorm kiezen: vriesdrogen. Bij dit proces blijft er van het lichaam alleen vruchtbaar organisch poeder over dat door de aarde wordt opgenomen. Maar omdat dit poeder niet zomaar kan worden uitgestrooid - het is ongezond voor vogels en insecten - ontwierp Annelies Hermesen een burial cocoon. "Gemaakt van afbreekbaar aardappelzetmeel,

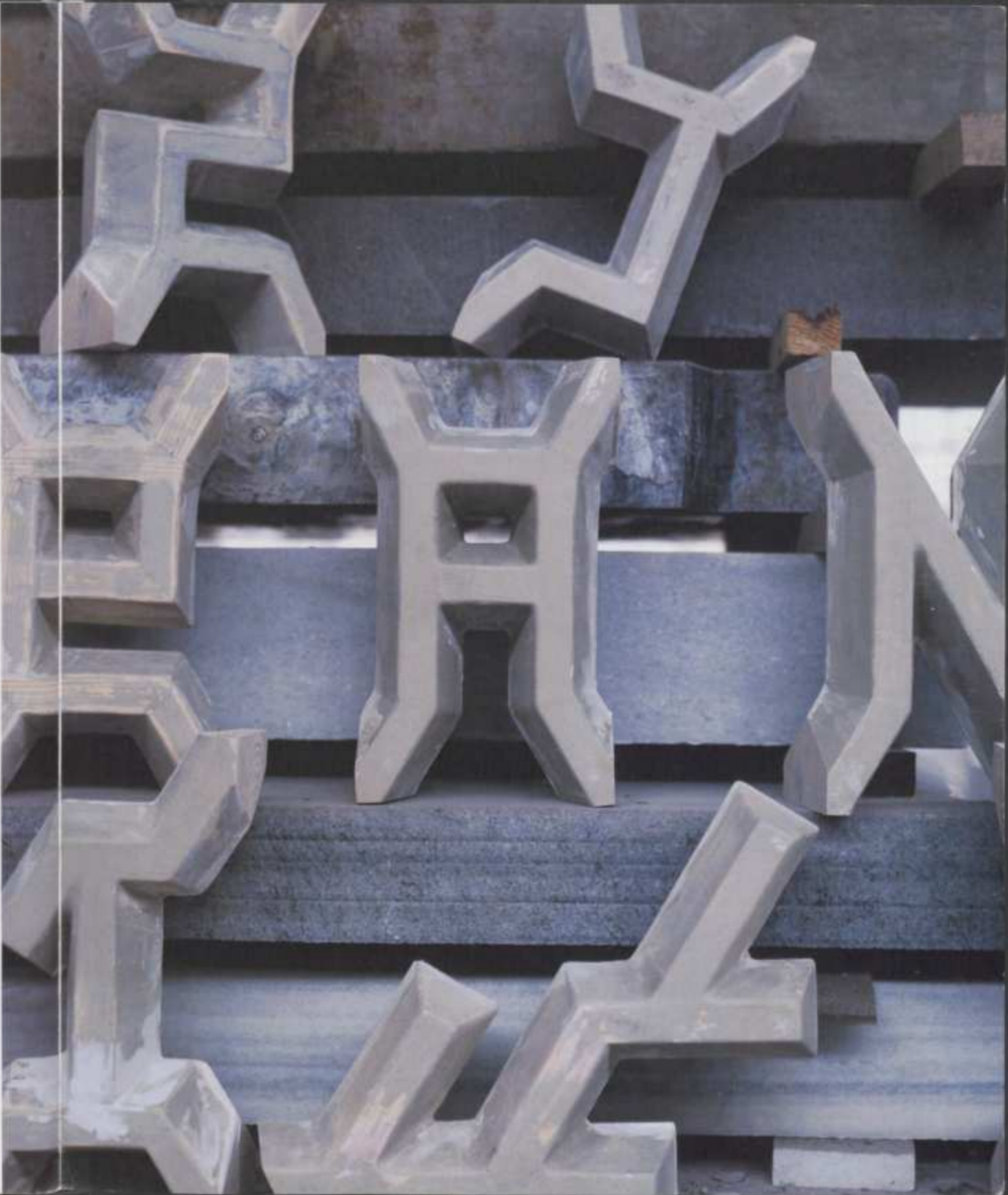
There's burying, there's cremating and now there's vriesdroging. The pulverized remains of a loved one can be stored in a burial cocoon made of degradable potato starch in the form of a plant seed: a symbol of a new beginning.

A tombstone featuring a tree composed of the letters and numbers of the name, the date of birth and the dying day of the deceased. Put together as a puzzle on the Internet by relatives and realized in solid material, they form a very personal memento.

Nabestaanden hebben maar beperkte invloed op het laten maken van een grafsteen. Kristian van Kuijk bedacht een steen die nabestaanden zelf op internet in elkaar kunnen puzzelen uit de letters van de naam van de overledene, de geboorte- en sterfdatum. Samen vormen ze een boom, als teken van nieuw leven op het graf.

Met ornamenten die bij het gekozen lettertype passen, kunnen verschillende soorten bomen worden gemaakt. Uiteindelijk worden bestaande driedimensionale puzzelstukken gerangschikt volgens het gemaakte ontwerp. Hier wordt een mal van gemaakt waarin de grafsteen kan worden gegoten uit een zelf gekozen materiaal.

De gelooidde huid van een dier is plat en levenloos. Door er een andere dimensie aan te geven, blaast Marieke Berg er nieuw leven in. 'Ik heb het leer op verschillende manieren bewerkt, afhankelijk van de kijkrichting zijn de reflecties verschillend. De stalen zijn klaar voor een tweede leven. Als accessoire bijvoorbeeld.' *The tanned skin of an animal is flat and lifeless, but new dimensions breathe new life into them. Tooled in various ways, these samples are ready to start all over again, as accessories?*

Wat moet je met dat oude, lelijke tafeltje van je oma? Het past niet in het interieur, maar het heeft wel emotionele waarde. Hoe geef je het een beetje van je eigen identiteit? Zo'n meubelstuk inspireerde Gudrun Gunnlaugsdottir voor het project Inner Beauty. 'Het karakter, de innerlijke schoonheid van mensen kan beter zichtbaar worden in meubilair. Daarom heb ik verschillende houten figuren ontworpen die op duizend manieren te combineren zijn. Zo ontstaat voor iedereen die de set aanschaft om een kastje of tafel op te vrolijken, een uniek object.' Inner Beauty is geen op zichzelf staand project. 'Ik ben al jaren bezig met dit thema: de continuïteit van dingen.'

The character, the inner beauty of people visualized in furniture. Expressing the continuity of things, these wooden forms can be combined in a multitude of ways to form unique objects.

A modular settee made up of six elements which leave room for all kinds of seating arrangements: stool, couch, armchair, pouffe etc. Arrange the stools any which way you like: the upholstery creates the pattern.

Wie in de stad woont, neemt vaak genoegen met een relatief kleine woonruimte. Om die optimaal te kunnen gebruiken, is het handig om flexibele meubels te hebben. Merel Karhof ontwierp een modulair zitstelsel: een bank bestaande uit zes onderdelen die allerlei manieren van zitten mogelijk maken: op een krukje, bank, leunstoel, poef. 'Met dit systeem kan de oppervlakte van je huis op ieder moment van de dag worden ingericht voor de hande-

ling die je dan verricht. Eet je met zes mensen aan tafel, dan zijn het zes krukjes. Heb je daarna zin om met een boek op de bank te liggen, dan kan het zitstelsel worden omgebouwd tot een bank.' Wanneer de krukjes tot bank in elkaar worden gepuzzeld, blijkt dat de manier waarop dat gebeurt er niet toe doet. Het patroon zal altijd doorlopen. 'De manier van stofferen die ik heb toegepast creëert dit patroon,' aldus Merel Karhof.

modulair zitstelsel

fotografie: José van Riele
met dank aan: Hester Looij
man and leisure

Cum laude gestuurd
porte-mémoire

fotografie: José van Riele
man and identity

'Ik vind het heerlijk om over rommelmarkten te struinen en me bij sieraden af te vragen: welke geschiedenis ze hebben. Door hoeveel generaties zijn ze gedragen? Wie was de eerste en waarom heeft diegene het sieraad gekregen?' Het is een beetje gek dat een familiejuweel niet meer vertelt over de geschiedenis, vond Susanne Happle. Dus maakte ze een medaillon van een verzilverd frame en twee horlogeglazjes. 'Je kunt er een tandje indoen, een plukje haar, de eerste liefdesbrief. De inhoud heeft meestal vooral emotionele waarde.' Als het een-

maal dicht is, kan het medaillon alleen nog met behulp van een juwelier worden geopend. Het kan dus gebeuren dat een kleinkind met een plukje haar van zijn oma rondloopt. Happle heeft er bewust voor gekozen het medaillon niet aan een ketting, maar aan een lint te hangen. 'De knopen die je blijft zien in het lint, zeggen heel veel over hoeveel generaties het al hebben gedragen en op welke manier ze het om hadden. Met het medaillon geef je de verhalen door. In de loop der jaren wordt het een steeds grotere verzameling.'

A family jewel should reveal more of its history. This medaillon, put together of a silver-plated frame and two watch glasses, can hold baby's first tooth, a lock of hair, your first love letter. It's the content that lends it an emotional value.

een blanco tafel,
the White Table, a vacant table, a tabula rasa
een te beschrijven blad

De Witte Tafel is een platform voor studenten van het ROC en Design Academy Eindhoven. Het restaurant is gevestigd in de kop van de Witte Dame, het gebouw waar ook de academie is gehuisvest. Het sobere interieur met halfsteens gezette tegelwanden en klassieke kroonluchters aan een technisch plafond, vormgegeven door Ina Meijer in samenwerking met Matthijs van Crujisen, biedt studenten van Design Academy Eindhoven de mogelijkheid de identiteit van de ruimte voor korte of langere tijd te veranderen. Centraal staat de open keuken, het podium waar de jonge koks van het ROC hun kookkunsten oefenen onder begeleiding van hun docenten. De menukaart waarschuwt dat er wel eens 'iets mis kan gaan' als de leerlingen voor het eerst met stapels borden op de arm komen bedienen.

Elk half jaar is een andere afdeling van de academie verantwoordelijk voor de transformatie van het restaurant. En naast het interieur is soms ook het voedsel zelf een ontwerpdracht. Studenten van Man and Well-being maakten prachtige broodontwerpen en servies van groenten. Man and Leisure ontwierp een lente-feest, Carpe Kiem, dat in het teken stond van het ontluiken van bollen en knollen. Klemen van vilt als tafellinnen met daarop een zee van bollen die tijdens deze periode tot bloei kwamen. Uitvergroete afbeeldingen van klemen vullen de wanden en ramen. Tijdens het aspergefeest ter ere van het Asperge Genootschap werd een feestdis geserveerd op twee 15 meter lange tafels met daarboven een gigantische aspergeluchter met honderden aspergekaarsen. Het menu laat zich raden...

In juni werd ter gelegenheid van de tentoonstelling Made in Africa in de Witte Dame, een diner georganiseerd voor een internationaal gezelschap. Met het thema 'gast aan tafel' waren bezoekers van het restaurant verzekerd van een tafelenoot in de vorm van een levensgroot Afrikaans beest dat door studenten vervaardigd was uit rijk gedecoreerde Afrikaanse stoffen van Vlisco Helmond. Tussen een woud van orchideeën werd bananenbier gedronken uit kokosnoten.

De internationale uitstraling, het steeds veranderende interieur, de kwaliteit van het menu en de charme van de nog onervaren bediening maakten vanaf de opening de Witte Tafel tot een succes met onverwacht hoge bezoekersaantallen. Ina Meijer

fotografie: Ina Meijer, locatie: Brasserie de Witte Tafel, Eindhoven

The White Table is a platform for ROC and Design Academy Eindhoven students. The restaurant is located in the Witte Dame, the building which also houses the Academy. The austere interior with its half brick tiled walls and classic chandeliers hanging down from a technical ceiling, designed by Ina Meijer in cooperation with Matthijs van Crujisen,

offers Design Academy Eindhoven students the opportunity to redefine the identity of the space for a specific length of time. The centrepiece of the space is the open kitchen, the forum where the ROC cooks in the making practice their culinary skills under supervision of their teachers. The menu warns that 'occasional accidents' may happen when the trainees, balancing stacks of plates on their arms, start serving for the first time.

It is standard practice that every six months, another department of the academy takes responsibility for the transformation of the restaurant. Apart from the interior, also the food can be a design commission. Students of Man and Well-being for instance, made magnificent bread designs and a splendid dinner service of vegetables. Elaborating on the theme of flower bulbs, students of Man and Leisure designed Carpe Kiem, a springtime party dedicated to the sprouting of flower bulbs. Table linens made of felt sprouts were thickly strewn with early flowering bulbs. Blown up images of sprouting bulbs decorated the walls and the windows. During the asparagus festival, a festive dinner in honour of the Asparagus Association was presented on two 15 metre long tables lit by a gigantic asparagus chandelier with hundreds of asparagus candles. And guess what was on the menu...

In June, on the occasion of the exhibition Made in Africa which was running in the White Lady building, a themed dinner party was organized for international guests. Under the theme 'table guests', life-sized African animals made by the students from colourfully decorated African fabrics from Vlisco Helmond were seated at the tables of the visitors of the restaurant. Surrounded by orchids, visitors drank banana beer from coconuts.

The international ambiance, the ever-changing appearance of the interior, the high quality of the food on the menu and the appeal of the somewhat inexperienced service have right from the opening contributed to the success and the high attendance figures of restaurant The White Table. Ina Meijer

De geschiedenis en ontwikkeling van de matras laat een verborgen getuigenheid van materialen zien. De opbouw van deze materialen en de ambachtelijke aspecten van de matras dienden als inspiratie en basis voor het ontwerp van Wendy de Pina. Ze heeft de normaal gesproken onzichtbare onderdelen zichtbaar gemaakt en de natuurlijke materialen, zoals paardenhaar, kokosvezel, latex, wol en katoen individueel handmatig bewerkt. Hierdoor heeft elke laag een eigen identiteit en kwaliteit gekregen. Daarnaast is er van herkenbare wollen dekens een functionele, veerkrachtige laag gecreëerd. Het ontwerp bestaat uit twee delen: enerzijds de matras/futon als haute couture, waarin de verschillende bewerkte lagen kunnen worden ontleed, anderzijds de poef als prêt-à-porter.

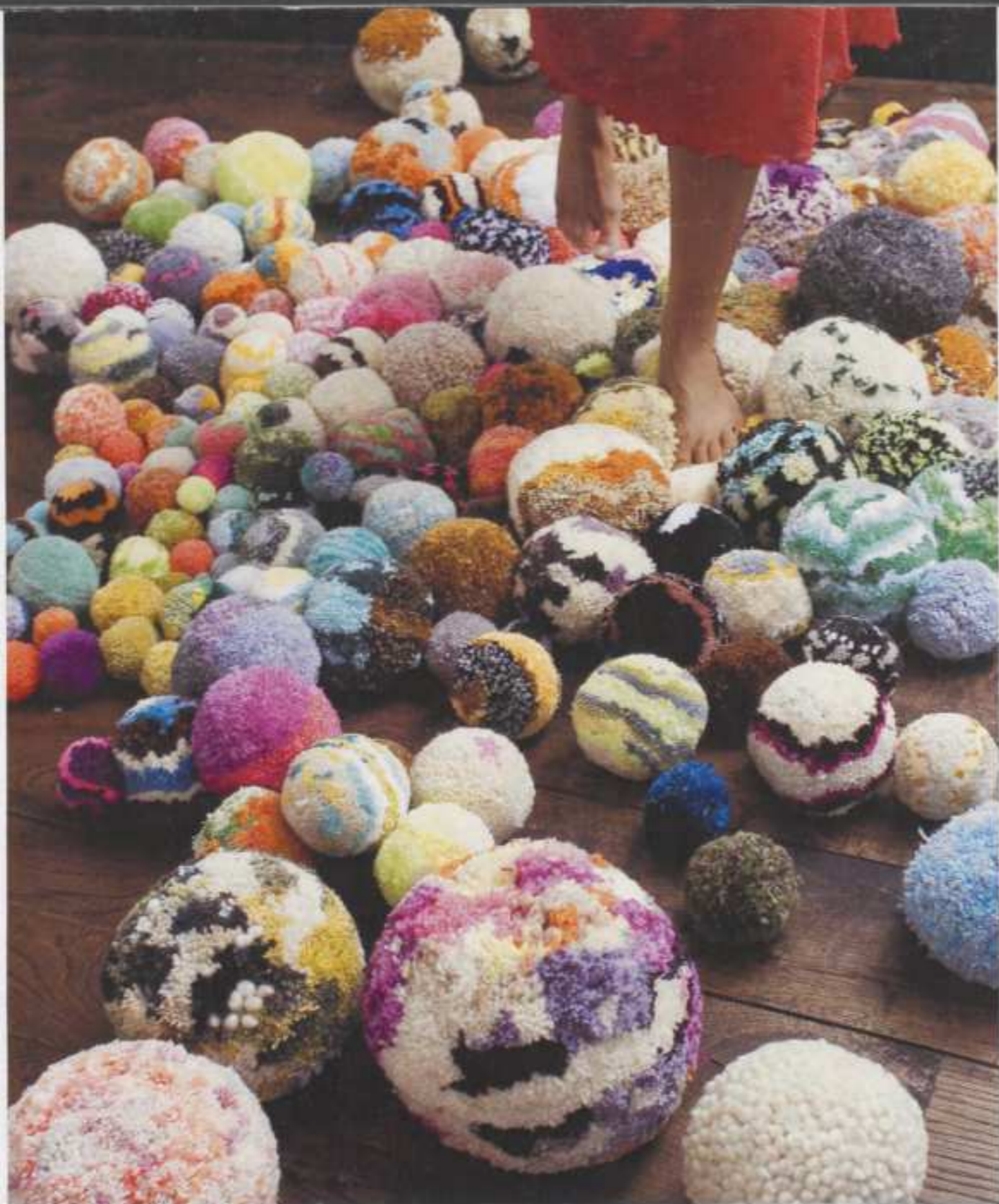
When the hidden layers of memory foam, a mattress - horsehair or wool, latex, horsehair are exposed and elaborately handcrafted, they create a very distinctive identity. The natural materials form a functional, springy and elastic function. The mattress can be disassembled and the poofy part is a prêt-à-porter.

Oude dekens worden naar de kringloopwinkel gebracht zonder dat er verder nog iets mee wordt gedaan. Jammer, dacht Fransje Holtmann, en ze ging op zoek naar een nieuw leven voor gebruikte dekens. Ze kwam terecht bij het smocken/smokken, een techniek die vroeger werd gebruikt om manchetten elastisch te maken. 'In een recht stuk stof worden evenwijdige plooiën gemaakt. Een plooi wordt om en om met de twee aangrenzende plooiën

samengevat waardoor er een ruitvormig patroon ontstaat,' legt Holtmann uit. Ze paste deze techniek op dekens toe. Dekens worden heel elastisch door het smocken, en opeens uitermate geschikt om driedimensionale vormen mee te maken. Holtmann's gesmockte dekens dienen als accessoires in een interieur, er kunnen allerlei vormen van worden gemaakt: stoelhoezen, zitzakken en kussens zijn slechts enkele voorbeelden van toepassingen.

Smocking, decorative stitching in a honeycomb or zigzag pattern, can be applied to give old blankets a new lease of life in our interior as covers for chairs, cushions and beanbag chairs.

A childhood memory - winding yarn around a piece of cardboard to create small, colourful, fluffy balls - is the inspiration for these Pompons. Between five and fifty centimetres in diameter, they form the loose elements of a carpet.

'In gedachten verzonken spelen met gekleurde draden. Telkens ontpopt zich een nieuw wondertje in mijn handen, waarmee ik mijn kleurrijk landschap samenstel.' Marieke Willems keert met de pompon terug naar haar kindertijd. 'Toen leefde ik in een fantasiewereld waarin ik constant werd verrast door de dingen die ik creëerde. Het maken van deze bollen heeft hetzelfde effect, je draait de draden om karton heen en het resultaat is steeds een verrassing.' Haar pompons

hebben een doorsnee van tussen de vijf en vijftig centimeter en vormen de losse elementen van een tapijt. 'Af en toe kom je er een tegen in je huis.' Na haar afstuderen is Marieke samen met haar tweelingzus Tineke een eigen ontwerpbureau begonnen: Tweelink. 'We kennen elkaar zo goed en weten precies wat elkaars sterke punten zijn. Dat werkt heel goed.' Marieke is de dromerige van de twee, Tineke woert ideeën snel te vertalen in iets concreets en praktisch.

Achter de deur bevindt zich een loze ruimte van ongeveer één vierkante meter. De beweging van een deur open- en dichtdoen maakt deze ruimte voor Tineke Willems uitdagend. Ze bedacht verschillende inklapbare concepten die in combinatie met de beweging van de deur, zorgen voor een kiekeboe-effect. Een bol van katoenen draden bijvoorbeeld die zich spannen als de deur dicht gaat. Met Behind closed Doors zal deze alledaagse handeling nooit meer hetzelfde zijn.

The movement of an opening and closing door to a small, empty space is translated into various folding-in concepts. Behind closed Doors lends everyday actions an intriguing character.

Wat is het geheim van succesvolle producten? Waarom doen ze precies wat ze moeten doen? Waarom gebruiken en kopiëren we ze? 'Een hekwerk bijvoorbeeld, sterk en functioneel. Bedoeld om gebieden af te sluiten, te beschermen en te begrenzen. Maar het laat ook zien hoe wij onze omgeving hebben gemoduleerd en gecultiveerd.' Joep Verhoeven liep langs honderden meters hekwerk en ontdekte opeens een verandering in het monotone ritme: een provisorische reparatie met ijzerdraad. Wat zou er gebeuren als het industriële vlechtwerk plotseling overvloedig in een decoratief patroon? Hij verdiepte zich in een zeer oude vlechttechniek, het kantklossen, en bracht dit samen met industrieel vervaardigd vlechthekwerk. 'Zo ontstaat een korte onderbreking in het hekwerk, een kleine ingreep waardoor de draden van richting veranderen en een decoratie worden.' How to plant a fence is gesponsord door HERAS, die inmiddels leverancier van het hek is.

A makeshift repair in a monotonous stretch of mesh fencing was the inspirational source for an innovative intervention in industrially manufactured mesh fencing. In certain parts, the old technique of lace making is applied to change the direction of the wires, turning them into decorative elements.

contact@demakersvan.com
Joep Verhoeven

Cum laude geslaagd
winnaar René Smeetsprijs 2005
how to plant a fence

fotografie: Raoul Kramer, modellen: Yordi en Lindsey
modellen: Judith de Graauw, Joep en Jeroen Verhoeven
man and living

Van dichtbij bekeken is het tot stand komen van industriële producten een prachtig verschijnsel, maar in het gemiddelde massaproduct is van dit proces niets meer terug te vinden. Machines voeren voorgeprogrammeerd eindeloos dezelfde bewerkingen uit. 'Terwijl ze zoveel meer kunnen,' zegt Jeroen Verhoeven. Hij wilde de moderne productietechnieken uitdagen: wat gebeurt er als deze machines de opdracht krijgen om iets heel anders te gaan doen? Verhoeven vertaalde deze gedachte naar een project waar ambacht en hightech samen komen. De inspiratie voor zijn Cinderella tafel is afkomstig van ambachtelijk gemaakte meubelstukken uit de 17e en 18e eeuw. Het uiteindelijke ontwerp vertaalde hij naar een digitale 3D tekening. De tafel is CNC gefreesd met een vijf-assige freesmachine in een productiestraat die normaal wordt gebruikt voor het maken van boten. Cinderella bestaat uit 57 lagen berken multiplex en is met de hand in elkaar gezet en afgewerkt. De tafel verbindt industrialisme met kunst door met een machine bedoeld voor massaproductie, een ambachtelijk product te creëren. 'Ik wil dat mensen die deze tafel zien, stil staan en de waarde voelen van ambacht gemaakt door een hightech machine.' Industrialized wood is ontwikkeld in samenwerking met TNO Eindhoven.

A challenging view on the pre-programmed systems of modern production techniques has resulted in a project in which craft and high-tech are combined. Based on traditionally made 17th and 18th century pieces of furniture, CNC milled and manually assembled, the Cinderella table links industrialism and art.

contact@idemakersvsn.com

Jeroen Verhoeven

model: Anastasia Leung-to-Hing

industrialized wood - cinderella

het atelier

fotografie: Raoul Kramer, locatie: Lucia Marthuis
Ballet-Dansacademie, Amsterdam

Een serie producten waarbij oude gevoelens een nieuwe waarde krijgen in de huidige tijd. Een stoel die is gemaakt met dezelfde techniek als een antieke teddybeer, een lantaarn gebaseerd op de kaars als lichtbron. Het licht gaat branden als de lantaarn wordt opgepakt en dooft bij het neerleggen. Judith de Graauw geeft met dit concept vorm aan waarden die achtergebleven zijn in onze moderne tijd.
A series of products lending new value to old emotions from today's age.

komen, maakt onze waarneming een sprong. We zijn in de war. De objecten die ontstaan, doorkruisen de automatische categorisering in onze waarneming en prikkelen de emotie. Wouter Scheublin ontwikkelde een kast die gaat lopen als je ertegen duwt. 'Het is een mechanisch, houten potensiel dat aan weerszijden een kastdeel draagt.'

Een olifant roept meer affectie op dan een zee-anemoon, want hoe dichtter een levensvorm bij ons staat, des te sterker we die emotie ervaren. Daarom voelen we volgens Wouter Scheublin meer sympathie voor een mechanische machine dan voor elektronica. 'Een machine spreekt onze motorische taal, bij waarneming verbinden we dat als eer aan ons verwante levensvorm.' Wanneer statische producten ineens tot leven

People feel closer to the locomotive language of a mechanical machine than to the workings of electronic objects, simply because mechanical machines remind them of related life forms. When static products suddenly start to move, our perception and emotions get confused. Due to a mechanical, wooden set of legs carrying part of the cupboard on either side, this cupboard starts walking when you push it.

When stored, a folding bike is a useless package. The B' however, combines relaxation and mobility; a chair which unfolds into a practical folding bike.

Ontwerpers proberen de vouwfiets steeds lichter, eenvoudiger en sneller inklapbaar te maken. Dit zorgt wel een voor een betere fiets, maar er verandert verder niet echt iets, vindt Alex Cornet. Hij wilde een vouwfiets maken die je niet opvouwt tot een nutteloos pakketje, maar tot een bruikbaar product. Het werd de B'. Een stoel die je uit kunt vouwen tot fiets.

flexa1000@hotmail.com
 Alex
Cornet

B'

fotografie: Johannes Schwartz
 locatie: Orthodontistenpraktijk Veghel
 het atelier

Leer is een veelgebruikt materiaal in de meubelindustrie, maar meestal wordt er niet meer mee gedaan dan het bekleden van een zitgedeelte. Wendy Boudewijns vindt dat materiaal met deze schoonheid meer perspectief biedt. 'Plantaardig gelooid leer heeft de eigenschap om vorm vast te houden. Door het om afgedankte meubels heen te vormen, heb ik die letterlijk een tweede huid en leven gegeven. Naast de 'littekens' van het voorgaande leven, neemt dit leer ook de 'littekens' van het vormen in zich op. Door dit gegeven uit te buiten, krijgt het meteen een decoratief element in zich.'

Vegetable tanned leather has the property to retain its shape. Folded around discarded furniture, it lends these pieces a second skin and a second life, while turning the scars of the old and the new shaping process into decorative elements.

wendy
 wendyboudewijns@hotmail.com
Boudewijns

skinned

fotografie: Johannes Schwartz
 locatie: Orthodontistenpraktijk Veghel
 man and living

Een douche is meer dan een middel om schoon te worden. Het is ook een manier om te ontspannen, om wakker of warm van te worden, om de zorgen van de dag van je af te spoelen. Soms heb je behoefte aan stevig schrobben, soms zin in verzachtende weldaad. Hanna Zoon ontwierp een hele reeks douchekoppen die afwisseling brengen in het dagelijks badkamerritueel. Een holle bamboestam bijvoorbeeld, waaruit het water omlaag stort alsof je onder een waterval staat. Je kunt ook kiezen voor een goot van goudenregen hout waaruit een vriendelijke stroom omlaag klatert. Of voor de leren slang, die aangenaam soepel wordt als hij nat is en waarbij je de waterdruk kunt beïnvloeden door er in te knijpen. Een speciale kop voor elke stemming. Door op de messing ring te drukken, klikt de douchekop los en wordt het water automatisch afgesloten - tot je er weer een andere in klikt.

A series of shower heads to brighten up your daily shower ritual: a hollow bamboo stem, a spout made of laburnum wood, a supple leather water hose. Special shower heads to suit your mood.

Keramik begint bij de mal. Meestal komt daar één product uit, maar Yvonne van Mol maakte een mal waaruit verschillende keramische producten kunnen worden gecreëerd. 'Bij de nabehandeling beslis je pas wat voor

product het gaat worden.' Ze heeft haar keramische producten op verschillende manieren afgesneden en de snijlijnen zichtbaar gemaakt. Deze lijnen verwijzen naar de andere mogelijkheden en werken als decoratie.

One mould to create various ceramic products with. Cutting lines are left as they are and function as decorative elements and references to other possibilities.

monique Borsboom
 info@moniqueborsboom.com

solid, solid + liquid and liquid

fotografie: Marjan Holmer
 man and well-being

A half circle, moving, balancing. When filled, they come to a standstill. The heavy, massive glass adapts itself to the function and the kind of food it contains: solid, liquid or solid and liquid.

ontkracht als je eraan voelt of het valt.' Met haar glazen wil Borsboom de beleving van het aan tafel zitten versterken. 'Veel belangrijke momenten in je leven vinden plaats aan tafel, mijn ontwerpen geven dit weer. Daarom heb ik deze glazen massief en dus zwaar gemaakt: je hebt twee handen nodig om ze aan iemand te overhandigen. Zo laat je zien dat je iemand iets waardevols geeft, iets om te koesteren.'

Een halve cirkel, bewegen, balanceren. Gevuld blijven ze staan, blijkt het verschil. Het glas vormt zich naar de functie en het soort voedsel: vast, vloeibaar of vast en vloeibaar. 'Sushi (vast) met sojasaus (vloeibaar) bijvoorbeeld: de saus past in het kuiltje, de sushi erom heen,' legt Monique Borsboom uit. Ze is gefascineerd door glas. 'Kleurloos en transparant materiaal, een optische illusie die pas wordt

een product. De onderdelen van het theeservies - een theepot en zes theekopjes - bestaan allemaal uit twee delen. Het beknottende, massieve stramien van de houder en de kwetsbare wereld van de container waar de thee in zit, vormen samen het theeservies. Uitgevoerd als een wit lichaam binnen een donkere, krachtige vorm.

Ieder mens wordt geconfronteerd met begrenzingen. Soms in de vorm van een beperking opgelegd van buitenaf, een stramien waarbinnen je leefruimte zoekt. Of een begrenzing van binnen uit, je eigin onvermogen om je verder te ontplooiën. Pietie Westerneng heeft een theeservies ontworpen waarbij ze een beknottende situatie uit het alledaagse leven weergeeft op

This tea service is the expression of the external and internal limitations people are confronted with. The teapot and tea cups are made up of a dark, massive frame and a fragile, white receptacle to hold the tea: a dark shape holding a white body.

Pietie Westerneng
 pietie@westerneng.com

product in het nauw

fotografie: Marjan Holmer
 het atelier

In the book *Vormtaal*, 468 letters from 18 handwritten alphabets are rotated and categorized per letter type and letter. A final selection of 26 letters forms the basis for 26 stools, ideally to be used in communicative environments.

Van dit letteralfabet zijn krukjes gemaakt. Op bijna allemaal kun je zitten, afhankelijk van de letter die eraan ten grondslag ligt. 'Ik hoop dat ze worden geplaatst in een ruimte waar communicatie centraal staat, bijvoorbeeld in een bibliotheek. Met verbeelding en nieuwsgierigheid kunnen mensen het verhaal van de letter achter de krukjes ontdekken.'

Esther Ermers is geboeid door de magie van het ontstaan van letters en het leren schrijven. 'Ik vroeg me af of de vormen van onze 26 letters een functie kunnen hebben.' In haar boek 'vormtaal' heeft ze de letters van achttien verschillende handgeschreven alfabetten geroteerd en geordend per lettertype en letter. Uit de 468 vormen koos Esther Ermers 26 letters.

The illusion of layeredness expressed in the whitest, most transparent of all porcelain: bone china. By stacking up two or three bowls at random before firing them in the kiln, unique shapes are realized.

Hoeveel schalen tel je? Met *Three* bowl speelt Karin Vermaat met de illusie van gelaagdheid. Voor haar schalen gebruikte ze bone china, het witste en meest transparante porselein dat er is. Voordat de fragiele schalen met een wanddikte van slechts twee millimeter de oven in gingen, stapelde ze er twee of drie schuin op elkaar, zodat ze tijdens het bakken aan elkaar vastsmolten. De stand van

de dubbele en driedubbele varianten verschilt per exemplaar. Omdat bone china makkelijk onder invloed van de hitte vervormt, hebben ook de enkele schalen een unieke vorm. Valt het licht erop, dan zie je de ene schaal door de andere heen. En als er een hele serie op tafel staat, is het lastig te raden welke daadwerkelijk aan elkaar vastgeklonken zitten en welke niet.

Gemiddeld zeven in de slaapkamer, twaalf in de keuken, tien in de woonkamer en vier op zolder. Stopcontacten zijn overal. Door ze dezelfde kleur te geven als de muur of ze zo plat mogelijk te maken, proberen we ze zoveel mogelijk te verbergen. Waarom eigenlijk, vroeg Barbara de Vries zich af. In plaats van ze te camoufleren kun je er ook mee decoreren. De Vries ontwierp een collectie stopcontacten met ornamenten. 'Plafondornamenten zijn de sieraden van een interieur. Ik heb in mijn stopcontacten elementen van poppen verwerkt, een moderne vertaling van het engelje in een ornament. Maar in principe kun je een stopcontact allerlei vormen geven zodat het een sieraad voor je huis wordt.'

Why hide the sockets in your house? Why not use them as decorative objects? The Unplugged collection of sockets shows parts of dolls as a contemporary translation of the putti in old ornaments.

Geglazuurd keramiek dat verwijst naar traditie en nostalgie met glas als modernere toevoeging. Voor Diane Sol vertegenwoordigt deze combinatie het nieuwe Royal VKB. Het bedrijf dat tot voor kort Van Kempen en Begeer heette, produceert van oorsprong zilveren en verzilverde gebruiksvoorwerpen. 'Na bestudering van de bedrijfshistorie besloot ik de oude productvormgeving te behouden, maar deze op te delen in twee nieuwe functies voor het merk Royal VKB.' In haar ontwerp wilde Sol naast het behoud van de vormtaal uit 1789, ook in materiaal verwijzen naar het verleden. Ze voegde een keramische kan met twee glazen samen tot één object. 'Het roept nostalgie op maar is tegelijk modern.'

Glazed ceramics with the flavour of tradition and nostalgia, combined with the modernity of glass. A ceramic jug and two glasses are joined to form one object, expressing the material and formal language of 1789 and the sparkle of contemporariness.

open te laten, kunnen ze steeds op een nieuwe manier worden opgestapeld en zijn er constant nieuwe vormen te realiseren.' Lodder maakte op deze manier een geheel nieuw theeservies waarop de details van hoe het is gemaakt nog goed zichtbaar zijn.

An innovative tea service showing the interventions of the production process. Plaster moulds that are left open at the top and the bottom can be stacked in many different ways, realizing a plethora of new shapes.

Met behulp van gipsen mallen keramische producten maken, vindt Ruth Lodder een fascinerend proces. 'Ik ben gaan zoeken naar een manier om gipsen mallen van verschillende producten met elkaar te combineren zodat er elke keer een nieuwe vorm ontstaat.' Door de gipsen maldelen aan de boven- en onderkant

Een nieuwe lamp met nostalgische waarden. Zodat er een cultuurgebonden, unieke gloeilamp ontstaat. In een tijd dat licht vooral simpel, snel en nuttig moet zijn, wilde Goce Caloski terug naar het ambachtelijke werk van ruim een eeuw geleden. Met behulp van de techniek van het kantklossen - een cultuurgebonden ambacht dat industrieel en dus goedkoper kan worden gerealiseerd - maakte hij een gloeilamp met een unieke identiteit.

The old, nostalgic craft of lace making was the source of inspiration for a filigree bulb with a unique identity.

Maak een meubel zoals een modeontwerper kleding ontwerpt. Geert Maes liet zich inspireren door de Belgische ontwerper Martin Margiela, die kleding hergebruikt. Maes past die werkwijze toe op oude meubels: hij haalt ze uit elkaar en hermonteert ze op een nieuwe, andere manier. Daarbij laat hij duidelijk de verschillende ingrepen zien.

Why not assemble a piece of furniture like a fashion designer designs garments? Old furniture disassembled and reassembled in a new way clearly shows the scars of the interventions.

Ze vertellen een oneindig verhaal met steeds nieuwe wendingen. Als de borden ieder hun eigen weg gaan en als een product op zich functioneren, lost het scenario op. Wat overblijft is slechts een scène uit het geheel.

Een serie borden waarop door een nonchalante herhaling van telkens dezelfde elementen een landschap ontstaat dat aan de toeschouwer voorbij trekt. Majolein Houben decoreerde haar borden met stempels van een vos, boom of auto.

Stamped with the picture of a fox, a tree or a car, these plates file past the spectator like a never-ending story full of unexpected twists. Once they've resumed their status of objects, they've back to being separate parts of a larger whole.

Zo ontzettend ver van elkaar en toch zulke hechte vrienden en zielsgenoten. Zo divers en toch juist allebei begaan met het lot van hun discipelen, de studenten van Design Academy Eindhoven. Over de jaren hebben zij beiden gebouwd aan het curriculum en garant gestaan voor de kwaliteit van de afgestudeerden. Hun diversiteit is een schoolvoorbeeld van het gefacetteerde educatieve model dat deze academie haar studenten kan bieden. Zij hebben geholpen dit model te profileren. Samen hebben zij een bolwerk van kennis en vaardigheden gevormd om de designers van morgen mee te kunnen wapenen. Alle twee op hun eigen wijze. Wij voelen ons weeskinderen van hun inspiratie. Ondanks het feit dat we ze al heel erg missen echoot hun werk nog steeds als een frisse wind over de weidse vloeren van het ruime gebouw. Zij zullen generaties lang herinnerd worden. Hun erfgoed zal dan ook leven.

Wij hopen dat jullie intens **genieten** van jullie nieuwe vrijheid.

dank je immateriële Marijke van der Wijst

dank je materiële Ulf Moritz

dank jullie beiden heel erg veel

So far apart yet such close friends and soulmates. So diverse but both concerned about their disciples, the students of Design Academy Eindhoven. Over the years they have both built the curriculum and have guaranteed the quality of their alumni. Their diversity is exemplary for the multi-faceted educational model this academy is able to offer their students. They have helped to model this module. Together they have built the fortress of knowledge and skills meant to harness the designers of the future. Each in their very own way. They have left us orphans of their inspiration. Although we already miss them very much their work still echoes through the grand floors of this spacious building like a fresh wind. They will be remembered for generations. Their legacy will live on.

We hope you **enjoy** your regained freedom immensely.

thank you

immaterial Marijke van der Wijst

thank you

material Ulf Moritz

thank you both so very much

M

W

SO LONG ULF

MATERIAL BOY

He is fashionable

Hij is modieus

He is a narrator

Hij is een verteller

He is sharp

Hij is scherp

He likes change

Hij houdt van verandering

He is versatile

Hij is kwikzilver

He loves pattern

Hij houdt van dessins

He uses luster

Hij gebruikt glans

He takes planes

Hij neemt het vliegtuig

He is on the edge

Hij leeft op de rand

He loves clothes

Hij houdt van kleren

He is intuitive

Hij is intuïtief

TOT ZIENS MARIJKE

IMMATERIAL GIRL

She is a modernist

Zij is een modernist

She is abstract

Zij denkt abstract

She is square

Zij is hoekig

She needs calm

Zij houdt van kalmte

She is grounded

Zij is geworteld

She loves grid

Zij gaat voor structuur

She designs dull

Zij ontwerpt mat

She takes the boat

Zij neemt de boot

She is in the centre

Zij is gecentreerd

She loves quality

Zij gaat voor kwaliteit

She is reflection

Zij is reflectie

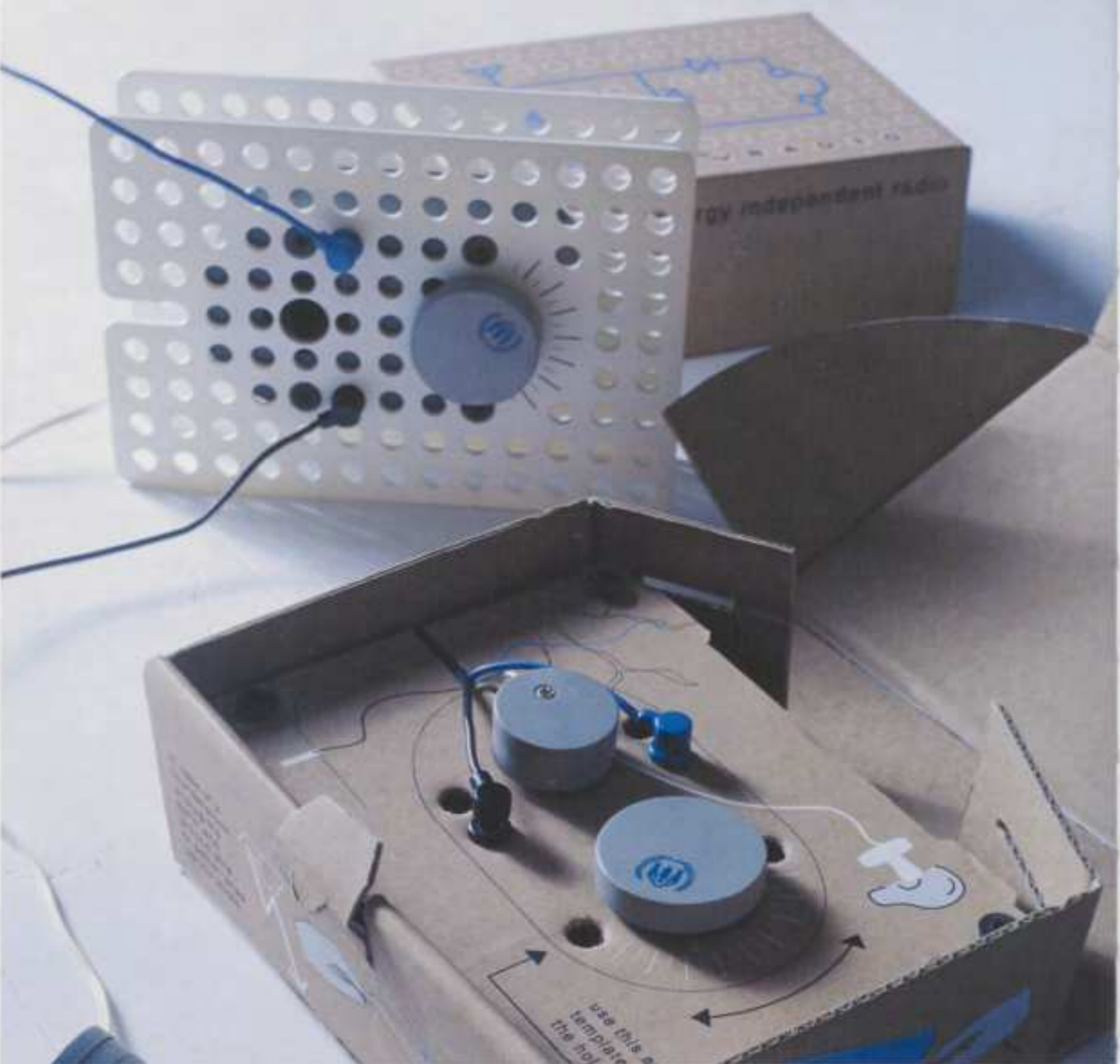
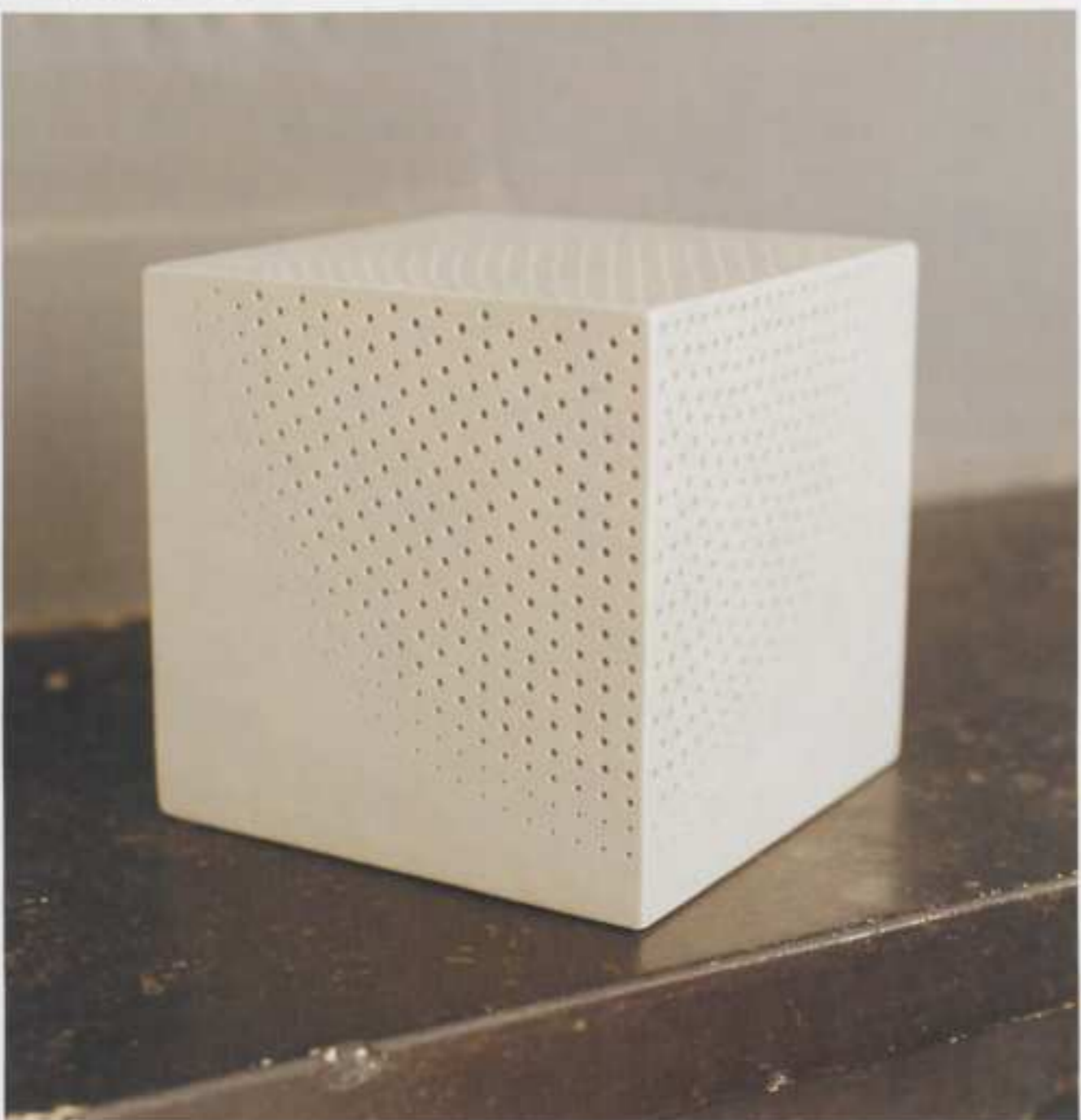

Het Oogziekenhuis Rotterdam
ontwerp: bureau Van der Wijst, interieurarchitecten, 2005
fotografie: Alexander van Berge
linkerpagina: Stof Ponpon
ontwerp: Ulf Moritz
fotografie: Marcel Christ, www.marcelchrist.com

The advance of technique is creating a gap between consumers and products. This user friendly mp3 player Sound³, a 9 by 9 cms cube of synthetic mother-of-pearl, is a successful attempt to accommodate the user. Five sides contain mp3 files; the volume button and the on/off button are on the sixth side. Put the cube down on one of the sides and it will play your favourite music.

je er zelf in via de computer. Vijf zijdes fungeren als vijf mp3-mappen, op de zesde zijde zit de volumeknop en dat is meteen de 'uit-kant'. Door de kubus een slag te draaien, schakel je bijvoorbeeld om van jazz naar soul. Weten welke zijde wat speelt, is een kwestie van kantelen. Na verloop van tijd leer je je persoonlijke Sound³ vanzelf kennen. En anders kantel je hem gewoon nog een keer.

De voortschrijdende techniek zorgt voor een steeds afstandelijker relatie tussen mens en product. Rebecca Potger zocht naar een manier om deze relatie te herstellen. Het resultaat is de mp3-speler Sound³: een kubus van parelmoer kunststof van negen bij negen centimeter, die afhankelijk van de zijde waarop je hem neerzet een bepaald muziekgenre ten gehore brengt. De nummers zet

bedoeld voor vluchtelingen die langere tijd in een kamp verblijven. De gebruiker is tegelijk de ontwerper van zijn eigen radio. Op die manier is de radio te gebruiken in veel verschillende situaties en culturen. Volgens Gast zouden de radio's opgenomen moeten worden in het hulpsysteem van een vluchtelingenkamp en kunnen vluchtelingen zelf een radioprogramma maken dat in het kamp wordt uitgezonden. 'Ik kan me voorstellen dat er een soort verzamelpunt komt in een kamp waar informatie wordt verzameld die via een radioprogramma wordt verspreid.' Ze meent dat haar Refugee Radio ook geschikt is voor sloppenwijken. Jongeren kunnen er hun eigen radio's en programma's mee maken.

In onderontwikkelde gebieden zoals vluchtelingenkampen en sloppenwijken waar mensen in onzekere omstandigheden leven, kan een radio essentiële informatie bieden. Maar op deze plekken hebben mensen meestal nauwelijks of geen toegang tot elektriciteit. Marneke Gast ging op zoek naar een alternatieve energiebron voor radio's en kwam uit bij radiogolven. Een antenne haalt radiogolven uit de lucht, de verbinding met de grond geleidt deze golven en de radio zet ze om in elektriciteit en geluid. Ze ontwierp twee varianten van de Refugee Radio: één complete die direct kan worden gebruikt in noodsituaties. De tweede, de diy-kit, bevat alle onderdelen om de radio in elkaar te zetten en is

An alternative energy source for people in underdeveloped areas or slums: radio waves in the air, picked up by antennae, transmitted by the earth and turned into electricity and sound by the radio.

Een "verlegen" serie van drie kunststof producten. Alle drie hebben ze verborgen kwaliteiten, die pas tot uiting komen als je je meer in hen verdiept, of liever gezegd: ondersteboven keert. De Solar lamp zet overdag als gestileerde zonnebloem licht om in energie volgens het principe van fotosynthese. Draai je hem honderdtachtig graden, dan krijgt hij 's avonds een nieuw leven als schemerlamp die de opgeslagen energie weer teruggeeft in de vorm van licht. De Alarm Clock heeft een rode knop bovenop die duidelijk aangeeft dat de wekker is gezet; met een druk op de knop gaat het alarm uit. Om de wekfunctie in het weekend of de vakantie helemaal uit te schakelen draai je hem om, waardoor de rode knop in de bodem verdwijnt en het object van wekker naar sierklok transformeert. Wijzerplaat en uurwerk draaien mee om verwarring over de tijd te voorkomen. De Scale is een schaal met "dubbele bodem": door er kort op te duwen wordt hij geactiveerd als weegschaal. Op zijn kop fungeert de platte bodem als weegvlak waarop je je beslagkom of pan kunt zetten voor het afwegen van ingrediënten. Zelfs de digitale cijfers die het gewicht aangeven op het lipje zijn "honderdtachtig graden-proof".

A series of three synthetic products with hidden qualities that are revealed when you turn the objects upside down. The Solar Lamp, a stylized sunflower by day, stores up the energy it needs to function at night. Turn it 180 degrees and it will be the table lamp you've always wanted. The Alarm Clock becomes an ornamental clock when turned upside down. The Scale is a bowl turning into a scale when pressed and turned...upside down.

rebecca
Potger
rebecca_potger@yahoo.com

Cum laude gestlaagd
genomineerd voor de René Smeetsprijs/Melkwegprijs 2005
180°

fotografer: José van Riele
met dank aan: Matino, Amsterdam
man and activity

Gray Goods aims to imbue digital technology with human qualities. The colour gray is used to counteract today's bright, over-designed consumer goods and to create a bond between user and product. Daytime, a digital clock operating on solar cell technology, is a reference to the relation between time and the position of the sun; when not exposed to light, the time disappears. The A4 mouse pad establishes a connection between the movements of the mouse and the A4 digital file. The visual goods, the A4 speaker and the office cell phone are other products showing a psychological, emotional and contextual functionality.

Gwendolyn Floyd wil met haar gray goods digitale technologie een menselijk karakter geven. De kleur grijs, die vooral wordt geassocieerd met vaagheid, gebruikt ze om tegenwicht te bieden aan de vele felgekleurde, gesleerde consumptiegoederen van vandaag. Door een combinatie van tweeslachtigheid, vertrouwdheid en nieuwigheid, creëren haar gray goods een band tussen gebruiker en product, tussen denken en doen. Zoals daytime, een digitale klok die werkt op zonneceltechnologie. Daarmee gaat Floyd terug naar het verband tussen de tijd en de stand van de zon. Daarom verdwijnt bij deze klok de tijd uit beeld wanneer hij niet wordt blootgesteld aan licht. Haar A4 mousepad zorgt voor een verbinding tussen de bewegingen van de muis en het digitale document op A4 formaat. (traadloze technologie geeft) elektronica de mogelijkheid om vrij van snoeren een meer intuïtieve tijd aan te nemen. De visual printer hangt aan de muur, de prints vallen direct in een fotolijstje, het frame van de printer. De A4 speaker bindt de strijd aan met de opvatting dat elektronica klein moet zijn. Deze speaker op A4 formaat pent in de kantooromgeving en kan worden gebruikt om papier en mappen in op te bergen. En hoewel we een groot deel van ons leven in een kantooromgeving doorbrengen, is de mobiele telefoon daar niet op ingericht. Floyd ontwierp een office cellphone met zowel de zakelijke, formele eigenschappen van de vaste telefoon die in de meeste bedrijven te vinden is als het nomadische karakter van de huidige werkplek.

Ouders willen niet dat hun kinderen teveel televisie kijken, maar zien de afstandsbediening tegelijkertijd als middel om hen rustig te houden. Zonde, meent Linda Bos. 'Kinderen hebben dagelijks ruim twee uur een apparaat in handen waar ze niks meer mee

doen dan doelloos zappen. Er kan veel meer met een afstandsbediening, kinderen kunnen er hun hersenen mee trainen bijvoorbeeld.' Ze bedacht tien verschillende afstandsbedieningen die door kinderen kunnen worden gebruikt om de televisie mee aan te zetten,

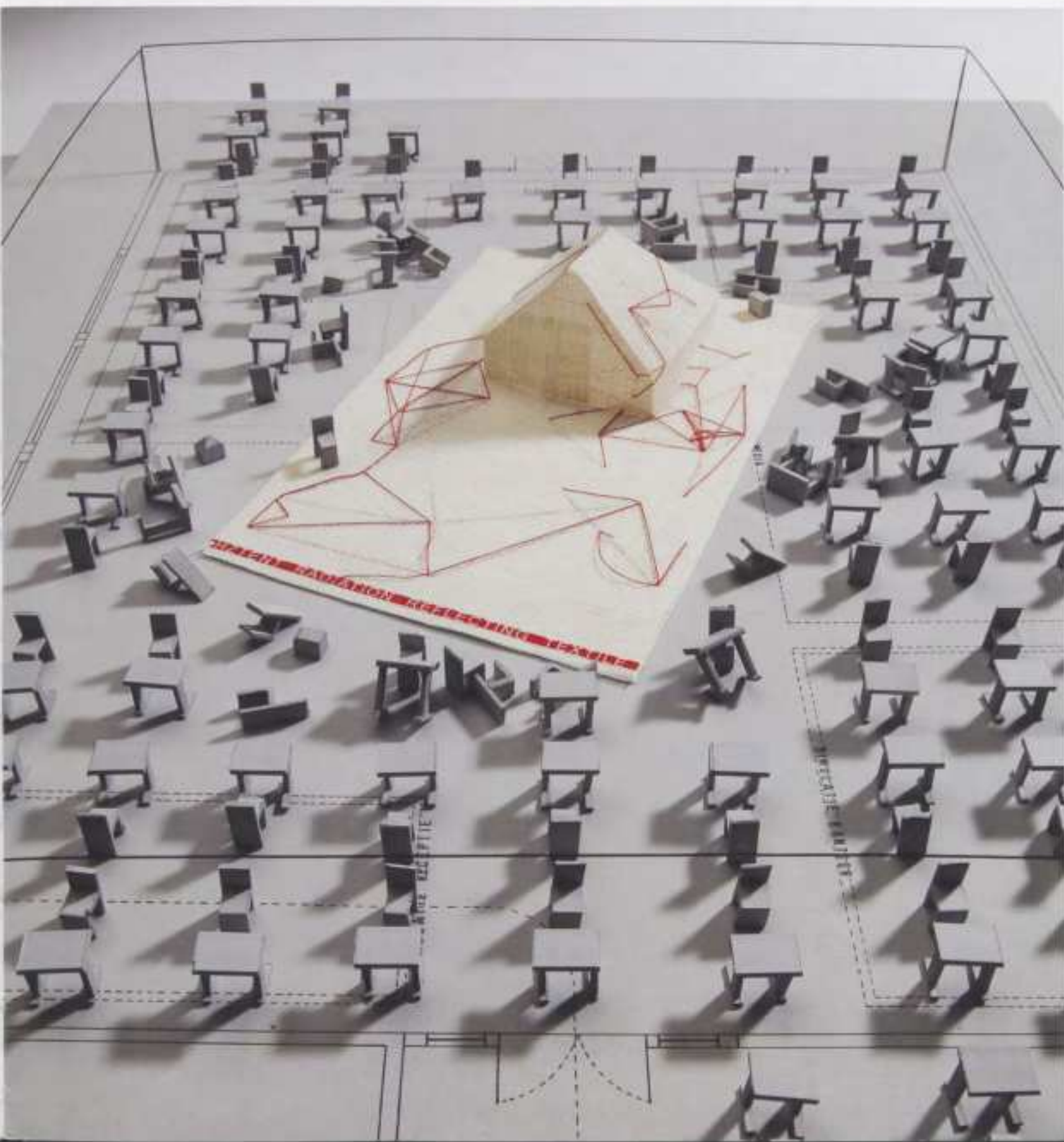
maar die ook een geestelijke inspanning van hen vragen. 'Er zit een tetraam op bijvoorbeeld, of een labyrint. Er is er ook een die het pas doet als 'ie waterpas ligt. En één afstandsbediening is digitaal en houdt er na tien keer zappen mee op.'

Ten different digital remote controls for children: to switch the telly on and off and to sharpen their brains by means of an abacus or a labyrinth.

A haven of tranquility in a flex office, a place to meet people or have a break without being interrupted by mobile phones. The space is based on Faraday's Cage, which means that mobile phones won't work as there's simply no signal.

van Faraday, wat betekent dat alle straling wordt afgeleid. Mobile telefoons werken dus niet, je hebt geen bereik. Lage meubels zorgen voor een aardse sfeer, een-terug-naar-de-basis-gevoel. Een tapijt geeft de plek een eilandfunctie. Dros denkt dat haar tent behalve in kantoren, ook erg goed past in natuurgebieden, theaters en winkelcentra. Ook daar is behoefte aan een rustplek die alle ruis van mobiele communicatie buitensluit.

De schapenboet vormde de inspiratiebron voor dit rustpunt in een flexkantoor. 'Ik kom oorspronkelijk van Texel. De schaapherders daar waren nomaden die samen kwamen in een schuurtje en daar bleven overnachten. Flexwerken heeft ook iets nomadisch, daarom heb ik de Herzian-tent dezelfde vorm gegeven,' vertelt Maartje Dros. Ze wil met deze plek een rustmoment creëren waar je zonder gestoord te worden door mobiele telefoons, elkaar kunt ontmoeten of pauze kunt houden. De ruimte is gebaseerd op de kool

Volendam, Marken en Monnickendam. Door middel van reflecties van kleuren en schitteringen op de wanden toont het landschap zich overdag in de kraam. 's Nachts is het andersom, dan laat de kraam zich aan het landschap zien. 'Kunstlicht verlicht de kraam van binnenuit waardoor hij als een boei zichtbaar is,' vertelt Vorstermans. De vorm van de kraam is gebaseerd op de aanmeerlocaties die de kraam overdag aandoet - een huisje in de straat tussen de rest van de huizen - en op één punt in het landschap. Vanuit de aanmeerlocatie in Monnickendam wijst de kraam bijvoorbeeld naar de kerk in Marken, ga je in Marken voor de kraam staan dan zie je de Volendamse molen.

'Elk landschap maakt dagelijks en jaarlijks een cyclus van veranderingen mee. Een ruimte is 's ochtends anders dan 's avonds, in de lente anders dan in de herfst, als het regent anders dan in het zonlicht, wanneer het koud is anders dan bij de warmte. In werkelijkheid is de ruimte van de wereld geen ogenblik hetzelfde; elke dageraad is anders, elke avond kleurt de zon de hemel met andere kleuren.' Ton Lemaire

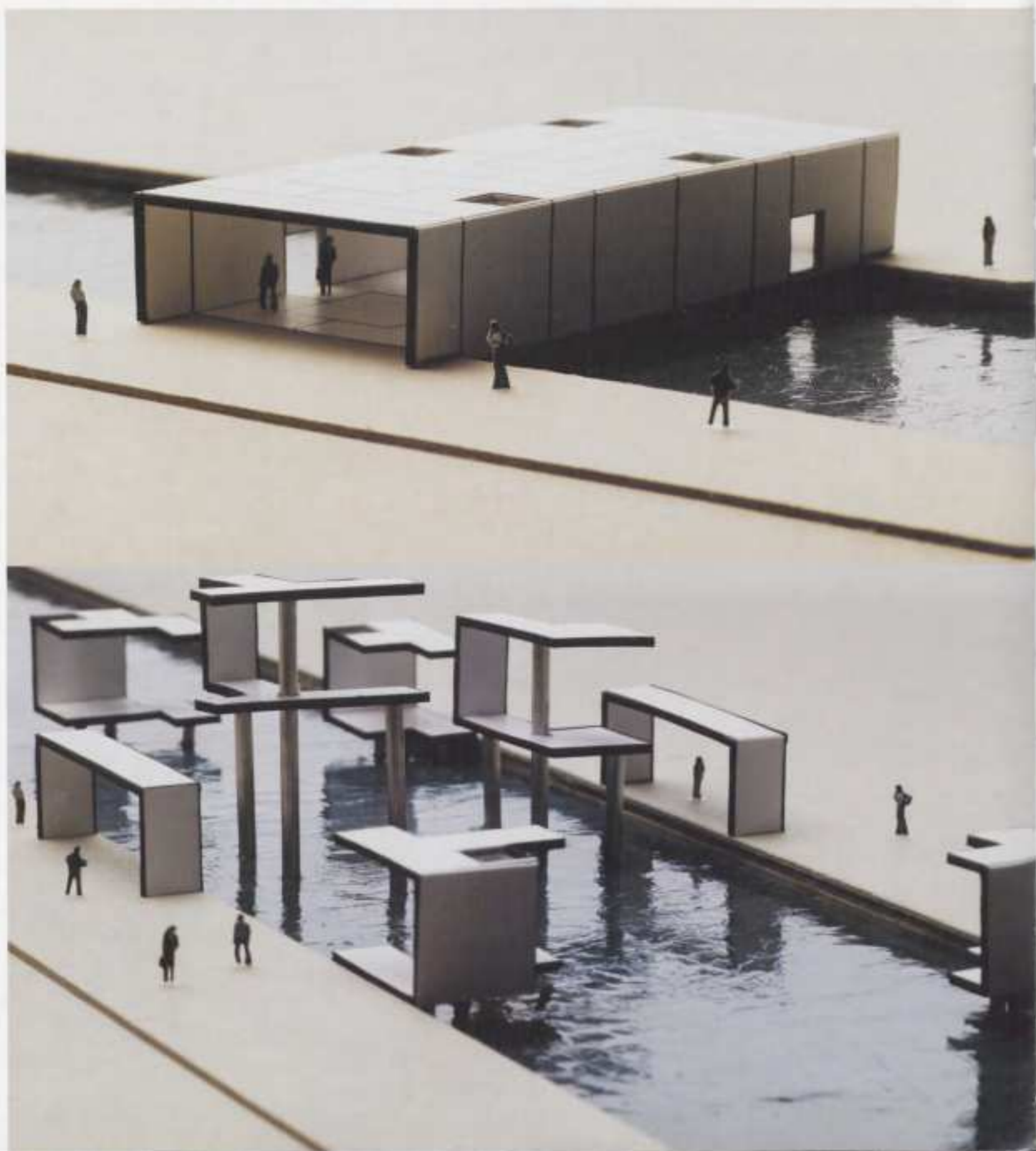
Met dit uitgangspunt heeft José Vorstermans natuurlijk licht vertaald naar een object. Haar drijvende viskraam verplaatst zich over het water tussen de dorpen

A floating fish stall: natural light translated into an object. By day, the landscape reveals itself on the walls of the fish stall through the reflection of colours and sparkling light on the water. By night, the stall reveals itself to the landscape through the artificial light inside.

A lay-out for the area along the Eindhoven canal, in all aspects focussed on the theme of movement. The housing units are solid, but people moving away bring about a change in the environment.

Onno Heesbeen nam mobility wel heel letterlijk. Hij maakte een plan voor de inrichting van het gebied rond het Eindhovens Kanaal en liet in elk onderdeel beweging terugkomen. Het water zelf beweegt natuurlijk altijd, de bruggen genereren beweging doordat ze verkeer en mensen over water verplaatsen. De verplaatsing in de tijd, een ander thema, komt ook terug in de bruggen: aan de stand van

de bruggen in Heesbeens plan kun je zien hoe laat het is. Volgens Heesbeen horen huizen ook bij het thema beweging. 'Ik heb expres niet voor woonboten gekozen. Dat lag teveel voor de hand. Mijn woonelementen staan vast. Maar doordat mensen mobiel zijn en verhuizen, beweegt de omgeving wel: iedere keer als een nieuw iemand in de buurt komt wonen, is die anders.'

Een gevel wordt interessant door zijn vorm en de uitsparingen die zijn bedoeld om licht in de woning te brengen, meent Floris Eysink Smeets. In de huidige bouw zijn raam en deur steeds minder onderdeel van de gevel, waardoor huizen oninteressante, monotone bouwwerken zijn geworden. Eysink Smeets ontwierp een houten huis dat licht

op een andere manier naar binnen laat vallen en raam en deur weer integreert in de gevel. 'Als je binnenkomt in dit houten paviljoen, zorgt je eigen gewicht ervoor dat aan de andere kant van de ruimte een deel wordt geopend. Je creëert lichtinval - en dus een raam - met elke stap die je zet. Het werkt als een wipwap,' zegt Eysink Smeets.

A wooden house obtaining maximum daylight through the occupant's weight when he/she moves around. Every step opens a section in the opposite part of the room, like the movement of a seesaw. Windows and doors are integrated into the facade in a new and fascinating way.

Wonen in een container. Het grote tekort aan studentenkamers wordt opgelost met vierkante, stapelbare woondozen die volgens Harald Bonke ondanks leuke kleurtjes en verschillende vormen, net gevangencellen zijn. Kleine hokjes met een strakke indeling en uitzicht op de buurman. Bonke ging op zoek naar een betere, volwaardige leef- en woonruimte voor studenten met de uitstraling van een gebouw. 'Deze woningen zijn bovendien veel flexibeler, de wanden zijn los zodat van twee containers makkelijk één ruimte gemaakt kan worden en je een starterswoning hebt.'

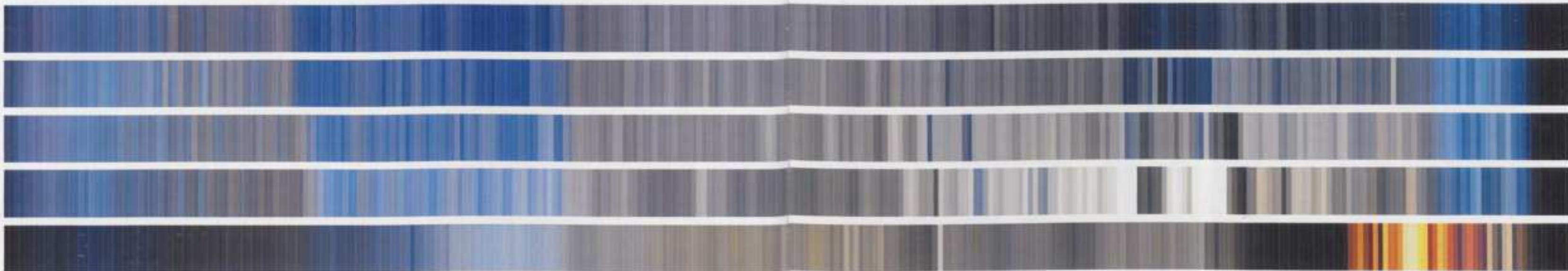
The acute shortage of student accommodation is currently solved by building square, stackable box-like units which in spite of their bright colours and varied shapes are very much like prison cells. Container dwellings on the other hand are much more flexible housing units providing multi-purpose living spaces.

New elements are difficult to incorporate in an age-old landscape. One of these elements, a holiday park, embodies a revival of the characteristic structures of the Dutch scenery: a new function in an existing area.

Het Hollandse stagenlandschap met lintbebouwing langs een weg of dijk, weilanden in smalle stroken en sloten haaks op een weg, is al eeuwenoud. Moderne behoeftes vragen om een ander gebruik van het landschap. Nieuwe elementen passen zich niet meer als vanzelf aan de omgeving aan. Marjolijn van

Egmond ontwierp een van deze nieuwe elementen, een vakantiepark, maar gebruikte daarvoor de kenmerkende structuren van het Nederlandse landschap. Haar park is geen kopie van de omgeving, maar er wel door geïnspireerd. Het heeft een eigen, nieuwe functie in een bestaand gebied.

De contrasten en kleuren die de Nederlandse lucht gedurende een dag vertoont, komen terug in luchttlicht. Zo kun je bijvoorbeeld zwemmen in een binnenzwembad met het idee dat je in de buitenlucht spartelt. Alleen komt dat buitenlicht niet uit de lucht, maar van de bodem van het zwembad. Elske van Heeswijk fotografeerde dagenlang de lucht boven de Gouwzee van voor zonsopkomst tot

na zonsondergang. Omdat de Hollandse lucht veel contrasten bezit, nam ze niet één, maar verschillende punten op de foto als uitgangspunt voor de kleur van het licht op dat moment. Haar luchttlicht kan werken als een tijdschema in kantoren met weinig daglicht. Het kan traag worden afgespeeld, of binnen twee minuten. Ook kan er worden gekozen voor een grijze, onstuimige of zonnige dag.

Luchttlicht is a representation of the contrasts and colours of the Dutch sky. The light shines up from the bottom of an indoor swimming pool or brings life to a darkish office room. Photographed, playable in two different speeds and available in three weather conditions.

In the nightly darkness of the Gouwzee dyke area, a graph of white lines within the characteristic residential area is the only sign to go by. Translated into a reflective image on the existing elements along the dyke, it lends the reflecting landscape individuality and appeal.

Het dijkgebied aan de Gouwzee tussen Volendam, Monnickendam en Marken is 's nachts vooral een plek voor naar huis rijdende auto's. Donkerte is een waarde in dit gebied en het ontbreken van kunstlicht zorgt ervoor dat functionele reflecties de enige prikkels zijn. Joost Bouwman heeft de

nostalgie van deze omgeving, het gebruik van een grafiek van witte lijnen binnen de karakteristieke huizenbouw, vertaald naar een reflectiebeeld op de bestaande elementen aan de dijk. Het reflecterende landschap krijgt zo eigenheid en wordt spannender en aantrekkelijker.

Taxi's vormen een aanvulling op het openbaar vervoer en hebben een publieke functie. Mark van Rooon vindt het vreemd dat er reguliere auto's worden gebruikt die hier niet altijd geschikt voor zijn. "Een taxi heeft een veel hogere doorstroom van mensen; daarom is een snelle toegankelijkheid van de passagiersruimte belangrijk. Ook moet het mogelijk zijn om minimaal een passagier in een rolstoel te vervoeren." Van Rooon bedacht een auto met een 1 + 3 opstelling. De chauffeur zit voorin met naast zich ruimte voor bagage of een rolstoel, achterin is plaats voor drie passagiers. Zij stappen via een schuifdeur aan de rechterkant de

auto in. Van Rooon: "Deze deur bestaat minder ruimte rondom de taxi en zorgt voor een ruime, snelle instap." De Concept TX is herkenbaar aan de helderblauw-zwarte kleurstelling en de polyled-beeldschermen aan de linker- en rechterzijde van de auto. Daarop zijn gedurende de wachttijd reclamefilmpjes te zien. Op deze wijze wordt ook geld verdiend als de taxi stilstaat zodat de ritprijs omlaag kan. Van Rooon's taxi is een stuk kleiner dan de meeste auto's die nu als taxi rondrijden. Hierdoor kan hij makkelijker geparkeerd en gemanoeuveerd worden.

Taxis should be easily accessible and spacious enough to at least accommodate one wheel chair user. The Concept TX has a 3 + 1 set-up: the driver in the front, with next to him/her room for luggage or a wheel chair. In the back is room for three passengers. Small-sized, with a sliding door for fast and easy access and PolyLED screens showing commercials, the Concept TX is an asset to any city.

Due to an ageing population, there's a sharp increase in the demand for mobility aids. Older people who aren't ready to be seen with a walking frame, can choose from three new walking frames in disguise: the first offers a high walking position, the second optimum support and the third is shaped like a trolley or rolling suitcase.

De vergrijzing zorgt voor een toename in de vraag naar hulpmiddelen. Behalve aan de ergonomische kwaliteit mag er volgens Jaap Jan Smit ook best wat aandacht worden besteed aan het uiterlijk. 'Volgens mij is er een grote groep ouderen die eigenlijk steun nodig heeft bij onder andere boodschappen doen, maar geen rollator gebruikt omdat ze daar nog niet mee gezien willen worden.' Smit wil de drempel voor dit hulpmiddel verlagen en ontwierp met dezelfde onderdelen drie varianten van een rollator. Eén biedt

een hoge looppositie, de tweede maximale steun en de derde heeft de vorm van een trolley of rolkoffer. Omdat een deel van de bijbehorende tas uit hard kunststof is gemaakt, kan er op alle drie de varianten ook worden gezeten. 'Ik heb de de rollator in drie stijlen uitgevoerd: sportief blauw met een extra netje voor de bagage, een chique, antracietzwarte afgewerkt met leer en een grappige met chroom en een zebra-print. Op die manier kunnen verschillende doelgroepen kiezen voor de rollator die het beste bij hen past.'

met dank aan Park Strijp Beheer
we and immobility

fotografie: Ruy Teixeira
locatie: Klogebouw, Eindhoven
man and mobility

Hoge brandstof- en parkeerkosten zorgen ervoor dat steeds meer mensen hun auto thuis laten als ze boodschappen gaan doen. Lennart Vissers ging op zoek naar een alternatief vervoermiddel om mee te winkelen. Zijn Shopcycle kan bij de ingang van de supermarkt worden opgevouwen tot een winkelwagen waar 75 liter boodschappen in past. Twee geïsoleerde tassen zorgen dat warme of koude spullen op de juiste temperatuur blijven, een krat biedt plek voor de overige boodschappen. Vissers heeft rekening

gehouden met de toekomst, wanneer boodschappen gescand kunnen worden door onder een poortje door te lopen. 'De Shopcycle bespaart veel handelingen, je hoeft de boodschappen niet meer in tassen of dozen te pakken en ermee heen en weer te sjouwen, maar stopt ze zo in de krat of de tassen en rijdt ermee naar huis.' Ondanks de drie wielen van de Shopcycle, fietst deze als een normale tweewieler, het frame kantelt namelijk mee de bocht in.

The Shopcycle is an alternative means of transport to go shopping with. Fold it and you have a 75 litres shopping cart with two insulated shopping bags and a crate. The Shopcycle is a three-wheeler but rides like a normal two-wheeler.

met dank aan Park Strijp Beheer
shopcycle - fiets wordt winkelwagen

fotografie: Ruy Teixeira
locatie: Klogebouw, Eindhoven
man and mobility

The Canup is the ultimate multi-purpose vehicle made of wood fibre. A compact, extra-wide pick-up. No unnecessary luxury, no frills, just plain efficiency.

drie personen die naast elkaar kunnen zitten en onder de laadbak bevindt zich nog een extra, uitschuifbare lade. De auto is onder andere gemaakt van hennepvezel: een sterke houtvezel die ook op onvruchtbare grond kan worden verbouwd. Bekker hoopt dat de Canup daarmee bij kan dragen aan de werkgelegenheid van minder ontwikkelde gebieden.

Het functionele in de auto is zoek, vindt Dirk Bekker. Alles draait om design, wat ervoor zorgt dat één deukje fataal kan zijn. De Canup is volgens Bekker de ultieme gebruiksgoed auto: een compacte, extra brede mini pick-up. Zonder overbodige luxe, gericht op praktisch gebruik. Zo kunnen de stoelen uit de auto worden gehaald wat picknicken en kamperen een stuk comfortabeler maakt. Er is plaats voor

De bromfiets terugbrengen in de maatschappij. Dat is het doel van Jasper van Gerwen. De auto en de fiets zijn onze voornaamste vervoersmiddelen, maar in tegenstelling tot inwoners van andere landen maken Nederlanders maar weinig gebruik van de bromfiets. Het negatieve imago, dat vooral komt door hard rijdende tieners op lawaaiige scooters en zich langzaam voortbewegende 65-plussers op een snorfiets, is niet nodig, meent Van Gerwen. Hij vindt de brommer juist het ideale vervoermiddel: goedkoop, makkelijk op te bergen en handig om je in druk verkeer op voort te bewegen. Re-cycle is een gerestylede bromfiets, oftewel een gemotoriseerde fiets geïnspireerd door de in de jaren zestig populaire solex bromfiets. Bedoeld voor mensen tussen de 18 en 30 jaar met een voorliefde voor het buitenleven.

The popular Solex moped from the sixties was the source of inspiration for Re-cycle, a motorized bicycle especially designed for lovers of the great outdoors between 18 and 30.

Apart from robust and manoeuvrable, a commuter car should be suitable for private and goods transport, practical and scratch/dent resistant. Executed in non-corrosive synthetic material, the Plattelandsauto (commuter car) is all that and a lot more: a mix between an MPV, a commercial vehicle and a jeep.

auto is van binnen en van buiten met een tuinslang te reinigen, het dak is beeloopbaar als een steigertje en ook een hulpmiddel bij het snoeien van hoge bomen in de tuin. 'De auto is gemaakt van kunststof dat niet roest, waardoor er minder risico is op deuken en krasen. Ook heb ik kleuren gebruikt waarop stof, modder en zand niet zo opvallen.' Door middel van vormstudies ontwikkelde Van der Zanden een hoofdvorm, de detaillering kreeg vorm in 3D. Het uiteindelijke ontwerp is te omschrijven als een mix tussen een MPV (Multi Purpose Vehicle) of ruimtewagen zoals een Citroën Picasso, een bedrijfsauto en een jeep.

Een huis buiten de stad is door de gestegen welvaart en toegenomen mobiliteit voor steeds meer mensen bereikbaar. Deze groeiende niet-stedelijke markt stelt andere eisen aan een auto, robuust en eenvoudig in plaats van wendbaar en glimmend. Om erachter te komen waar een plattelandsauto verder nog aan moet voldoen, maakte Thijs van der Zanden een drieduizend kilometer lange reis over het Franse platteland, waar hij gesprekken voerde met lokale bewoners. 'Het voertuig moet geschikt zijn voor zowel personen- als goederenvervoer, bestand tegen een nonchalante behandeling en praktisch in gebruik.' Zijn plattelands-

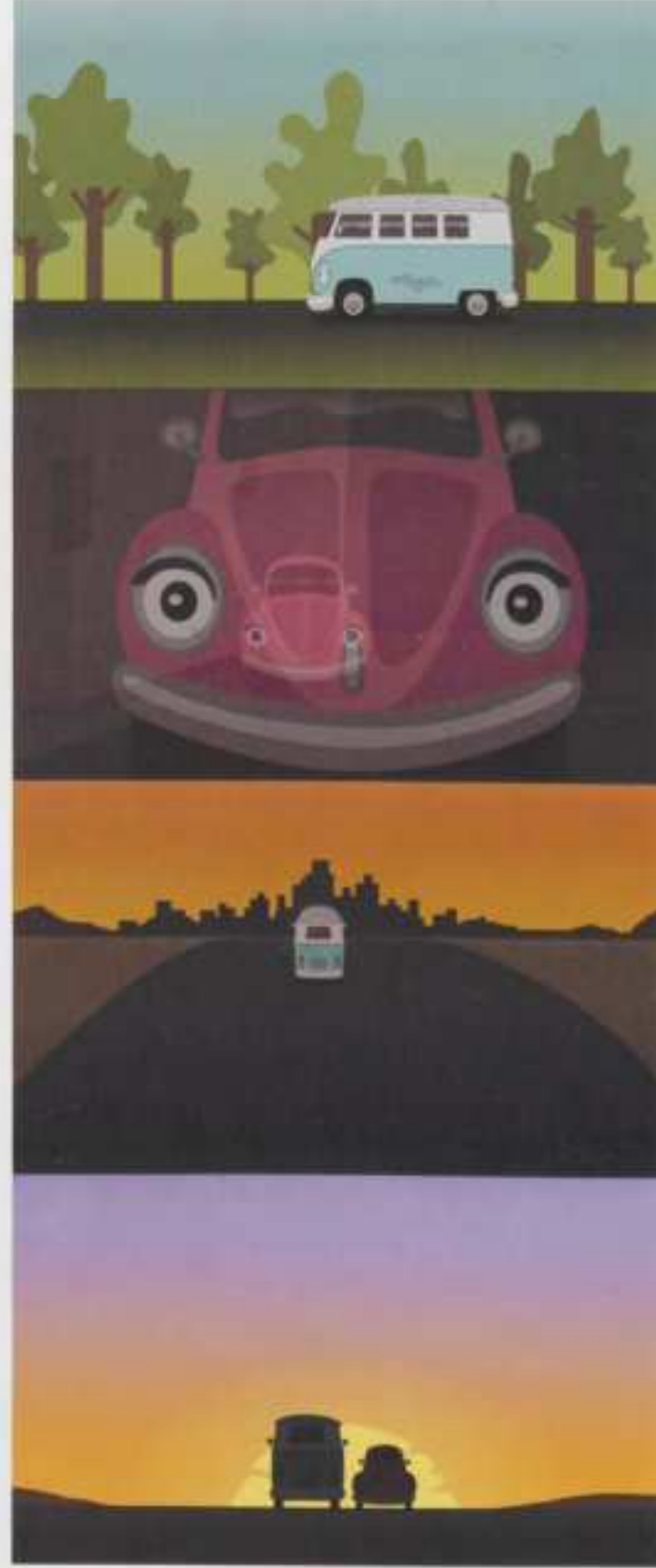
Het eerste woordje dat Sander Thijssen kon zeggen was 'auto.' Sindsdien is hij geboeid door alles wat wielen heeft. Zijn verhuizing van een dorp naar de stad zorgde voor vragen over de distributie van goederen in de binnenstad. Snelheid is daarbij essentieel, ontdekte Thijssen. Hij ontwierp daarom een elektrisch aangedreven vrachtwagen die bestaat uit een trekker en een oplegger. 'Wanneer de vrachtwagen gaat laden en lossen, transformeert de trekker tot een heftruck. De lading wordt aan de buitenkant geplaatst waardoor je niet eerst een deur open hoeft te maken. Dat maakt elke rit effectiever, sneller en stiller.'

Speed is a vital element in the distribution of goods in a city centre. The Urban Night Truck is an electrically powered truck comprising a fork-lift truck and a semi-trailer. Effective, fast and quiet due to a clever loading and unloading system.

Wie van het ene land naar het andere verhuist, verandert. Wat betekent leven in een andere omgeving voor je identiteit, vraagt Maja Bialon zich af. Ze bedacht een interactieve website, een virtuele ontmoetingsplek voor migranten uit de hele wereld. Iedereen kan er ervaringen van anderen beluisteren en zijn eigen verhalen toevoegen.

An interactive website, a virtual meeting place for migrants from all over the world; to listen to the experiences of others and to share their own life story with them.

Met een tekenfilm inzichtelijk maken hoe muzieksamples en ritmes in verhouding tot beeld kunnen staan, dat was wat Sander Mans voor ogen had. De hoofdpersoon in zijn animatiefilm is een oud volkswagenbusje dat tot leven komt en avonturen beleeft. Het busje heeft zijn eigen geluid, net als de andere karakters die hij onderweg tegenkomt. Samen vormen ze muziek. Het ritme van het busje is uit het nummer 'Mambuloo' van Mo'Horizons gesampled.

An animation film explaining the relation between music samples and images through the adventures of the main character - an old Volkswagen van - and his mates. They produce distinct sounds which form a musical feast.

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5600 CC Eindhoven
(040) 239 39 39

Fotografie: Stephan Abry
locatie: Dynamo, Eindhoven

man and activity

56

Cum Laude gestlaagd
orbital park bench

nami
Mizuguchi

namiobit@hotmail.com

Op zinderende zomerdagen biedt het bladerdak van een hoge boom aangename verkoeling; 's winters daar-entegen is elke zonnestraal welkom. Nami Mizuguchi ontwierp een parkbankje dat 'meeloopt' met de jaargetijden. Haar Orbital park bench draait over een rails om een boom heen in het tempo van de opeenvolgende seizoenen, op zoek naar het meest comfortabele plekje.

In navolging van de vogels die naar het zuiden migreren vóór de kou invalt, trekt deze houten tweezitter 's winters naar de zuidkant van de boom en 's zomers naar de noordzijde. Het traject dat hij aflegt is vergelijkbaar met de baan die de aarde jaarlijks om de zon beschrijft. Een bankje dat zich als een levend wezen laat beïnvloeden door de veranderlijkheid van het weer.

Deze bank is gemaakt van
hout en metaal. Het is
een ontwerp van Nami
Mizuguchi. Het is een
bankje dat zich aanpast
aan de seizoenen. Het
is een bankje dat zich
aanpast aan de natuur.

Dieuwer ten Braak zocht naar een manier om het ijs tussen twee onbekenden te breken. Ze ontwierp een houten bank met een knik in het zitoppervlak, waardoor twee mensen bijna automatisch tegen elkaar aan gaan leunen. Ten Braak wilde niet dat een grote, gezonde boom zijn leven moest geven voor haar bank en gebruikte daarom een boom die toch al gekapt moest worden. 'Ik wil ook graag dat de bank komt te staan op de plek waar hij voorheen stond.'

I want to talk to you, but how do I start?
I want to touch you, but I don't dare
I want to write you secret notes
and carve your name in wood
I want to meet you, but I am shy
I want to sit closer to you,
but there is still space between us

Need to break the ice between two
strangers? There's a dip halfway this
wooden bench, forcing people to lean
towards each other and socialize.

fotografie: Maritille Leenders
man and well-being

modellen: Mienke Vording, Tomàs Gibzell
tweepersoons

tenbraak@gmail.com
Dieuwer ten Braak

118

Romantic additions to no-nonsense camping equipment. A torchlight with a lampshade; turn it around and it can hold a bouquet of wildflowers. A wicket gate and streamer in one for more privacy at the campsite. And a tablecloth to serve diner in style.

kun je het net geplukte veldboekje erin zetten. Een hekje, ook te gebruiken als slinger, zorgt voor een beetje privacy op de camping. En een tafelkleed om het zorgvuldig op het campinggasje bereide diner in stijl op te dienen.

Ult en toch thuis. Een decor van huiselijke gezelligheid. Bij regen en zonneschijn. 'Ik wilde de praktische, niet zo gezellige campinguitrusting uitbreiden,' vertelt Famke Dik. Voor de sfeerverlichting maakte ze een lampenkapje waar een zaklamp in past. Draai je 'm om, dan

omgeving.' Siepermann ontwierp een betonnen picknick-huisje waarin reizigers zich even terug kunnen trekken. 'Daar zit je visueel afgeschermd van de snelweg en andere gebruikers van de parkeerplaats, beschut tegen zon, regen, herrie en stank.' De beeldende, picturale taal van het huisje en het kleurgebruik zorgen ervoor dat het van ver zichtbaar is. Zo heeft het huisje ook een signaalfunctie.

Op weg naar je vakantiebestemming is picknicken langs de snelweg meestal niet een heel knusse ervaring. Stephan Siepermann ging op zoek naar manieren om een saale snelwegparkeerplaats te veranderen in een prettige pauzeplek. Tuinhuisjes, volkstuintjes en muziekpaviljoens, plekken waar ook vaak wordt gepicknickt, dienden daarbij als inspiratiebron. 'Mensen hebben de behoefte om te cocoonen, liefst in een huisjesachtige, afgebakende

The little concrete 'picnick house' along the motor way is a breathing space for travellers, sheltering them from sun, rain, heavy traffic noise and petrol fumes. A pictorial language and bright colours make the house visible from a distance.

Caado Norman
iyo dhaqan en waarden

Farta iyo De vinger
meesha op de zere
buktaa is og plek leggen

1000
1000
1000

Mashaakilada Soomaalida haysta waa labo: Midka koo'waad dadku waa qaxooti waxaana ka arkaysaa dhibaha qabsada qaxooti oo dhan.

Met behulp van een onderzoeksrapport van de Universiteit Tilburg, woordenboeken en gesprekken met Somaliërs vertaalde Veerle Vreeke de tekst over haar project Nederland(s) in het Somalisch. 'Immigranten moeten zelfstandig kunnen participeren in de Nederlandse samenleving, maar hun integratie wordt belemmerd door taalproblemen en ontoereikende informatievoorzieningen. Er wordt te weinig rekening gehouden met hun cultuur, achtergrond en problematiek,' zegt Vreeke. Ze heeft zich gericht op Somaliërs omdat deze mensen naar Nederland komen uit vrees voor hun leven. Door middel van communicatie in de moedertaal en visualisaties (houdingen, handelingen, gevoelsuitingen) wil Vreeke hen in de periode tussen aankomst in Nederland en de toekenning van een vluchtelingenstatus, kennis laten maken met ons land. Haar informatie-overzicht heeft de vorm van een tent en is opgedeeld in zeven categorieën die de belangrijkste problemen bij de integratie weergeven. 'Somaliërs hebben bijvoorbeeld andere opvattingen over sociale controle en de opvoeding van kinderen.' Vreeke ziet een tent als metafoor voor Nederland als internationaal land en vakantieoord, en Somalië als nomaden- en vluchtelingenland. De tent kan worden gebruikt als mobiel leslokaal in een niemandsland waar de bezoeker zich kan voorbereiden op Nederland als toekomstige leefomgeving. 'Het is een houvast tijdens het migratieproces naar een voor hen onbekend land.'

**A tent-shaped mobile information system. By means of mother-tongue communication and visualizations (postures, actions, emotions).
 Somalian refugees are taught how to deal with the different views and traditions in the Netherlands.**

Geschiedenis is belangrijk om de ontwikkelingen van deze tijd te kunnen begrijpen. Maar hoe interessanter je de hedendaagse jeugd voor dit onderwerp? Ivo de Vries ontwierp het bordspel Vaderlanders waarmee jongeren en volwassenen spelenderwijs met de vaderlandse geschiedenis in aanraking komen. Vaderlanders is geen kennisspel, maar een tactisch, landenveroverend spel. De spelers leren onbewust

welke invloed de diverse geschiedenistelden hebben gehad op het dagelijkse leven van de Nederlanders door de eeuwen heen. Het spel behandelt alle invloedrijke gebeurtenissen vanaf vijftig jaar voor Christus tot en met het jaar 2000. Aan bod komen niet alleen de grootse prestaties van en door invloedrijke vaderlanders; ook beschamende onderwerpen zoals de slavenhandel worden niet gemedend.

Vaderlanders (patriots) is a tactical board game devised to teach young and old the influence of history on the lives of the Dutch people through the ages; not only the great and impressive feats but also shameful subjects such as the slave trade.

A conversion system to create a mobile observation point in a van. Park the van, open the roof and the balcony pops out.

Wie overal uitzicht wil hebben, heeft een eigen toren nodig, bedacht Thijs Ewalts. Hij ontwikkelde een conversiesysteem waardoor elke bestelbus uitgerust kan worden met een mobiel uitkijkpunt. Je kunt de

bus overal neerzetten. Dan gaat het dak open en komt het balkon naar buiten. Zo heb je op iedere plek en op iedere hoogte een uitzicht, Mobieleer kan niet.

thijs@thijsewalts.com
 contact@thijsewalts.com
Thijs Ewalts

van to view

fotografeer: Ruy Teixeira
 man and leisure

A pocket-sized, waterproof guide book with room for valuable documents. Designed to assist the homeless in locating the countless institutions and homeless shelters in Rotterdam.

Waar moet je reëler als de straat je thuis wordt? Wie kun je helpen als je af wilt sluiten? Om dat en thuisluzen te helpen de vele instanties en opvangadressen in Rotterdam te vinden, maakte Maartje Bekker een stadsgids op zakformaat. 'Ik woon in Rotterdam en daar zijn veel daklozen. Zij weten vaak niet waar ze naar toe moeten voor hulp,' zegt Bekker. De gids is vervaardigd in waterafstotend materiaal dat op het lichaam gedragen kan worden. Paspoort en andere belangrijke papieren kunnen er makkelijk bij worden gevoegd zodat waardevolle spullen veilig zijn als je op straat moet stappen. Bekker maakte daarbij een survivalkitje voor daklozen met daarin bijvoorbeeld handschoentjes.

maartje@studio-klomp.nl
Maartje Bekker

daklozengids

fotografeer: Marzelle Leenders
 model: Ralph Nauta
 man and communication

Een cultureel dagje Amsterdam. Maar welke tentoonstelling is eigenlijk waar te zien? Mattijs Nieuwveld ontwierp speciaal voor publieke ruimtes zoals treinstations een gebruiksvriendelijk informatiesysteem waar bezoekers snel informatie op kunnen vinden. Nadat de gewenste culturele activiteit is ingevoerd, verschijnt de locatie op een flatscreen. Een kort verhaaltje, slide show of filmpje vertelt wat meer over de expositie of voorstelling, en een plattegrond toont de route met andere interessante plekken die je onderweg tegenkomt. Het concept is geschikt voor een groot publiek: Amsterdammers, toeristen, volwassenen en kinderen. Nieuwvelts interface kan verschillende soorten informatie aan elkaar koppelen waardoor er ook makkelijk andere plekken in Nederland of het buitenland aan toe kunnen worden gevoegd.

A user-friendly information system for public places such as a railway station. Select the cultural event of your choice and the system produces on a flat screen the exact location, a city map and a summary, slide show or film of the event.

in fotoboekjes samen met een plattegrond op internet worden uitgelegd. Thijs verzamelt kennis en wetenswaardigheden via mensen uit de buurt en bezocht tot nu toe Napels, Athene, Boedapest, Istanbul en Krakau. Het is de bedoeling dat er meer plekken volgen.

Naast de bekende stadscentra en historische plekken is er zoveel meer te zien in een stad. www.thijswijstdeweg.com is een intuïtieve, onconventionele, niet-toeristische manier van kijken naar een gebied. De site geeft wandelroutes aan die

An intuitive, unconventional, non-touristy way of exploring a city: city walks presented on the internet in photo booklets which also contain a map.

BREED is a biannual journal concept, attempting to relate the panoramic image of our times (a broad view) to a flash moment (sitting and reflecting). BREED aims for cross-fertilization, development in breadth and in depth and a mix of disciplines in order to realize a new inspirational network.

"Specifiek toegepaste kennis kan volgens mij niet zonder een breed referentiekader. Maar dit maakt het maken van keuzes wel moeilijker," zegt Manon Navarro. Informatie scheiden, knopen doorhakken, mengen en verbinden zijn thema's die in BREED behandeld worden. Navarro ontwikkelde dit halfjaarlijkse tijdschriftconcept om het panoramische beeld van deze tijdgeest (een brede blik) te verbinden met een momentopname (stilstaan en verdiepen). Het 0-nummer gaat over het individu, het collectief, net-

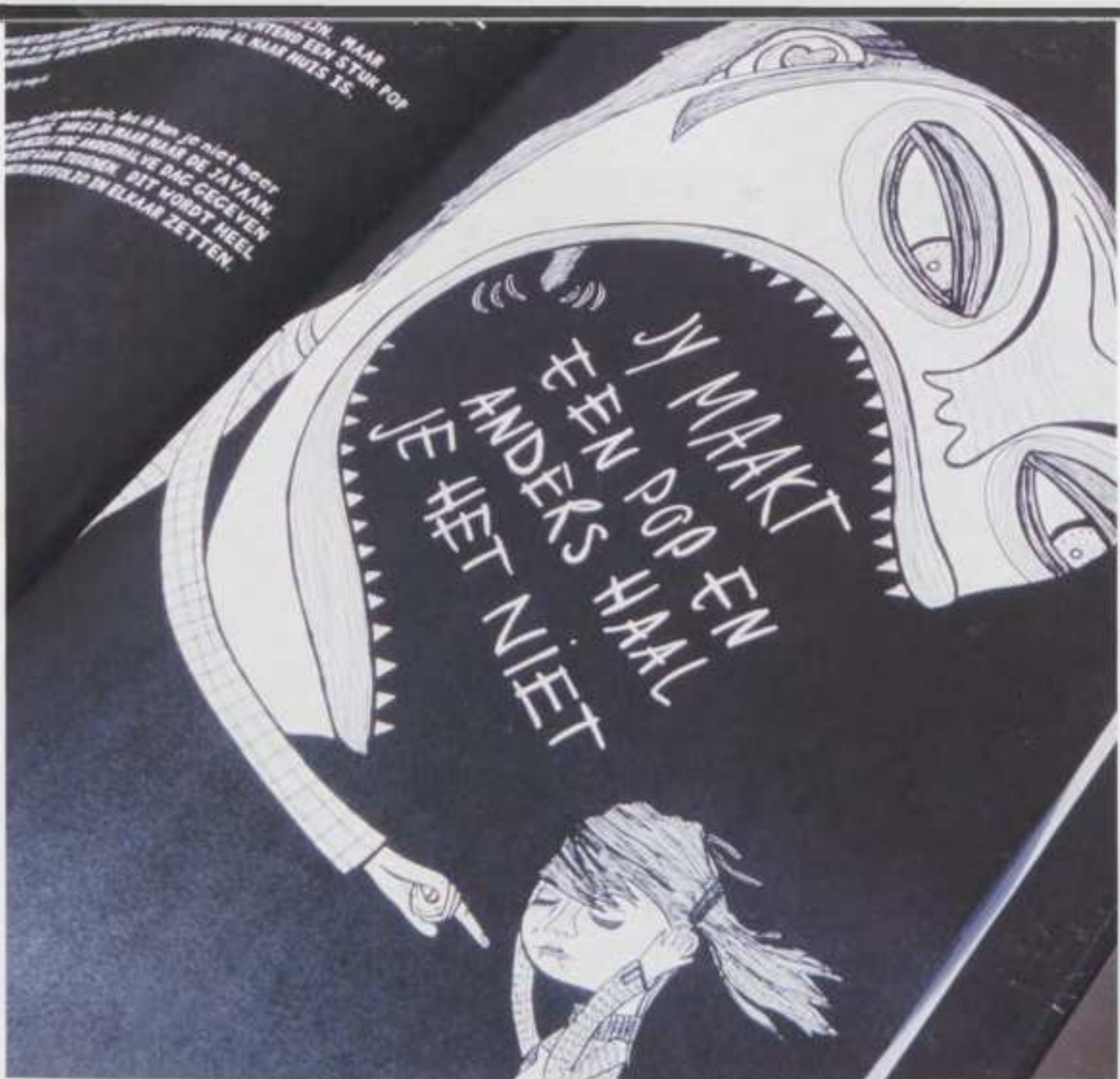
werk en kudde. Het komende nummer dat nog in de maak is, zal meer gaan over mengen (visuele chemie), proeven (smaak), duetten (samenpoel) en conserveren (vastleggen/vereeuwig). Met BREED wil Navarro zorgen voor kruisbestuiving, ontwikkeling in de breedte en diepte, en het mengen van verschillende disciplines zodat een nieuw bereik wordt gevormd. Ze omschrijft haar doelgroep als navafielen: mensen met chronische honger naar een nieuw inspiratienetwerk om de blik op hun omgeving aan te scherpen.

Als Julienne van den Oever op bezoek ging bij haar dementerende oma wist zij niet goed wat voor haar te doen of waarover te praten. 'Dementerenden vragen steeds hetzelfde en hebben vooral eigenwaarde en geborgenheid nodig,' legt ze uit. Ze zocht contact met de Alzheimer Stichting om er achter te komen wat dementerenden nog kunnen en leuk vinden. Op basis van deze informatie bedacht ze het 'vermaak-magazine'

waar niet-dementerenden en dementerenden zich samen kunnen vermaken. In het magazine staan onder andere verhalen, spelletjes, liedjes en puzzels, vooral gebaseerd op de kinderjaren van dementerenden. 'Bij dementerenden werkt het langetermijngeheugen vaak nog wel goed. Ik ben daarom gaan zoeken naar grote gebeurtenissen die tussen 1920 en 1930 hebben plaats gevonden, toen de meesten van hen nog kind waren.'

A magazine containing amusing childhood stories, games, songs and puzzles: for people suffering from dementia, for their carers and their relatives.

Ze draaide daarom een andere presentatie in elkaar, een pop in de vorm van Justin Timberlake. De docenten vonden het een goed idee. 'Toen sloeg de twijfel toe. Moest ik met de pop verder gaan of toch het verhaal afmaken? Ik koos voor het verhaal. Over mislukkingen, frustraties, het voorliegen van docenten, relaties en persoonlijke gevoelens. Kortom, mijn hele leven tijdens mijn afstuderen legde ik vast in woord en beeld.' De docenten, die nog steeds dachten dat Kerckhoffs bezig was met haar Justin Timberlake pop, vonden vier dagen voor haar eindexamen een boek in hun brievenbus. Met daarin 63 dagen uit het leven van Moniek Kerckhoffs. Zonder uitleg. 'Op het moment dat ik de laatste envelop in de bus deed, sloeg de twijfel toe. Wat had ik gedaan? Wekenlang had ik gelogen tegen mensen. Ik wist zeker dat ik dat terug zou krijgen. Maar het verliep uiteindelijk heel anders. Ze waren ontzettend enthousiast over mijn boek. Juist omdat ik mijn eigen ding had gedaan.'

A graduation project with the designation cum laude: a soul-searching document recounting in writing and in images the failures, frustrations, lies, relationships and personal emotions in the life of a graduate student struggling with her graduation project.

Gedurfd en een 'fuck you houding'. Zo oordeelde de examencommissie over het boek dat Moniek Kerckhoffs voor haar afstuderen maakte. Ze studeerde er tot haar eigen verrassing cum laude mee af. Terwijl iedereen in de veronderstelling verkeerde dat Kerckhoffs bezig was met een project over tienermeisjes en hun idolen, besloot ze iets heel anders te gaan doen. Ze zette de frustraties over haar afstuderen om in een boek. 'Ik had veel werk aan mijn portfolio en was daardoor te laat begonnen met mijn tienermeisjesproject. Hoe meer dagen er voorbij gingen, hoe minder ideeën ik had.' Ze zag de deadline naderen en werd zenuwachtig. 'Ik nam me voor om elke dag iets te proberen, maar kreeg alleen frustraties op papier. Ineens vroeg ik me af of ik daar niet mee kon afstuderen.' Ze werd steeds enthousiaster over dit idee, maar besloot het niet aan de docenten te vertellen. 'Ik wilde niet dat het zou worden afgekeurd. En bij goedkeuring zou ik de spanning missen om het tot een goed einde te brengen.'

The dynamic, colourful illustrations in this pop-up book are placed in a new context. Although the pages are done in different drawing styles and given different pop-up representations, they form a non-conflicting unity. Portfolio is winner of the Xerox PIXi Award.

pop-up boek. 'Ik heb mijn illustraties in een nieuwe context geplaatst. Iedere bladzijde heeft een andere tekenstijl en pop-up manier. Samen vormen ze een eenheid, maar ze blijven elkaar niet.' Kerckhoffs liet haar boek printen bij Thieme Print 4U, onderdeel van de Thieme Grafimedia Groep. Samen wonnen ze de PIXi Award, uitgereikt door printerfabrikant Xerox.

'Ontwerp een portfolio die je na je afstuderen kunt gebruiken bij het zoeken naar werk. Ga hierbij op zoek naar een vorm die het beste bij jouw manier van werken past.' Zo luidde de opdracht. Moniek Kerckhoffs vroeg zich af in welke vorm haar krachtige, kleurige illustraties het beste naar voren zouden komen. 'Mijn beelden staan erg op zichzelf, het is moeilijk om ze samen te voegen.' Ze bedacht een

Een droom die steeds hetzelfde is: sneeuw, edelweiss en lieflijk landschap. Sanne Knitel beseft dat ze droomde over haar Oostenrijkse roots en besloot die verder uit te zoeken. Om meer over haar oorsprong te weten te komen, sprak ze met haar grootvader over drie generaties Knitel. Haar zoektocht resulteerde in een boek, bedoeld voor

iedereen die op zoek is naar zijn of haar oorsprong en zichzelf beter wil leren kennen. Centraal in haar verhaal staat de eik, symbolisch voor tijd, groei en bloei. Generatie volgt op generatie, en steeds weer zijn er eigenschappen terug te vinden binnen de familie.

A book for those who are in search of their roots and want to know more about their true self. The story is centred on the oak tree, the symbol of time, growth and blossoming.

how to deal with this excessive use of fashion?

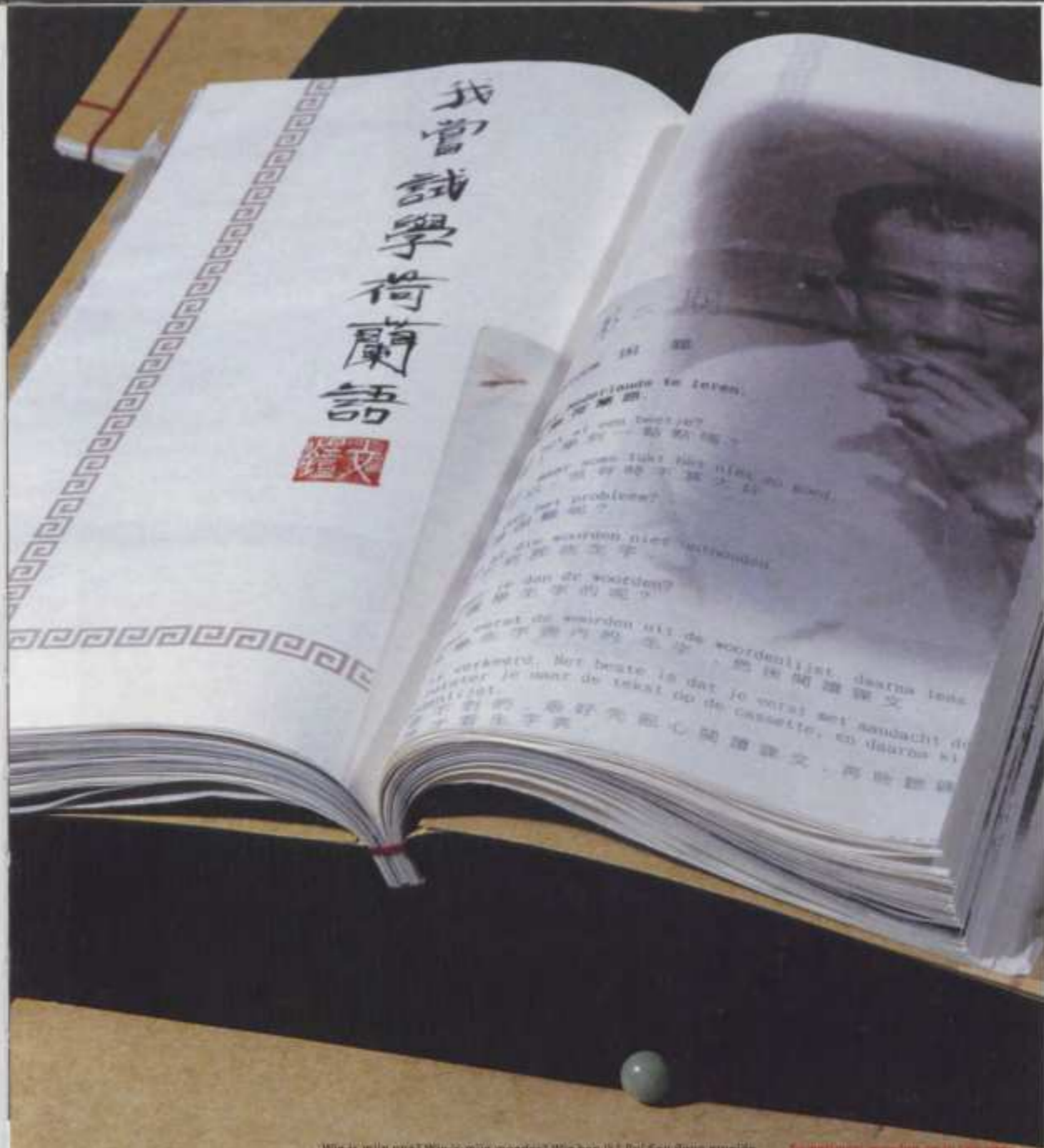
It seems that the fashion is changing every two months. People have to keep up with the fashion so they have to keep buying clothes. Imagine their closets! Are those clothes really necessary? It can't be that the clothes from the last season are all worn out!

Fashion changes rapidly, faster than the terribleness of the coming feel. All these old fashioned clothes will finally end up in a bag waiting to ship off to the third world countries. A good way to get rid of your guilty feelings towards fashion madness, you think they will be terrible happy with your Gucci jeans that had only been worn 2 times. And they will, but their own production line of clothes will fall down and on long term also their economy.

instead of shipping it out to different country's it's an option to wear it yourself and give the old-fashioned clothing an alternative function.

Sieraden die als vleeswaren in plastic zijn geseald en voorzien van een houdbaarheidsdatum, een papieren just-for-a-while-bag. Afbeeldingen die terug zijn te vinden in het minimagazine Awear waarmee Kim van Bakel duidelijk wil maken hoe tijdelijk en vergankelijk mode is. 'Het doel van Awear is mensen bewust maken van wat mode eigenlijk is.' Zodat ze nooit meer achter de laatste trends aanrennen? 'Dat niet meteen, maar zonder al te belerend over te komen, hoop ik te bereiken dat mensen iets bewuster met mode omgaan en zien wat voor circus het eigenlijk is,' zegt Kim van Bakel.

www.kimvanbakel.nl
www.awear.nl
www.kimvanbakel.nl
www.kimvanbakel.nl
www.kimvanbakel.nl
www.kimvanbakel.nl

Wie is mijn opa? Wie is mijn moeder? Wie ben ik? Pui San Poon groeide op in twee verschillende culturen, Hongkong en Nederland, en had het gevoel haar identiteit kwijt te zijn geraakt. "Ik heb daar middel van gesprekken met mijn opa en moeder en flink wat zelfonderzoek, gekleek naar de drie generaties in mijn familie." Het resultaat is een driedelig persoonlijk poëtisch document in boekvorm. Elk deel heeft een eigen identiteit maar bevat dezelfde onderwerpen: de traditie, de losmaking en de bevrijding van de Chinese cultuur.

Sometimes growing up in two very different cultures means one neither about one's identity. Talks with relatives and a lot of soul searching have resulted in this personal, poetic three-part document about tradition, disassociation and liberation of the Chinese culture.

A comic strip about the trials and tribulations young adults have to deal with, all happening in the overcrowded head of Sam Murphy. Overcrowded pages and the application of the colour black visualize a desolate and oppressive atmosphere.

Een stripverhaal over simpele geneugtes, teleurgang, bizarre realiteit en roofofbouw. Iets waar schrikbarend veel jonge volwassenen mee te maken hebben, merkte René van Houwelingen in zijn eigen omgeving. Het verhaal speelt zich af in het altijd overlopende hoofd van Sam Murphy. Van Houwelingen heeft daarom ook de pagina's over laten lopen. Het op elkaar gepakte geheel moet samen met grote hoeveelheden zwart zorgen voor een grauwe en drukkende sfeer. De tekst in de strip is gemaakt door Mark Dijk, een goede vriend van René van Houwelingen.

Voor de bescherming van de huid ontwierp ze naadloos ondergoed uit één-stuk, dat onder het korset kan worden gedragen, 'Omdat er niets onder past, moeten kinderen nu vaak een onderbroek over hun korset heen dragen,' vertelt Van den Berk. Het ondergoed vermindert ook de zichtbaarheid van het korset, waar met name meiden in de puberteit zich voor schamen. Van den Berk heeft ondergoed en bovenkleding voor vier verschillende typen korsetten ontworpen.

Because of a spinal deformity called scoliosis, many people have to spend years and years strapped into an uncomfortable and conspicuous brace. Suggestions made by patients and orthopaedic companies have resulted in the creation of innovative brace fastenings, making the brace less visible and reducing the damage to clothing and mattresses.

Het leven van kinderen met een korset een beetje makkelijker maken. Dat is het doel van de EmBrace. Scoliosepatiënten moeten door een verkrumming van de wervelkolom vaak jarenlang een oncomfortabel en duidelijk zichtbaar korset dragen. Geïnspireerd door suggesties van patiënten en orthopedische bedrijven, bedacht Maaike van den Berk aanpassingen in de sluiting zodat het korset minder zichtbaar is en schade aan kleding en matrassen wordt vermindert.

Als je in Volendam mensen in klederdicht ziet lopen, dicht je ze vaak een mythisch bestaan toe. Hoe zou hun interieur eruit zien? Hoe brengen ze de avond door? Wie 's avonds langs de dijk loopt, kan ongegeneerd naar binnen kijken bij de bewoners die maar zelden gordijnen voor hun ramen hebben hangen. Wie vervolgens een doodgewoon stel in een doodgewone huiskamer ziet zitten, is toch wat teleurgesteld door het gemis aan folklore. Zo ook Anne Heinsbroek. Haar fantasie over het leven van een Volendammer, de meubels, de verlichting, de gezichtsuitdrukking en activiteiten van de bewoners zette ze in scène, het beeld printte ze op ware grootte op een rolgordijn. Op het Dooihof, het enige nog echt authentieke stukje Volendam, hing ze het op. 'De aanwezige huiskamerverlichting schijnt door het rolgordijn waardoor de afbeelding oplicht. Op die manier ontstaat er spanning tussen de gepresenteerde, en de realiteit van de huiskamer.

Als je het cliché beeld voorgeschoteld krijgt, word je bovendien nieuwsgierig naar wat er werkelijk echt achter zit,' aldus Heinsbroek.

Fantasies about the furniture, lighting, facial expressions and activities of the Volendam people were staged and printed in life-size on a roller blind. Highlighted by the light from the living room, the staged reality and the reality of the living room evoke a feeling of tension and curiosity. The roller blind was hung in one of the last truly authentic parts of Volendam.

What to do when there's an intruder in the house? Run, corner him, hide or attack? Non-aggressive looking weapons to defend yourself: a table leg can be used as a club, a candle stick as a catapult, a curtain as a rope and a chair as a tool to jam the door.

Een pen die eigenlijk een pistool is, een bril die ook dient als fotocamera en een ring gevuld met gif. Als James Bond dit kan maken, dan kan ik best een tafel ontwerpen waarvan de poot tegelijk een knuppel is, een kandelaar die als katapult fungeert, een gordijn dat je kunt uitrollen tot een 150 meter lang vlucht-touw en een stoel waar je een deur mee kunt blokke-

ren, dacht Heidi van Haperen. 'Als je wordt aangeval- len in je huis kun je een aantal dingen doen: ervan- door gaan, de indringer klemzetten, je verstoppen of aanvallen. Voor elk van deze handelingen heb ik een wapen ontworpen. Ik wilde alleen niet dat deze func- ties zouden overheersen, dat geeft een gevoel van onveiligheid. Een huis hoort een veilige haven te zijn.'

When children are given the chance to make real, tangible objects, they would understand the value of the things around them better. With this construction kit they can assemble bikes or go-karts and in the process restore the relation between man and product.

'Daardoor krijgen ze een idee van wat iets eigenlijk waard is.' Met zijn bouwset kunnen kinderen fietsen of skelters bouwen. Van een buizenstelsel kan met behulp van koppelstukken een frame worden gemaakt, een assensysteem zorgt voor de aandrijving.

Kinderen groeien tegenwoordig op in een wereld waar alles al bestaat. Het contact tussen mens en product is verloren gegaan. Een gebrek aan creativiteit en minder respect voor de dingen om ons heen is het gevolg, meent Wouter Scheublin. Hij bedacht een speelgoedconcept waarmee kinderen echte dingen kunnen maken.

De kloonkoffer is gebaseerd op de techniek van het vacuümvormen: het thermisch vormen van een kunststof. Door de plotselinge vormverandering en het strakke eindresultaat wordt vacuümvormen volgens Van Gameren spannend om te doen. Met de kloonkoffer is deze techniek nu ook geschikt gemaakt voor kinderen: verwarm een plaatje kunststof en trek dat met de zuigkracht van je stofzuiger om een willekeurig voorwerp heen. 'Je kunt boompjes voor bij je speelgoedtrein klonen, of een broodtrommel maken.' Door te werken met de kloonkoffer worden kinderen gestimuleerd om creatief en experimenteel na te denken. De kloonkoffer van Van Gameren is klaar voor gebruik, kunnen we 'm binnenkort in de speelgoedwinkel kopen? 'Dat zou mooi zijn, maar het was niet in eerste instantie mijn doel. Belangrijker vind ik het om te laten zien dat er met de kloonkoffer nog heel veel gekke dingen gemaakt kunnen worden.'

Based on the technique of vacuum moulding the clone kit is a creative and instructive gadget for children: heat a sheet of plastic and use the suction power of your vacuum cleaner to draw it around an object of your choice.

elke@elkewebstore.nl
vanRaamsdonk binnenin

fotografie: Jos van den Tempel, modellen: Madelief
en Mees, styling naar idee van Marja Witterman
man and well-being

142

Special underwear for kids, to help parents explain what's going on inside children's bodies. The underwear functions as a second skin: the outlines of the bones are printed on the outside and the heart, the most vital organ, is embroidered on the fabric and visible on the inside and the outside. The set comes with a printed explanation.

Tot een jaar of vijf zijn kinderen vooral geïnteresseerd in de buitenkant van hun lichaam. Daarna worden ze ook nieuwsgierig naar wat zich allemaal binnenin hun lichaam afspeelt. Ouders vinden het vaak lastig om hun kinderen uit te leggen hoe het lichaam precies werkt. Elke van Raamsdonk heeft daarom kinderondergoed ontworpen dat werkt als een tweede huid. Aan de buitenkant zie je alleen contouren van botten. Het hartje, het meest speciale orgaan, is op het ondergoed geborduurd en zowel van buiten als van binnen zichtbaar. Aan de binnenkant heeft Van Raamsdonk duidelijke tekeningen van de organen gezeefdrukt. Kinderen kunnen nu bij zichzelf ontdekken waar welke organen zitten. Via een bijsluiter met uitleg worden de ouders een handje geholpen.

suzan@suusdeboone@hotmail.com
deBoone

styling naar idee van Marja Witterman
troost

fotografie: Jos van den Tempel
modellen: Melissa, Jamie en Thomas
man and communication

143

Praten over de dood is moeilijk. Voor volwassenen en voor kinderen. Ze zitten met vragen, hebben soms last van nachtmerries. Om het taboe te doorbreken, heeft Suzan de Boone een creatief pakket ontwikkeld waarmee kinderen hun verdriet in de klas bespreekbaar kunnen maken. 'Troost is bedoeld voor verdriet op alle niveaus, het kan

gaan om de dood van een ouder of het overlijden van een hamster,' zegt Boone. In het pakket zit onder andere een educatieve (teken)film, een gedenkplek die je samen met je klasgenoten opbouwt en waar de dierbare wordt herdacht, een dagboek en een knuffel.

Talking about death is hard. Struggling with questions, haunted by nightmares, children need to communicate and find some sort of consolation. The educational animation film, the diary and the cuddly toy in this creative package offer children a tool to discuss their grief with their classmates.

rebels zijn.' Bij het boek ontwierp Witteman een aantal producten die stout zijn mogelijk maken. Een lepel met een flexibel tussenstuk die uitnodigt tot het gooien met erwten, en schoolbordverf om op meubels te smeren. 'Het is voor kinderen enorm spannend als ze opeens dingen kunnen doen die eigenlijk nooit mochten.'

This children's book and the products it comes with encourage children to be naughty: a spoon with a flexible connecting piece which makes throwing peas at each other easy-peasy and blackboard paint to smear on furniture.

Interactieve navigatie in een analogoos boek. Je eigen route bepalen door het verhaal heen. Rianne van Duin maakte een geïllustreerd avonturenboek voor kinderen tussen de zeven en negen jaar waarin de lezer zelf de hoofdperson is. Met een pion loop je door het boek en afhankelijk van de weg die je neemt, spelen zich verschillende scenario's af. 'Je moet bijvoorbeeld bij de bakker een roze koek kopen die je verderop bij de tovenaars weer nodig hebt. Doe je dat niet, dan blijf je in cirkels rondlopen.'

An illustrated adventure book for seven to ten-year olds, featuring the reader as the protagonist. Interactive navigation through an analogue book: take your own route through the story.

Children need to create their own fairy-tale world without doing damage to the house. By using metallic powder paint, the fairy-tale with its fantasy animals on magnetic foil, its accessories and decorative elements, can be applied anywhere in the house.

Onder tafels of in kasten creëerde Janneke Vens als kind haar fantasiewereld. Door middel van stickers, potloodstrepen op de muur en gescheurd behang ontstond haar eigen plek, een veilig hoekje in huis. Leuk voor Janneke, maar haar ouders waren minder blij met strepen op de muren en kapot getrokken behang. Vens ging

daarom op zoek naar een manier waarop kinderen een sprookjeswereld kunnen creëren zonder het huis te beschadigen. Ze illustreerde fantasiedieren op magneetfolie, met accessoires en decoratieve elementen kan het verhaal verder worden uitgebreid. In combinatie met metaalverf kan het sprookje op iedere plek in het huis worden aangebracht.

Monique Horstmann wil de ouderwetse gezelligheid terug in huis. Weg met de strak uitgemeten interieurs, kussens die passen bij de gordijnen en perfect recht hangende lampenkappen. Ze ging op zoek naar iets dat niet past in toonaangevende designbladen: de was. Iets wat we allemaal, elke week, soms elke dag moeten doen. Horstmann nam de waslijn als basis en

boog buizen in de contouren van kledingstukken die eraan hangen te drogen. In elke buis heeft ze een verwarmingselement verwerkt waardoor het water in de buizen verwarmd wordt en de gewassen kledingstukken kunnen drogen. Dry-line is een nieuwe wasdroger die de warmte en ouderwetse gezelligheid van de was als knus element terugbrengt in de huiskamer.

A no-no in leading design magazines: the washing. Dry-line is an innovative concept of water-heated tubes curved in the shape of the garments that have to be hung out to dry. Devised to bring back the homeliness of the old-fashioned clothesline.

Held tight by three spheres, any candle will fit in this candlestick. The candlesticks can be linked to form a mosaic or one big candle stick.

Kaarsen passen niet altijd netjes in een kandelaar. Ze zijn vaak net te dik of te dun waardoor je de kaars vast moet smelten of afschrapen om hem netjes in de kandelaar te zetten. Dennis Kwant ontwierp een kandelaar waarin de

kaars wordt vastgeklemd door drie kogels. Daardoor passen alle kaarsen, ongeacht hun diameter, in de kandelaar. De kandelaars kunnen onderling worden geschakeld waardoor er een mozaiek of één grote kandelaar ontstaat.

Veel van onze handelingen zijn een gevolg van het (onbewust) waarnemen van geuren. 'Ze beïnvloeden onze gemoedstoestand, geven een weldadig, troostend of rustgevend gevoel en kunnen zelfs genezend werken. Toch doen we, buiten gebruik op ons lichaam en in huishoudelijke producten, maar weinig met geur,' zegt Nadine Oudenailler. Ze ontwikkelde Inno-Scent, geuren in poedervorm waarmee producten en geur een samenhang krijgen. Een troostkussen bijvoorbeeld: wie verdrietig is ruikt een troostende

geur. En een bankje voor in wachtkamers dat een rustgevende lucht afgeeft. Oudenailler ontwikkelde totaal twintig geuren die ze onderverdeelde in vijf categorieën: relaxing, living, taking care, working en travelling. Aan elke geur is een knoop bevestigd die dient als symbool en logo voor de betreffende geur. 'Inno-Scent wordt met de eerste wassing van de stof mee gewassen en is te gebruiken op alle producten waar stof in is verwerkt. Door middel van wrijving komt de geur vrij.'

Twenty different smells in powder form, to enforce the interrelation between smells and products. Inno-scent is added to the first washing and suitable for all products in which textiles are used. Friction releases the smell.

Innig verstrengeld samen op de bank zitten klinkt vaak leuker dan het is. Vaak zorgt 't na een tijdje voor klemzittende, verkrampte ledematen. Quini Baljet ging op zoek naar een bank die intiem en toch praktisch is; waarop dicht bij elkaar zitten toch comfortabel is en je de ander niet lastig valt. Een legpuzzelbank noemt ze haar ontwerp, vijf losse elementen die samen één geheel en steeds nieuwe combinaties vormen. 'Waar twee mensen knus samen op kunnen zitten en toch ieder zijn eigen territorium heeft.'

A jigsaw puzzle couch to comfortably snuggle up against your partner: five separate elements forming either one unit or multiple new combinations.

Product in product is het uitgangspunt van Annechien van Litsenburg. Met ene product is een mal voor het andere, beide vormen samen een object, passen bij elkaar als set maar zijn ook afzonderlijk te gebruiken. Elke koffer heeft zijn eigen afmeting en zijn eigen houten omlijsting, koffer en lijst vormen samen een element en alle elementen passen op en onder elkaar. Product in product: one product can hold another. Together they form an object, to be used as a matching set or as separate items. Every suitcase has its own dimensions and its own wooden frame. Together, suitcase and frame form one element and all elements can be fitted above or below one another.

A family of five organic looking pieces of furniture: stool, chair, side table, coffee table and couch. Made of aluminium covered with a soft-touch coating, they are sensual and velvety to the touch. And they're stackable!

KARAKTA is een familie van vijf. De gezinsleden zijn een organisch ogende kruk, stoel, wandtafel, salontafel en bank van aluminium. Ze zijn niet symmetrisch, wat ze een bepaalde 'richting' geeft: een knak in twee van de vier poten en een zwierig opkruellend randje aan één kant van de tafelbladen en de bank. Dat de meubels van aluminium zijn,

is alleen te zien aan het onderste stukje van de poten. De rest is gecoat met een soft-touch lak waardoor het metaal iets sensueel krijgt en aanvoelt als fluweel. Een uniek kenmerk van KARAKTA is dat het stapelbaar is: de kleinere meubels kunnen volledig onder de grotere worden geschoven, wat de hechte relatie tussen de stukken benadrukt.

Spelen met vormen en posities. Van groot naar klein op verschillende manieren. Geboren vanuit een irritatie over zware, massieve gordijnen die zelfs als ze open zijn, het licht weghalen. 'Bij dit gordijn bepaal je zelf hoeveel licht er doorheen komt. Trek je eraan, dan gaat er een stuk in het midden open. Of aan de

bovenkant.' De verschillende verbindingpunten zorgen voor een steeds veranderende, levendige vorm. Tot de beweging vanuit de hoek wordt gestopt, een touw gecombineerd met een gewichtje zorgt ervoor dat de oorspronkelijke vorm vrij wordt gelaten.

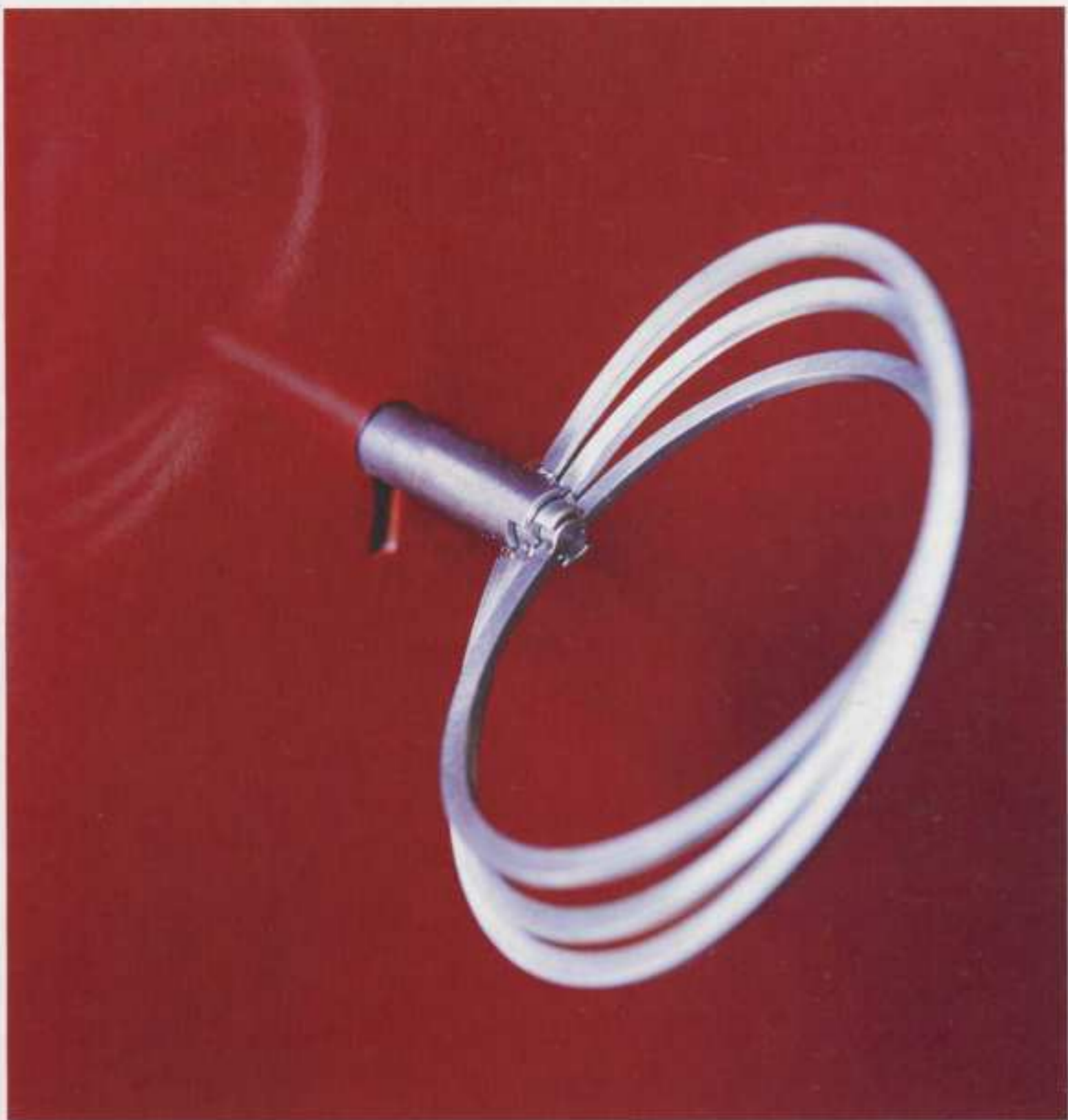
Playing with shapes and positions. From large to small in different ways. Born of irritation with the heavy, oppressive curtains which absorb the light even when they are open.

Een levelingsboek op de bovenste plank van de boekenkast, waar je net niet bij kunt. Met een beetje verbeeldingskracht kun je de planken als traptreden zien, maar in de praktijk zou je gewicht de kast van de muur trekken. Nami Mizuguchi incorporeerde een geheime ladder in de kast, zodat de bovenste planken ook voor kleine mensen binnen handbereik zijn. Ingeklapt is de ladder onzichtbaar, omdat hij verdwijnt in het frame van de kast. Uitgeklapt geeft hij het meubel extra cachet en worden alle niveaus toegankelijk voor iedereen. **A secret ladder incorporated in the book case brings books within easy reach of even short people. Folded in, it's invisible in the frame of the book case; folded out, it's an asset to the room.**

Waarom zou je verstoppen wat in een muur zit? Buizen mogen wat Jasper van Grootel betreft best zichtbaar zijn. Hij maakte tegels waarbij de loop van de waterleidingen zichtbaar is. Zo zijn er 'rechte' tegels, 'kromme' tegels, tegels met kraantjes erin en douche-kop-tegels. De gebruiker kan zelf een vorm kiezen voor de loop van een waterleiding: recht, krom, krookelend. Eigenlijk was het de bedoeling dat de tegels de leidingen zouden zijn, maar het bleek vrijwel onmogelijk om keramiek zo te behandelen dat het geschikt werd als waterleiding. Dus zit er bij de tegels met koperen buizen een handleiding waarin staat hoe ze gebogen moeten worden. 'Dat is echt niet moeilijk,' verzekert Van Grootel. **Why hide what's inside a wall? These tiles make no secret of the copper water piping, leaving the choice for the course the piping is going to take to the user: straight, crooked or meandering.**

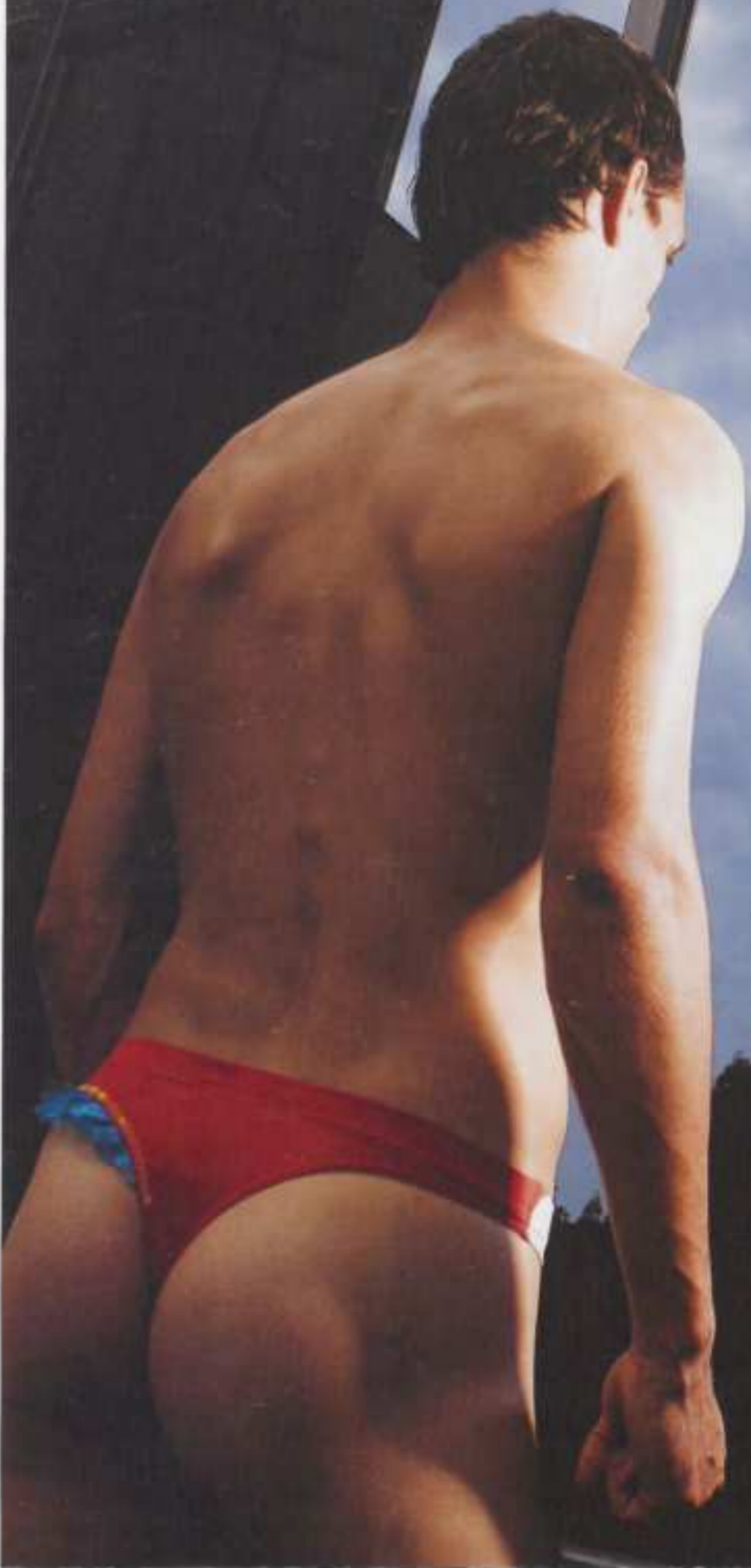

die je afzonderlijk moet draaien om de deur open te krijgen - elke ring zestig graden verder dan de vorige, waardoor de drie losse plaatjes van het sluitstuk in de deur één voor één open klikken. Door de ringen te draaien ontstaat een kosmische bolvorm van ellipsen: de deurknop. Bij het afsluiten wordt die knop vanzelf weer een platte ring - een intrigerend voorwerp om uren mee te spelen als het los op tafel ligt.

La Clé is a fabulous, titanium key visualizing the working of the lock. The key bow consists of three interlocking rings that have to be turned separately to open the door. When turned, the rings intriguingly transform into a cosmic sphere of ellipses: the door knob.

De man besteedt tegenwoordig wel meer aandacht aan zijn uiterlijk, maar ondergoed blijft een ondergeschoven kindje, meent Jilles Walraven. Mannen zouden wel wat frutsier mogen zijn op hun lichaam en sex-appeal. Bijvoorbeeld door zich bewuster te worden van de verschillende mogelijkheden van ondergoed, of lingerie, zoals Jilles Walraven het liever noemt. Om fabrikanten van ondergoed te inspireren, creëerde hij een sprookjesachtige wereld waarbinnen ze worden verleid tot andere opvattingen over de man en zijn ondergoed. 'Zodat taboes worden doorbroken en mannenondergoed lingerie wordt waarin je je sexy en aantrekkelijk voelt.'

A seductive, fairy-tale world created to make manufacturers of men's underwear change their opinion about men and their underwear. Men's underwear becomes lingerie, for men who want to feel and look sexy and attractive.

dutch village

Uit de jarenlange vriendschap en samenwerking tussen Li Edelkoort en mode-icoon Donna Karan werd een mooi idee geboren. Donna bood de fotostudio van haar overleden echtgenoot Stephen Weiss aan als expositieruimte. De studio ligt in de Village, het artistieke hart van Manhattan, zo'n 400 m² onbetaalbare tentoonstellingsvloer.

Tijdens de ICFF, van 14 tot 17 mei, toonden wij werk van 46 afgestudeerden. In samenwerking met Koninklijke Tichelaar Makkum werd daarnaast keramiek geexposeerd dat eveneens ontworpen werd door oudstudenten van Design Academy Eindhoven. Dit alles financieel ondersteund door de Mondriaan Stichting. Innovatief design geworteld in traditie was dit jaar het thema van de tentoonstelling. Deze ontwerpen grijpen terug op het verleden, soms respectvol gestileerd, soms met een witte knipooeg. Het verzet tegen massaproductie hebben ze gemeen. Ontwerpers hebben weer meer belangstelling voor handwerk, ambacht dat typisch is voor een bepaalde regio.

In New York is er veel waardering voor deze stroming die momenteel in Amerika als de designbeweging van dit moment wordt gezien. Op de opening mochten wij meer dan 900 bezoekers ontvangen waaronder veel curatoren van belangrijke musea. Barbara Bloemink, hoofd-curator van het Cooper-Hewitt National Design Museum in New York: 'personalisatie is absoluut in opkomst in bepaalde takken van ontwerp; maar hoe kun je deze objecten in massaproductie nemen en toch hun excentriciteit en humor behouden?' vraagt zij zich af. 'En dan moet je nog hopen dat het publiek, met name in Amerika, daar waardering en een gevoel voor humor voor ontwikkelt'. De Amerikaanse met de Hollandse naam hoopt dat beiden gebeuren. 'Ik weet zeker dat de waardering daarvoor in de westerse cultuur groeit. Veel hangt af van de fabrikanten en hun bereidheid risico's te nemen en hun werk niet onbetaalbaar te maken'.

Koninklijke Tichelaar Makkum profileert zich als een ambachtelijk industrieel Nederlands bedrijf dat naast de bekende traditionele producten een nieuwe vormtaal ontwikkelt met jonge ontwerpers. Oud-studenten Hella Jongerius, Job Smeets, Roderick Vos en Jurgen Beij werkten aan de nieuwe collectie die wij in New York toonden. Ook de jongere lichte afgestudeerden zoals Iris Toonen zullen in de nabije toekomst een bijdrage gaan leveren. De tentoonstelling in New York is exemplarisch voor een samenwerking die wij in de toekomst vaak met fabrikanten zullen hebben. Op deze manier snijdt het mes aan drie kanten; het biedt voordelen voor onze alumni, de industrie en de academie.

Tet Reuver juli 2005

The long-standing friendship and cooperation between Li Edelkoort and fashion icon Donna Karan has led to a splendid idea. Donna Karan offered us the photo studio of her late husband Stephen Weiss to stage an exhibition. The studio, a prohibitively expensive floor area of about 400 m², is situated in the Village, the artistic heart of Manhattan.

During the ICFF, from May 14 to May 17, we showed work of 46 former students. In cooperation with Koninklijke Tichelaar Makkum we also showcased ceramics designed by former students of our academy. The Mondriaan Stichting provided financial support. The theme of the exhibition was innovative design rooted in tradition. In these designs, elements from the past are respectfully restyled or given a tongue-in-cheek twist. What these designs have in common however, is the aversion to mass production. Contemporary designers have rediscovered traditional crafts and region-specific trades.

There is in New York a great deal of appreciation for this current, which is in the USA regarded as the latest design movement. The opening of the exhibition was attended by more than 900 visitors including many curators of major museums. Barbara Bloemink, head curator of the Cooper-Hewitt National Design Museum in New York says: 'Personalization is definitely an emerging phenomenon in certain design areas, but how are these products going to be mass-produced without losing their eccentricity and their own brand of humour? And hopefully the public, especially in the USA, will receive the designs with appreciation and a sense of humour.' The American curator with the Dutch name feels positive about both issues. 'I'm sure that in Western culture there's a growing appreciation for the personalization of design. Much depends on the manufacturers and their willingness to take risks and keep their prices affordable.'

Koninklijke Tichelaar Makkum is profiling itself as a traditional industrial Dutch company which in addition to its familiar products is developing a new syntax of forms together with young designers. Former students Hella Jongerius, Job Smeets, Roderick Vos and Jurgen Beij participated in the new collection which was on display in New York. Also our more recently graduated students such as Iris Toonen will contribute designs in the near future. The exhibition in New York testifies to the exemplary cooperation we will have with manufacturers in the future. This will give us the opportunity to create advantageous conditions for our alumni, the industry and the academy.

Tet Reuver July 2005

Sietze Kalkwijk heeft zijn fascinaties en vooral frustraties als ontwerper in wording geanalyseerd en als uitgangspunt genomen voor LED it bee: een modulair lichtobject dat bestaat uit een aaneenschakeling van LED-jes (Light Emitting Diodes of kleine lampjes) en kunststof verbindingscomponentjes. 'Het project is enerzijds een poging tot ultieme zelfkritiek, een anti-ontwerp, anderzijds is er een technologische vondst uitgekomen die heeft geleid tot een volwaardig product.' De vorm van dit gemakkelijk zelf te monteren lichtobject doet van dichtbij denken aan een moleculaire structuur, van een afstand lijkt het een zwerm bijen. Voor de componentjes gebruikte Kalkwijk een nieuwe techniek: injection moulding (spuitgieten) van elektriciteit geleidende polymeren ofwel kunststoffen.

LED it bee is een modulair lichtobject dat bestaat uit een aaneenschakeling van LED-jes (Light Emitting Diodes of kleine lampjes) en kunststof verbindingscomponentjes.

Bij de bouw van een huis wordt de stroom door een aannemer aangelegd. Bij de inrichting moet men rekening houden met de plek waar de stopcontacten zijn geplaatst. 'Wie een mooie, esthetische lamp ergens neer wil zetten waar geen stopcontact in de buurt is, heeft lelijke snoeren en verlengkabels nodig,' zegt Jos Kranen. Hij ontwikkelde tape die elektriciteit naar elke gewenste plek in de ruimte kan transporteren. Behalve functioneel, is de elektrotape met zilverbanen en uitlopers in de vorm van kroonluchters, ook een lamp op zich. Tijdens het aanleggen vormt zich een duidelijk leesbare metrokaart op de muur. De flexilight zal binnenkort in productie worden genomen.

Check out the horrible cables and extension cords. The electrotape works as a movable socket: optimal is functional and with its silver wires and channels the flexilight lighting element in its own right.

The fusion of nature and technology visualized by a lighting installation with fluffy dandelion seed balls, winding across the wall. The system protects itself by pretending to be out of order when someone comes too close.

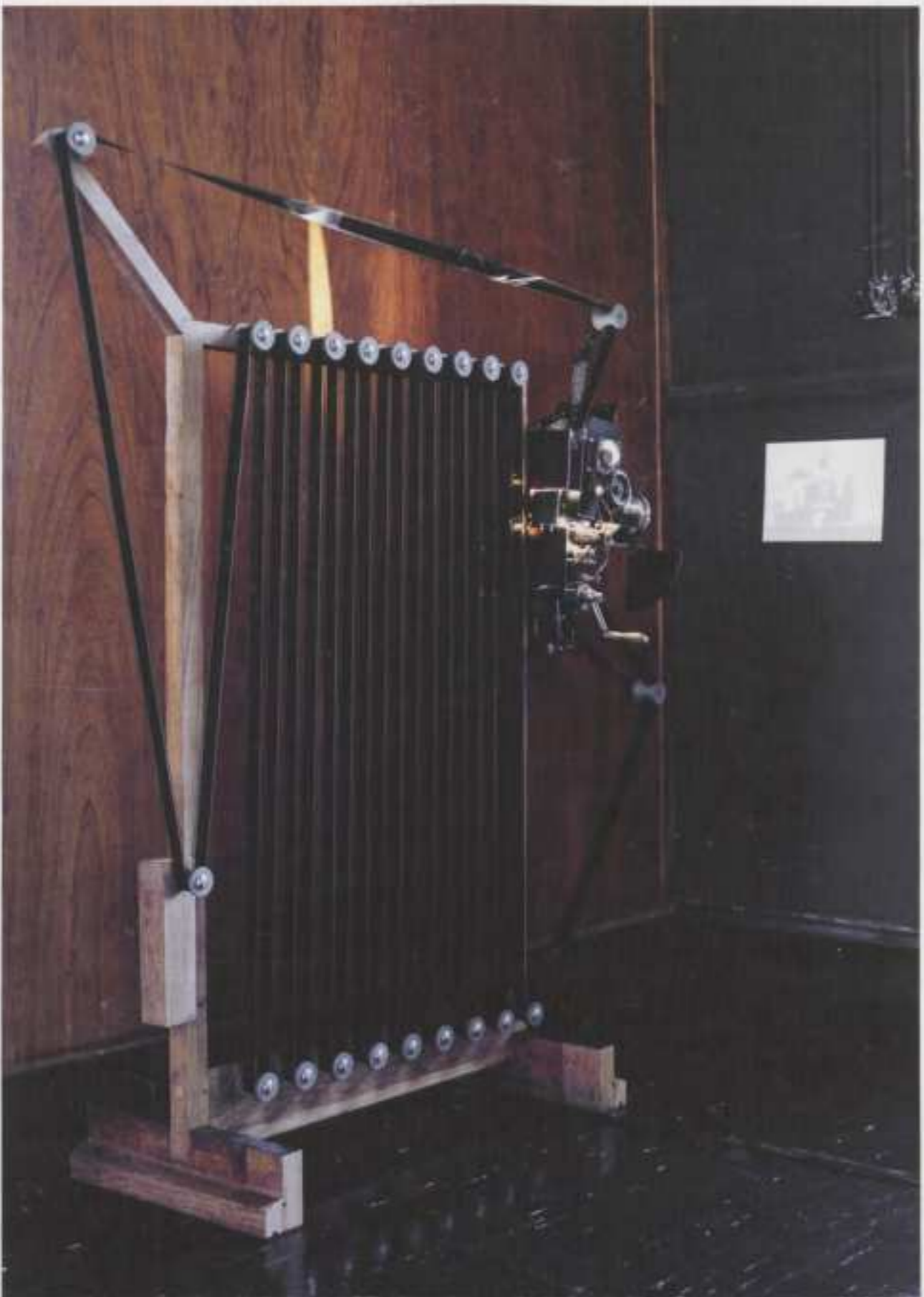
tachtig centimeter komt, beginnen de lampjes te knipperen als waarschuwing dat je het systeem verstoort. Negeer je dat signaal en kom je nog dichterbij, dan gaan de lampjes uit. Nog voor je ze hebt aangeraakt, heb je het gevoel dat je het kapot hebt gemaakt. Neem je afstand, dan gaan de lampjes weer aan. Net als een lieveheersbeestje dat op je hand doet of het dood is of een klaproos die zijn blaadjes bij het plukken laat vallen,' aldus Gordijn.

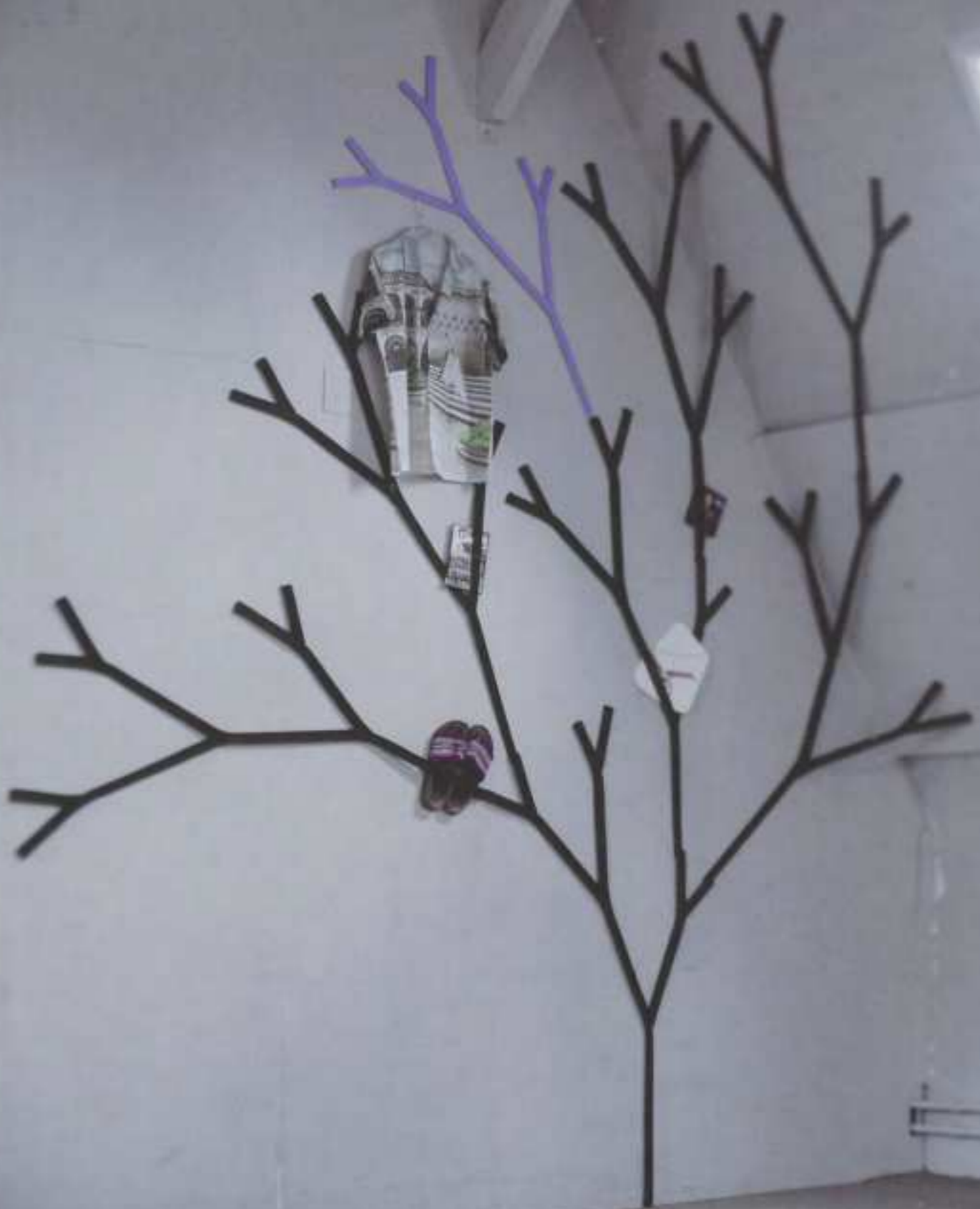
Fragile future gaat over de samensmelting van natuur en techniek en de wijze waarop deze twee uitersten een pact sluiten om te overleven. Loneke Gordijn combineerde elektronische systemen met paard-bloempuizen tot een lichtinstallatie die over de muur woekert. De elektronica wordt aangedreven door een natuurlijke overlevingsdrang. Het systeem beschermt zichzelf door te doen alsof het kapot is wanneer je te dichtbij komt. 'Wanneer je binnen een afstand van

ene kant, daarna door de achterkant. Het verhaal gaat over een mannetje dat zich verveelt op zijn werk en een vriendje creëert. Uiteindelijk blijkt het mannetje zelf het vriendje te zijn, dat zich ook begint te vervelen en wederom een vriendje bouwt. Klijs animatiefilm loopt oneindig door waarbij origineel en spiegelbeeld-versie elkaar afwisselen. Net als het verhaal benadrukt de film de paradox van de Möbius band.

Als je een platte strook een halve slag draait en aan elkaar plakt, krijg je een band van Möbius: een band met één zijde en één kant. Deze band heeft een grenzeloos karakter; de zijde loopt altijd door en is tegengesteld aan zichzelf. Deze tastbare paradox inspireerde Johan Klijn tot het maken van een animatiefilm waarbij een 35-mm film aan twee kanten wordt gebruikt. Eerst wordt de film belicht door de

As a result of a half twist, the Möbius strip has only one side and one edge, which makes it both endless and its complete opposite. This tangible paradox was the inspiration for a 35 mm never-ending animation film in which image and mirror image keep alternating.

A "wall tree" to put away clothes, bags, photos, CDs and books: a combination of practical and decorative elements. Separate branches of broad elastic bands can be blind-fastened to the wall, so the tree can spread across the walls.

schroeven aan de muur bevestigd, waarna je er van alles achter kunt klemmen. En zijn de takken vol, dan laat je deze elastieken klimplant gewoon verder woekeren door er wat extra uitlopers aan te schroeven - ook de hoek om is geen probleem.

De boom in met je kleren, tassen, foto's, cd's en boeken! Branch combineert het praktische met het decoratieve. Een "muurboom" bij wijze van sprekegplek, die de wand tegelijkertijd een persoonlijk tintje geeft. De losse takken van breed elastiek worden via een blinde verbinding met

Post op de deurmat, wind mee op de fiets, mariakoekjes bij de kuffie. Kleine dingen, korte ontroerende momenten. Vanuit een fascinatie voor 'bijzondere', alledaagse gebeurtenissen ontstond klein geluk. Een speeldoesje. Trek je aan het koord, dan gaat de vogel fluiten en draaien. Een minivoorstelling voor de gelukszoeker. *A fascination for 'extraordinary' ordinary things leads to moments of sheer happiness. A music box: pull the cord and the bird starts singing.*

Different situations need different kinds of lighting, ranging from strong beams of light to diffuse soft tones. Tomiooka's multi-purpose lampshades are 'folded' from corrugated metal sheet and covered with hook and loop tape, which makes it possible to hook-and-loop endless clusters of lamps.

Lichtval luistert nauw: licht wil je kunnen vormen, aanpassen aan de situatie. Een krachtige bundel boven een werktafel of diffuse soft tones door de hele kamer.

Masanao Tomiooka ontwierp speciale klittenlampen die je in combinatie met elkaar op verschillende manieren kunt richten. Uit een gerilde vlakke plaat metaal 'vouwde' hij veelzijdige lampenkappen, die hij van buiten bekleedde met klittenband. In een cluster kun je ze in eindeloze variaties aan elkaar 'klitten', wat steeds een andere ervaring van de ruimte oplevert. Met creatief draaien en duwen laat de lichtbundel van deze hanglampen zich zelfs op het plafond richten.

Wat neem je mee als er brand uitbreekt in je huis? Foto's, zullen de meeste mensen antwoorden. Marco Pustjens niet. Hij wilde niet kiezen tussen zijn waardevolle bezittingen en herinneringen en besloot ze samen te voegen tot één draagbaar verhaal. Een keramisch kistje dat een temperatuur van 1600 graden kan weerstaan met daarin een waterdicht kistje waarin acht kleine doosjes zitten, bevat zijn hele leven. 'Eén bevat bijvoorbeeld een cassette recorder en een bandje met verhalen over dingen die ik heb meegemaakt. Hoe ik aan bepaalde littekens ben gekomen bijvoorbeeld.'

De batterijen werken op zonnecellen zodat je er ook in een omgeving zonder elektriciteit naar kunt luisteren. Pustjens maakte verder een doosje met dia's die te bekijken zijn door ze tegen het licht te houden, en stopte een ander doosje vol reukcellen. 'Dennengeur roept bij mij herinneringen op aan mijn kindertijd toen ik vaak soldaatje speelde in het bos. En boenwas, dat doet me aan mijn oma denken.' De inhoud van het kistje verandert constant. 'Er zaten 1157 spullen in toen ik het maakte, maar ik gooi soms dingen weg en voeg steeds nieuwe verhalen, objecten en ervaringen toe.'

Valuables and memories gathered in one portable story. Eight little boxes nestling in a watertight box in a heat resistant, ceramic chest contain the ever-changing story of a life. The content of the boxes ranges from a cassette recorder and taped personal experiences to smell cells and slides.

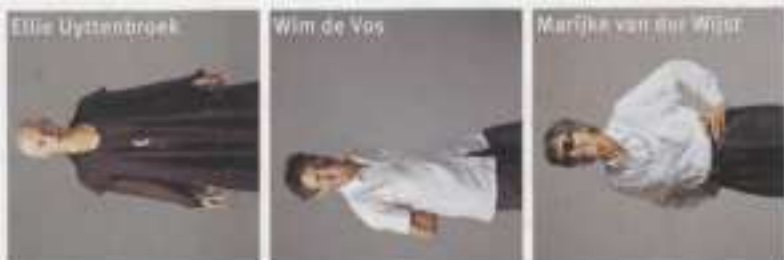

Ik laat je de letter A zien, maar vertel je niks over het alfabet, over lettergrepen die langzaam woorden vormen, over klinkers rijgen uit verbazing. Ik zeg je niet dat de A in water voorkomt of de beginletter is van Angst. Wat geef ik jou behalve vorm als ik je de A aanreik?

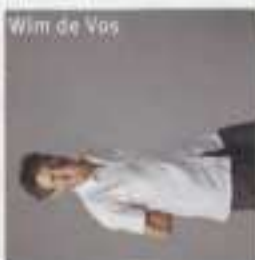
Uit fascinatie voor de relatie tussen het geschreven woord en lichaamsexpressie ontstond *Move Me*, een interactieve dansvoorstelling. 'De fascinatie voor de twee talen zit met name in het feit dat zowel beweging als woorden zijn opgebracht uit lijnen en de onmogelijke opgave die de twee talen op zich lijken te nemen: het kenbaar maken van onze gevoelswereld.' Roosmarijn Pallandt wilde deze twee talen samenbrengen door ze naast elkaar een podium te bieden. Wordt het een ongemakkelijke ontmoeting tussen twee oude geliefden, of een vurige tango tussen een bejaard Argentijns echtpaar? Is zwart op wit meer waar dan iemand indringend aankijken? Zal de ontmoeting uitlopen op een harde confrontatie? Of zullen ze elkaar net zolang aftasten totdat ze zich versmelten en uitmonden in een samenspel? Met deze vragen stuurde ze het publiek naar het Theater de Meervaart, te Amsterdam. Voor de try-out en tevens haar eindexamen aan Design Academy Eindhoven. Ze ontwikkelde verschillende computerprogramma's waarmee lichaams-expressie real-time omgezet wordt naar geschreven tekst. 'De danser bepaalt door middel van zijn beweging hoe de letters op het scherm verschijnen. Van lettertype tot lettergrootte, dikte en spatiering. Het lichaam triggert de grafische modules,' verklaart Pallandt, die met *Move Me* de Melkwegprijs won. Vanaf 2006 zal de dans te zien zijn in verschillende Nederlandse theaters. Movement and words, languages which are both built up of lines, are meant to express our emotional world. The interactive dance performance *Move Me* is an attempt to unite the two languages: physical movements are transposed in real-time into written language by means of various computers. The movements of the dancer determine the way the letters appear on the screen.

Bart Guldemond	Frederik van Heereveld	Dick van Hoff	Herman Kerkdijk	Hanner van der Kleijn	Dingeman Kullman	Hans van der Markt	Ina Meijer
Joost Grootens	Alli Haselhof	Teun Hoeks	Wim Janssen	Niels Klavers	Diek Kubbe	Bas Manders	George Meijer
Alexander Groenewege	Andrew Hartman	Christian van der Heijden	Petra Janssen	Sybrein Kingma Bultjes	Wilma Koenraamp	Miriam van der Lubbe	Mark Maximus
Hetty Grefelman	Luk van der Hallen	Frans Hegge	Natassia Jacobs	Max Kisman	Anja Koops	Helen de Leur	Ron Matthijs
Ton de Gouw	Annet Raak	Chantal van Heeswijk	Liesbeth in 't Hout	Peter Ketel	Chris Koens	Marty Lamers	Hans van der Mars

Anthon Beeke	Gerard Blaauw	Arnoud Breedveld	Xavier de Clippeleir	Jos Delbroek	Irene Drooglever Fortuyn	Hester Ezra	Michael Gibbs
Stef Bakker	René van Binsbergen	Jan Boom	Bart Carpentier	Ilse Crawford	Elbert Draisma	Axel Enthoven	David Geraerts
Aldo Bakker	Cornel Bierens	Jan Boelen	Judith van Brunschot	Jacqueline Cové	Kees Dorst	Anne Mieke Eggenkamp	Saskia van Gelder
Vincent van Baar	Juergen Bey	Tessa Blokland	Oscar Brocades Zaalberg	Josephine Colsen	Wendy Doodsun	Karina van Eeten	Liesbeth Fit
Ries van Aelst	Gerhard Belgtraver	Jacques Blankwater	Dorian van der Brempt	Lode Coen	Rien Derks	LJ Edelboort	Pieter van Evert

Ellie Uyttenbroek

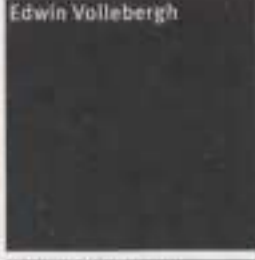
Wim de Vos

Marijke van der Wijst

Ewoud Traast

Edwin Vollebergh

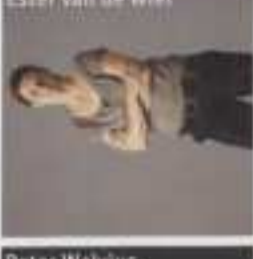
Siep Wijsenbeek

Ursula Tischner

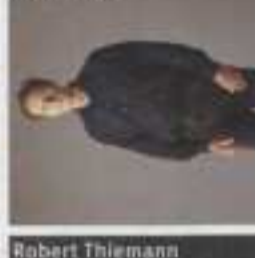
Marijke Vogelzang

Ester van de Wief

Mariëtte Zinsmeister

Peter Thijs

Annelys de Vet

Peter Walvius

Jane Worthington

Robert Thiemann

Arie Vervetoe

Bernardine Walrecht

Inge Willems

Marijke Mulder

Jerrilenne Ossewold

Rony Platenkamp

Arie van Rangelbooy

Marc Ruygrok

Michiel Schwarz

Mariëke Sonneveld

Marianne Teurlings

Ulf Moritz

Sandra Doorn

Steve Pille

Bertjan Pot

Stijn Roodnat

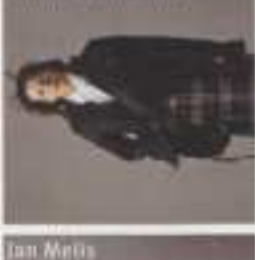
Louisa Schouwenberg

Nanda Smits

Bas Sturm

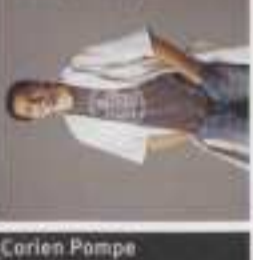
Ulrike Montmann

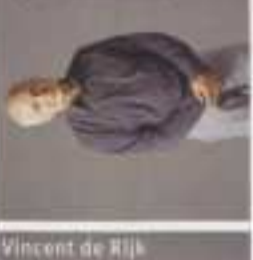
Damian O'Sullivan

Oscar Peña

Pierluigi Pompei

Wiltse Rodeburg

Frank Scholten

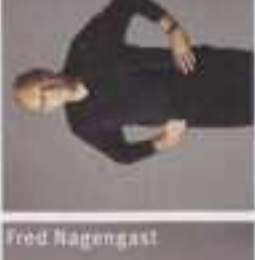
Lisa Smith

Olaf Stevens

Jan Meüs

Boudewijn van Rappen

Satyendra Pakhale

Corien Pompe

Vincent de Rijk

Werner Schippers

Adrian Silvestri

Kathi Stertzig

Mathieu Meijers

Fred Nagengast

Henk Ovink

Theo Post

Horst Rickels

Marc van de Sande

Huib Seegers

Johannes Stoeghs

colofon

Design Academy Eindhoven
Emmasingel 14
Postbus 2125
5600 CC Eindhoven
Nederland
T: +31(0)40 239 39 39
F: +31(0)40 239 39 40
info@designacademy.nl
www.designacademy.nl

vrienden

Aukes Theatertechniek bv
Baars en Bloemhoff Utrecht bv
Bouwfonds MAB Ontwikkeling bv
Bruns bv
Drukkerij Lecturis bv
DSM Communication Support Center
Dyson
Euroforum
Forbo Linoleum
Fortis
Gemeente Eindhoven
Haans
HPR
Koninklijke Mosa bv
Leolux
Masterfoods bv
Nike Europe bv
Océ Nederland bv
Océ Technologies bv
Philips Nederland bv
Prorail
Royal Leerdam
Schiphol Group
Shopex bv
Svedex bv
Swarovski
Trend House
Unilever Home and Personal Care
Unilever Research Vlaardingen
Van Engelen & Evers
Vescom bv
Wooninc.

bestuur René Smeetsfonds

Drukkerij Lecturis
Het Design Platform Eindhoven
Koninklijke Mosa bv
Océ Nederland
Philips Design
Syntens
Vlisco
Weverij de Ploeg bv

uitgever

Design Academy Eindhoven
oktober 2005

redactie

concept: Lidewij Edelkoort
art direction en styling: Graham Hollick,
Kiki van Eijk, Wietske Hoogstadt
coördinatie: Marijke Geurts
logistieke ondersteuning: Nienke Vording,
Zelda Beauchampet, Tomas Gadzbił, Jos Kranen
fotografie docenten: Ari Versluis en Ellie Uyttenbroek

tekst: Milou van Beek met medewerking van
Marjan Bleeker en Willemijn de Jonge
eindredactie en vertaling: Julianne Peeters-Huybrechts

catalogusdesign

Studio Anthon Beeke bv, Amsterdam
Emilia Bergmans
omslag: Anthon Beeke

tentoonstellingsdesign

KapteinRoodnat, Amsterdam

tentoonstellingscoördinatie

Mark Maximus, Bas Berck

lithografie

Colorset bv, Amsterdam

druk

Drukkerij Lecturis bv, Eindhoven

papier

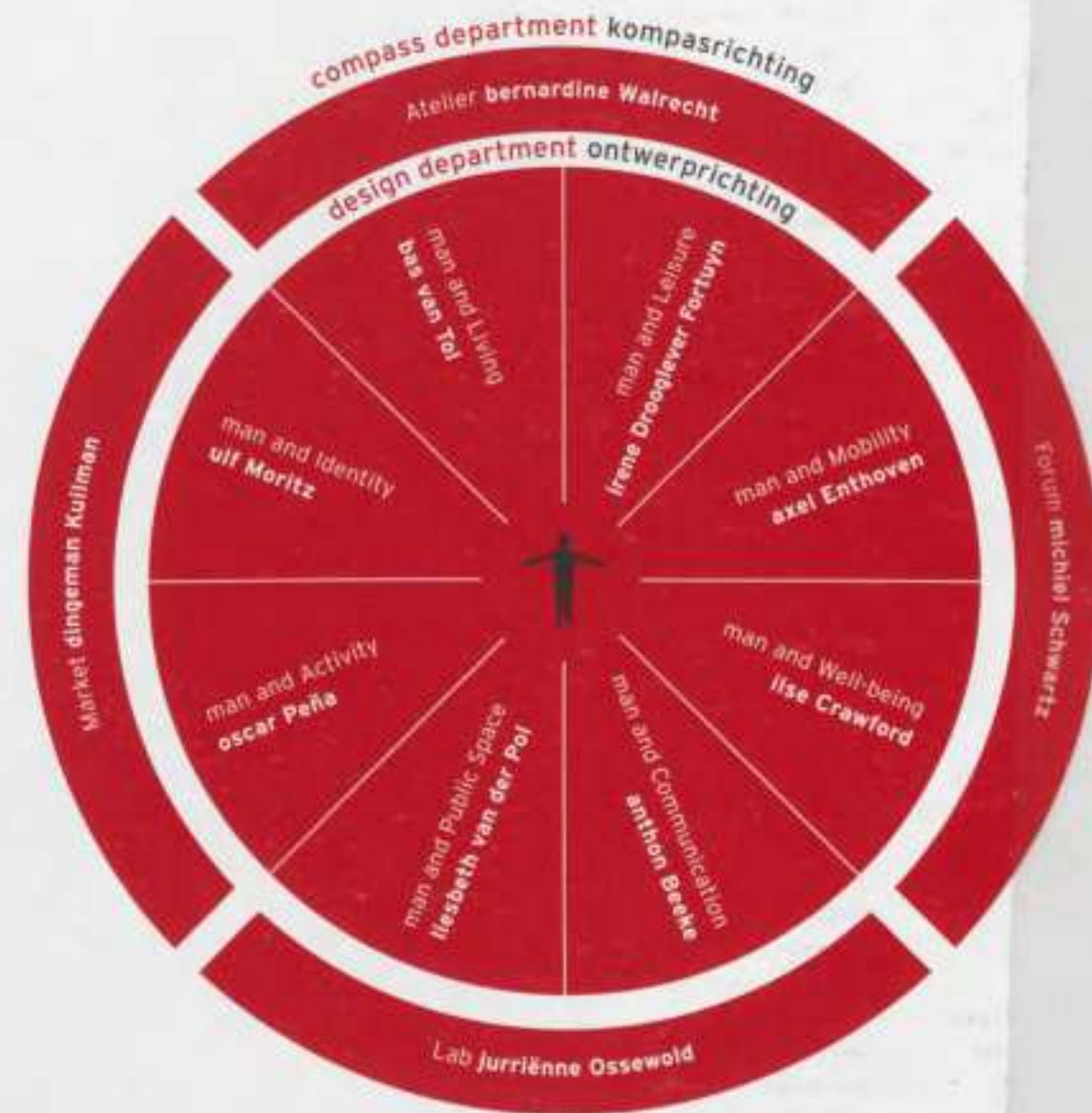
Hello silk-170 gr/m² (binnenwerk)
Hello silk-250 gr/m² (omslag)
Proost en Brandt, Diemen

met dank aan

Dick Bruna
Colorset bv, Amsterdam
Drukkerij Lecturis bv, Eindhoven
Foto Finishing Shop, Eindhoven
Proost en Brandt, Diemen

de Graduation Show is mede mogelijk gemaakt door
een bijdrage van Gemeente Eindhoven

Design Academy Eindhoven
• Bibliotheek
Postbus 2125
NL 5600 CC Eindhoven
(040) 239 39 39

DESIGN ACADEMY EINDHOVEN

T +31 (0)40 239 39 39 Emmasingel 14
F +31 (0)40 239 39 40 PO Box 2125
www.designacademy.nl 5800 CC Eindhoven
info@designacademy.nl The Netherlands